

A9-0256/2023

27.7.2023

*****I**
JELENTÉS

a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról
(COM(2021)0581 – C9-0367/2021 – 2021/0295(COD))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Markus Ferber

Az eljárások jelölései

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás (első olvasat)
- ***II Rendes jogalkotási eljárás (második olvasat)
- ***III Rendes jogalkotási eljárás (harmadik olvasat)

(Az eljárás típusa a jogszabálytervezetben javasolt jogalaptól függ.)

A jogalkotási aktus tervezetének módosításai

A Parlament kéthasábos módosításai

A törlést félkövér dőlt betűk jelzik a baloldali hasáb szövegében. A szövegváltoztatást t félkövér dőlt betűk jelzik mindkét hasáb szövegében. Az új szöveget félkövér dőlt betűk jelzik a jobb oldali hasáb szövegében.

A módosítások fejlécének első és második sora a vizsgált jogalkotási aktus tervezetének érintett szakaszára utal. Ha a módosítás már létező – a jogalkotási aktus tervezetével módosítani kívánt – jogalkotási aktusra vonatkozik, a fejléc egy harmadik és egy negyedik sort is tartalmaz, amelyek a létező jogalkotási aktusra és annak érintett rendelkezésére utalnak.

A Parlament módosításai konszolidált szöveg formájában

Az új szövegrészeket félkövér dőlt betűk jelzik. A törölt szövegrészeket a **¶** jel jelzi vagy azok át vannak húzva. A szövegváltoztatást a helyettesítendő szöveg törlésével vagy áthúzásával és a helyébe lépő új szöveg félkövér dőlt szedésével jelzik.

Ettől eltérően a szolgálatok által a végleges szöveg kialakítása érdekében bevezetett, kimondottan technikai jellegű módosításokat nem kell jelölni.

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE	5
ELJÁRÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	112
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	113

AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE

**a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról
(COM(2021)0581 – C9-0367/2021 – 2021/0295(COD))**

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2021)0581),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 53. cikkének (1) bekezdésére, 62. cikkére és 114. cikkére, amelynek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C9–0367/2021),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2022. február 23-i véleményére¹,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0256/2023),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

¹ HL C 275., 2022.7.18., 45. o.

Módosítás 1

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI*

a Bizottság javaslatához

2021/0295 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére, valamint 62. és 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) A 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³ kockázatalapúbb és összehangoltabb prudenciális követelményeket hozott létre a biztosítási és viszontbiztosítási ágazatra vonatkozóan. Az irányelv egyes rendelkezései felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartoznak. Az említett irányelv alkalmazása jelentősen hozzájárult az Unió pénzügyi rendszerének megerősítéséhez, és reziliensebbé tette a biztosítókat és a viszontbiztosítókat a különféle kockázatokkal szemben. Bár az irányelv rendkívül átfogó, nem kezeli a biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő összes észlelt gyengeséget.
- (2) A Covid19-világjárvány hatalmas társadalmi-gazdasági károkat okozott, amelynek nyomán az uniós gazdaságnak fenntartható, inkluzív és méltányos helyreállításra van

* Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ¶ jel mutatja.

² HL C [...], [...], [...]. o.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

szüksége. *Hasonlóképpen, Oroszország Ukrajna elleni háborújának gazdasági és társadalmi következményei még mindig kibontakozóban vannak.* Ez még sürgetőbbé tette az Unió politikai prioritásaival kapcsolatos munkát – különösen annak biztosítását, hogy a gazdaság az emberek érdekeit szolgálja – és az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérését. A biztosítási és viszontbiztosítási ágazat magánfinanszírozási forrásokat biztosíthat az európai vállalkozások számára, és a kockázatok széles körével szemben védelmet nyújtva reziliensebbé teheti a gazdaságot. E kettős szerepet betöltve az ágazat nagy potenciállal rendelkezik arra, hogy hozzájáruljon az Unió prioritásainak megvalósításához.

- (3) Amint azt a „Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára” című, 2020. szeptember 24-i bizottsági közlemény⁴ is hangsúlyozza, az intézményi befektetők – különösen a biztosítók – arra való ösztönzése, hogy több hosszú távú befektetést hajtsanak végre, döntő fontosságú lesz a vállalati szektor újratökésítésének támogatásában. Annak elősegítése érdekében, hogy a biztosítók hozzájáruljanak az Unió gazdasági fellendülésének finanszírozásához, a prudenciális keretet ki kell igazítani, hogy jobban figyelembe vegye a biztosítási tevékenység hosszú távú jellegét. Különösen a szavatolótőke-szükséglet standard formula szerinti kiszámítása során meg kell könnyíteni egy kedvezőbb standard paraméter alkalmazásának lehetőségét a hosszú távon tartott tőkebefektetések esetében, feltéve, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megfelelnek a szerződők védelmét és a pénzügyi stabilitást megőrző, megbízható és megalapozott kritériumoknak. E kritériumoknak annak biztosítására kell irányulniuk, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók képesek legyenek elkerülni a hosszú távon – többek között piaci stresszhelyzetekben – tartani kívánt részvények kényszereladását. *Mivel a kockázatkezelési eszközök széles skálája áll a biztosítók és viszontbiztosítók rendelkezésére ahhoz, hogy elkerüljék az ilyen kényszereladást, a kritériumoknak el kell ismerniük ezt a sokféleséget, és nem szabad megkövetelniük a hosszú távú befektetési eszközök jogi vagy szerződéses elkülönítését annak érdekében, hogy a biztosítók és a viszontbiztosítók a tőkebefektetésekre vonatkozó kedvezőbb standard paraméterek előnyeit élvezhessék. Végezetül a biztosítók vagy viszontbiztosítók vezetőségének írásbeli szabályzatokban kötelezettséget kell vállalnia a részvények minimális tartási periódusára, és bizonyítania kell, hogy ezen tartási periódus alatt fent képes tartani ezt a portfóliót, ahelyett, hogy befektetésre kényszerülne az említett tartási periódus alatt, ami nem prudens.*
- (3a) *A biztosítási tevékenység hosszú távú jellegét jobban figyelembe vevő kiigazítások a szavatolótőke-szükséglet csökkenése következtében a szabad rendelkezésre álló tőke növekedéséhez vezethetnek. Ebben az esetben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak fontolóra kell venniük, hogy a felszabadított tőkét ne részvényesi kifizetések vagy vezetőségi bónuszok felé irányítsák, hanem törekedniük kell arra, hogy a felszabadított tőkét a reálgazdaságba irányuló termelőberuházások felé irányítsák a gazdasági fellendülés és az Unió tágabb szakpolitikai célkitűzéseinek támogatása érdekében.*
- (3b) *A biztosítók és viszontbiztosítók a világon bárhol szabadon fektethetnek be, és nem korlátozódnak az Unióra. A harmadik országokban végrehajtott beruházások az Unió vagy a tagállamok általános fejlesztéstámogatási politikáit is elősegíthetik. Ezért a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak biztosítaniuk kell, hogy befektetési politikájuk tükrözze az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek naprakész*

európai uniós jegyzékének, valamint a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok tekintetében az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁵ a célkitűzéseit.

- (4) Az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményében⁶ a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy jobban integrálja az uniós prudenciális keretbe az éghajlati és környezeti kockázatok kezelését. Az európai zöld megállapodás az Unió új növekedési stratégiája, amely az Uniót modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággá kívánja alakítani, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás. Hozzá fog járulni az emberközpontú gazdaság kiépítésére irányuló célkitűzéshez, és erősíteni fogja az Unió szociális piacgazdaságát, ami segít annak biztosításában, hogy az felkészüljön a jövő kihívásaira, és stabilitást, munkahelyeket, növekedést és beruházásokat eredményezzen. Az európai klímarendeletről szóló, 2020. március 4-i javaslatában a Bizottság azt javasolta, hogy a klímasemlegesség és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia 2050-ig történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést tegyék kötelezővé az Unióban. A javaslatot az Európai Parlament és a Tanács is elfogadta, és 2021. július 29-én hatályba lépett⁷. A 2021. évi éves stratégiai előrejelzési jelentés⁸ megerősítette a Bizottság arra irányuló törekvését, hogy az EU globális vezető szerepet töltsön be a 2050-ig tartó úton, és amely stratégiai cselekvési területként határozza meg a reziliens és időtálló gazdasági és pénzügyi rendszerek kiépítését.
- (5) Az uniós fenntartható finanszírozási keret kulcsszerepet fog játszani az európai zöld megállapodás céljainak elérésében, a környezetvédelmi előírásokat pedig ki kell egészíteni egy olyan fenntartható finanszírozási kerettel, amely az éghajlati és környezeti kockázatoknak való kitettséget csökkentő beruházásokat finanszíroz. A fenntartható gazdaságra való áttérés finanszírozási stratégiájáról szóló, 2021. július 6-i közleményében⁹ a Bizottság vállalta, hogy módosításokat javasol a 2009/138/EK irányelvhez annak érdekében, hogy az éghajlatváltozási forgatókönyvek biztosítók általi elemzésének előírása révén következetesen beépítse a fenntarthatósági kockázatokat a biztosítók kockázatkezelésébe.
- (5a) A közelmúltban számos jogalkotási aktust javasoltak és fogadtak el a reziliencia és a fenntarthatósághoz való hozzájárulás javítása érdekében, különösen a fenntarthatósági beszámolóval kapcsolatban, ideértve az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹⁰, a 2013/34/EU irányelvet, a 2004/109/EK irányelvet, a 2006/43/EK irányelvet és az 537/2014/EU rendeletet a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás tekintetében módosító irányelvet, valamint a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról és az (EU)***

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁶ COM(2019)640 final

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁸ COM(2021)750 final

⁹ COM(2021)390

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o.).

2019/1937 irányelv módosításáról szóló irányelvet, amelyek mindegyike érinti a biztosítási és viszontbiztosítási ágazatot.

- (5b) *Ezen módosító irányelv egyik fő célkitűzése az egységes biztosítási piac további integrációja. Az EU egységes biztosítási piacának integrációja a vállalkozások és a fogyasztók javára fokozza a versenyt és növeli a biztosítási termékek elérhetőségét a tagállamokban. A Szolvencia II alkalmazása óta az egységes biztosítási piacon bekövetkezett biztosítócsődök hangsúlyozzák, hogy nagyobb következetességre van szükség, és erősíteni kell a felügyeleti konvergenciát az Unióban. A szolgáltatásnyújtás szabadsága és a letelepedés szabadsága keretében működő biztosítók és viszontbiztosítók felügyeletét tovább kell javítani, anélkül hogy ez aláássa az egységes biztosítási piac további integrációjára vonatkozó célkitűzést, a következetes fogyasztóvédelem biztosítása, és az egységes piacon a tisztességes verseny megóvása érdekében.*
- (6) A 2009/138/EK irányelv bizonyos vállalkozásokat méretüknél fogva kizár a hatálya alól. A 2009/138/EK irányelv alkalmazásának első éveit követően és annak biztosítása érdekében, hogy az irányelv ne legyen indokolatlanul alkalmazandó a kisebb méretű vállalkozásokra, helyénvaló ezeket a kizárásokat e küszöbértékek megemelésével módosítani annak érdekében, hogy több, bizonyos feltételeknek megfelelő kis méretű biztosító ne tartozzon az említett irányelv hatálya alá. Az ilyen megemelt küszöbértékek előnyeit élvező vállalkozások számára azonban lehetővé kell tenni, hogy megtarthassák vagy kérelmezhessék a 2009/138/EK irányelv szerinti engedélyt annak érdekében, hogy az ezen irányelv által biztosított egységes engedéllyel rendelkezhessenek.
- (7) A 2009/138/EK irányelv nem alkalmazandó a segítségnyújtási tevékenységekre, amennyiben teljesülnek az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek. Az első feltétel szerint a segítségnyújtásnak a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás tagállamának területén bekövetkező, közúti gépjárművet érintő balesetekhez vagy meghibásodásokhoz kell kapcsolódnia. E rendelkezés alapján előfordulhat, hogy a közúti gépjárművek számára segítséget nyújtó szolgáltatóknak biztosítóként engedéllyel kell rendelkezniük abban az esetben, ha a baleset vagy meghibásodás a határon túl, de ahhoz közel következik be, ami indokolatlanul hátráltathatja a segítségnyújtást. Ezt a feltételt helyénvaló felülvizsgálni. Ezért a 2009/138/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételt ki kell terjeszteni azokra a balesetekre és meghibásodásokra is, amelyek az adott vállalkozás által fedezett közúti gépjárműveket érintik, és amelyek alkalmanként fordulnak elő valamely szomszédos országban.
- (8) A biztosítók és viszontbiztosítók az engedélykérelmeket bármely tagállamban benyújthatják. A korábbi kérelmekre és azok értékelésének eredményeire vonatkozó adatok alapvető információkkal szolgálhatnak a kérelmek elbírálásához. Ezért a kérelmező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságot az engedélyek korábbi, másik tagállamban történő elutasításairól és visszavonásairól.
- (9) Az engedély megadása előtt a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának konzultálnia kell az érintett tagállamok felügyeleti hatóságaival. A határokon átnyúló biztosítási tevékenységek bővülésére tekintettel azok esetében fokozni kell az uniós jog egységes alkalmazását és a felügyeleti hatóságok közötti információcserét, különösen az engedélyek megadása előtt. Ezért amennyiben több felügyeleti hatósággal kell konzultálni, bármely érintett felügyeleti hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az

engedélykérelem közös értékelését kérje azon tagállam felügyeleti hatóságától, ahol az engedélyezési eljárás folyamatban van.

- (10) A 2009/138/EK irányelvet az arányosság elvével összhangban kell alkalmazni. Az irányelv átlagosnál alacsonyabb kockázati profillal rendelkező vállalkozásokra történő arányos alkalmazásának megkönnyítése és annak biztosítása érdekében, hogy ne vonatkozzanak rájuk aránytalanul nagy terhet jelentő követelmények, olyan kockázatalapú kritériumokat kell meghatározni, amelyek lehetővé teszik az ilyen vállalkozások azonosítását.
- (11) A kockázatalapú kritériumoknak megfelelő vállalkozások esetében lehetővé kell tenni, hogy egy egyszerű bejelentési eljárás alapján alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősüljenek. Amennyiben a bejelentéstől számított egy hónapon belül a felügyeleti hatóság a vonatkozó kritériumok értékeléséhez kapcsolódó, kellően indokolt okokból nem ellenzi a besorolást, az adott vállalkozást alacsony kockázati profilú vállalkozásnak kell tekinteni. Az alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolást követően elvileg automatikusan élveznie kell a beszámolásra, az irányításra, az írott szabályzatok felülvizsgálatára, a saját kockázat- és szolvenciaértékelésre és a közzétételi követelményekre vonatkozó, azonosított arányossági intézkedések előnyeit.
- (12) Helyénvaló, hogy az arányossági intézkedések azon vállalkozások számára is rendelkezésre álljanak, amelyek nem minősülnek alacsony kockázati profilú vállalkozásnak, de amelyek esetében a 2009/138/EK irányelv egyes követelményei túl költségesek és összetettek az ilyen vállalkozások üzleti tevékenységével járó kockázatokra tekintettel. E vállalkozások számára eseti elemzés alapján és a felügyeleti hatóságaik előzetes jóváhagyását követően engedélyezni kell, hogy arányossági intézkedéseket alkalmazzanak.
- (13) Az arányosság elvének megfelelő végrehajtása alapvető fontosságú a biztosítókra és viszontbiztosítókra nehezedő túlzott terhek elkerüléséhez. A felügyeleti hatóságokat rendszeresen tájékoztatni kell az arányossági intézkedések alkalmazásáról. Ezért a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak évente jelentést kell tenniük a felügyeleti hatóságaiknak az általuk alkalmazott arányossági intézkedésekről.
- (14) A zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók, amelyek csak azokat az ipari vagy kereskedelmi csoporttal kapcsolatos kockázatokat fedezik, amelyhez tartoznak, különleges **és általában alacsonyabb** kockázati profilt képviselnek, amelyet figyelembe kell venni egyes követelmények meghatározásakor, különösen a saját kockázat- és szolvenciaértékelést, a közzétételeket és a Bizottság ilyen felhatalmazások szabályainak tovább pontosítására vonatkozó felhatalmazásait illető követelmények tekintetében. **Ezért** a zárt biztosítóknak és a zárt viszontbiztosítóknak **■** részeshüvelyük kell az arányossági intézkedések előnyeiből, **azáltal, hogy automatikusan** alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülnek.
- (15) Fontos, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi helyzete mindenkor stabil legyen. E célból a 2009/138/EK irányelv pénzügyi felügyeletet ír elő a vállalkozás fizetőképességére, biztosítástechnikai tartalékképzésére, eszközeire és figyelembe vehető szavatolótkéjére vonatkozóan. Ugyanakkor a vállalkozás irányítási rendszere szintén fontos tényező annak biztosításában, hogy a vállalkozás megőrizze pénzügyi stabilitását. E célból elő kell írni a felügyeleti hatóságok számára, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi felügyeletének részeként rendszeresen felülvizsgálják és értékeljék az irányítási rendszert.

- (16) *A fogyasztóvédelmet érintő* esetleges problémák jobb megelőzése és a szerződők védelmének fokozása érdekében Unió-szerte meg kell erősíteni az együttműködést a biztosító vagy viszontbiztosító számára engedélyt kiadó, székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága és azon tagállamok felügyeleti hatóságai között, ahol a vállalkozás fióktelepek létrehozásával vagy szolgáltatások nyújtásával tevékenységet végez. Ennek az együttműködésnek azzal kell járnia, hogy **fokozódik az átláthatóság és a rendszeres információcsere az érintett felügyeleti hatóságok között, és** több információ érkezik a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságától, különösen a határokon átnyúló tevékenységhez kapcsolódó felügyeleti felülvizsgálati folyamat eredményéről, **a vállalkozás pénzügyi helyzetéről és azokról a piaci feltételekről, amelyek befolyásolhatják a szolgáltatásnyújtást.**
- (17) A felügyeleti hatóságokat fel kell jogosítani arra, hogy minden felügyelt biztosítótól és viszontbiztosítótól, valamint ezek csoportjaitól legalább háromévente rendszeres szöveges jelentést kapjanak, amely információkat tartalmaz az üzleti tevékenységről és a teljesítményről, az irányítási rendszerről, a kockázati profilról, a tőkekezelésről és a fizetőképesség szempontjából releváns egyéb információkról. A biztosítói és viszontbiztosítói csoportokra vonatkozó ezen adatszolgáltatási követelmény egyszerűsítése érdekében bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni, hogy a csoportra és leányvállalataira vonatkozó rendszeres felügyeleti jelentésben szereplő információkat az egész csoportra vonatkozóan, összesített formában nyújtsák be.
- (18) Biztosítani kell, hogy az alacsony kockázati profilú vállalkozásokat előnyben részesítsék, amikor a felügyeleti hatóságok mentességeket és korlátozásokat biztosítanak a jelentéstételre vonatkozóan. Az ilyen típusú vállalkozások esetében az alacsony kockázati profilú vállalkozásokként való besorolásra vonatkozó bejelentési folyamatnak biztosítania kell, hogy elegendő bizonyosság álljon rendelkezésre a jelentéstételre vonatkozó mentességek és korlátozások alkalmazását illetően.
- (19) A 2009/138/EK irányelvben egyértelműen meg kell határozni a jelentéstételi és közzétételi határidőket. El kell azonban ismerni, hogy a **rendkívüli** körülmények, például egészségügyi veszélyhelyzetek, természeti katasztrófák és egyéb szélsőséges események lehetetlenné tehetik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy a megállapított határidőn belül benyújtsák ezeket a jelentéseket és közzétételeket. E célból a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy ilyen körülmények között, **az EIOPA-val folytatott konzultációt követően**, meghosszabbítsa a határidőket.
- (20) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a felügyeleti hatóságoknak értékelniük kell a biztosító vagy viszontbiztosító vezetésére vagy valamely kiemelten fontos feladatkör ellátására kijelölt új személyek szakmai alkalmasságát és üzleti megbízhatóságát. Ugyanakkor a vállalkozást vezető vagy valamely kiemelten fontos feladatkört ellátó személyeknek folyamatosan szakmailag alkalmasnak és üzletileg megbízhatónak kell lenniük. A felügyeleti hatóságoknak ezért hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy reagálhassanak, és adott esetben eltávolíthassák a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeknek meg nem felelő személyt az adott pozícióból.
- (21) Mivel a biztosítási tevékenységek a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kockázatokat okozhatnak vagy növelhetik azokat, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a **kockázatvállalási**, befektetési és kockázatkezelési tevékenységeikbe makroprudenciális szempontokat és elemzést is be kell építeniük. Ez magában foglalhatja olyan tényezők figyelembevételét, mint más piaci szereplők lehetséges magatartása, makrogazdasági kockázatok, például a hitelciklus csökkenő szakaszába lépés vagy a piaci likviditás

csökkenése, vagy bizonyos eszköztípusok, partnerek vagy ágazatok túlzott piaci szintű koncentrációja.

- (22) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a saját kockázat- és szolvenciaértékelésük során figyelembe kell venniük a felügyeleti hatóságok által biztosított, releváns makroprudenciális információkat. A felügyeleti hatóságoknak elemezniük kell a joghatóságuk alá tartozó vállalkozások saját kockázat- és szolvenciaértékelési felügyeleti jelentéseit, összesíteniük kell azokat, és információkkal kell szolgálniuk a vállalkozások számára a jövőbeli saját kockázat- és szolvenciaértékelésük során figyelembe veendő elemekről, különös tekintettel a rendszerszintű kockázatokra. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a makroprudenciális felhatalmazással rendelkező hatósággal, amennyiben van ilyen, megosszák a felügyeleti hatóságok makroprudenciális értékeléseinek eredményét és megállapításait.
- (23) A Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége által elfogadott biztosítási alapelveknek megfelelően a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy azonosítsák, nyomon kövessék és elemezzék azokat a piaci és pénzügyi fejleményeket, amelyek hatással lehetnek a biztosítókra és a viszontbiztosítókra, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási piacokra, és ezeket az információkat fel kell használniuk az egyes biztosítók és viszontbiztosítók felügyelete során. E feladatoknak adott esetben más felügyeleti hatóságoktól származó információkat és az általuk szerzett tapasztalatokat kell felhasználniuk.
- (24) A makroprudenciális felhatalmazással rendelkező hatóságok felelősek a nemzeti biztosítási és viszontbiztosítási piacuk makroprudenciális politikájáért. A makroprudenciális politikát a felügyeleti hatóság vagy más, ezzel a céllal megbízott hatóság vagy szerv folytathatja.
- (25) A felügyeleti hatóságok és a makroprudenciális felhatalmazással rendelkező érintett szervek és hatóságok közötti jó koordináció fontos a pénzügyi rendszer stabilitását fenyegető, a biztosítókra és viszontbiztosítókra esetlegesen hatást gyakorló lehetséges kockázatok azonosítása, nyomon követése és elemzése, valamint az e kockázatok eredményes és megfelelő kezelésére irányuló intézkedések meghozatala szempontjából. A hatóságok közötti együttműködésnek arra is törekednie kell, hogy elkerüljék a kettős vagy következetlen fellépéseket.
- (26) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak üzleti stratégiájuk szerves részeként rendszeres saját kockázat- és szolvenciaértékelést kell végezniük. Egyes kockázatokat, például az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokat nehéz számszerűsíteni, vagy azok a szavatolótoke-szükséglet kalibrálásához használnál hosszabb időszak alatt jelentkeznek. Ezeket a kockázatokat jobban figyelembe lehet venni a saját kockázat- és szolvenciaértékelésben. Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók jelentős mértékben ki vannak téve az éghajlati kockázatoknak, megfelelő időközönként és a saját kockázat- és szolvenciaértékelés részeként el kell végezniük a hosszú távú éghajlatváltozási kockázati forgatókönyvek üzleti tevékenységükre gyakorolt hatásának elemzését. Ezeknek az elemzéseknek arányosnak kell lenniük a vállalkozások üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Így, bár az éghajlati kockázatoknak való kitettség lényegességének értékelését minden biztosítótól és viszontbiztosítótól meg kell követelni, a hosszú távú éghajlati forgatókönyvek elemzése az alacsony kockázati profilú vállalkozások esetében nem írható elő.

- (27) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy az alapvető fontosságú információkat legalább évente közzé kell tenni a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés útján. E jelentés címzettjeinek két fő típusa van: egyrészt a szerződők és a kedvezményezettek, másrészt az elemzők és más piaci szereplők. E két különböző csoport igényeinek és elvárásainak kielégítése érdekében a jelentés tartalmát két részre kell osztani. Az elsősorban a szerződőknek és a kedvezményezetteknek szóló első résznek tartalmaznia kell az üzleti tevékenységre, a teljesítményre, a tőkekezelésre és a kockázati profilra vonatkozó legfontosabb információkat. Az elemzőknek és más piaci szereplőknek címzett második résznek tartalmaznia kell az irányítási rendszerre vonatkozó részletes információkat, a biztosítástechnikai tartalékokra és egyéb kötelezettségekre vonatkozó konkrét információkat, a szavatoló-tőke-megfelelési helyzetet, valamint a szakelemzők számára releváns egyéb adatokat.
- (28) A biztosítók és viszontbiztosítók felügyeleti jóváhagyást követően kiigazíthatják a legjobb becslés kiszámításához szükséges kockázatmentes hozamgörbét az eszközeik kamatkülönbözet-változásával („illeszkedési korrekció”) vagy a biztosítók vagy viszontbiztosítók által egy adott pénznemben vagy országban tartott eszközök átlagos kamatkülönbözet-változásával („volatilitási korrekció”) összhangban. A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek címzett részének csak azokat az információkat szabad tartalmaznia, amelyek várhatóan relevánsak lesznek az átlagos szerződő döntéshozatala szempontjából. Míg a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk az illeszkedési korrekció, a volatilitási korrekció és a kockázatmentes kamatlábakra és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedések alkalmazása elmulasztásának a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatását, az ilyen közzététel nem tekinthető relevánsnak az átlagos szerződő döntéshozatala szempontjából. Az ilyen intézkedések hatását ezért a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés piaci szereplőknek címzett részében kell közzétenni, nem pedig a szerződőknek címzett részben.
- (29) A közzétételi követelmények nem jelenthetnek túlzott terhet a biztosítók és viszontbiztosítók számára. E célból néhány egyszerűsítést és arányossági intézkedést bele kell foglalni a 2009/138/EK irányelvbe, különösen, ha azok nem veszélyeztetik a biztosítók és viszontbiztosítók által szolgáltatott adatok olvashatóságát. ***Ezenkívül a 2013/34/EU irányelvet módosítani kell annak érdekében, hogy az alacsony kockázati profilú vállalkozások az említett irányelvben meghatározott, a kkv-kra vonatkozó egyszerűsített fenntarthatósági beszámolási standardoknak megfelelően korlátozhatók fenntarthatósági beszámolóikat.***
- (30) A nyilvánosságra hozott információk lehető legnagyobb pontosságának biztosítása érdekében a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés **■ egy** részét könyvvizsgálatnak kell alávetni. Ennek a könyvvizsgálati követelménynek ki kell terjednie a 2009/138/EK irányelvben meghatározott értékelési kritériumokkal összhangban értékelt mérlegre.
-
- (32) El kell ismerni, hogy bár előnyös, a könyvvizsgálati követelmény minden vállalkozás számára további terhet jelentene. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok éves jelentési és közzétételi határidejét meg kell hosszabbítani annak érdekében, hogy e vállalkozások elegendő időt kapjanak az auditált jelentések elkészítésére.

- (33) Biztosítani kell, hogy a garanciális opciókat tartalmazó szerződések biztosítástechnikai tartalékainak számítási módszerei arányosak legyenek a biztosítót érintő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. E tekintetben bizonyos egyszerűsítéseket kell biztosítani.
- (33a) *A nemzetközi szinten egyenlő versenyfeltételek megőrzése érdekében a tőkeköltséget csökkenteni kell a 2009/138/EK irányelv és az ahhoz kapcsolódó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor meghatározott szinthez képest, ugyanakkor fenn kell tartani a megfelelő szintű óvatosságot és védelmet a szerződők számára. Emellett a kockázati ráhagyás kiszámítása során figyelembe kell venni a kockázatok időfüggőségét, és csökkenteni kell a kockázati ráhagyás összegét, különösen a hosszú lejáratú kötelezettségek esetében. Ez csökkentené a kockázati ráhagyás kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenységét, és a prudenciális mérleg volatilitását. E kiigazítás végrehajtása érdekében exponenciális és időfüggő elemet kell bevezetni.*
- (33b) *A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a kockázati ráhagyás kiszámításához meg kell határozni a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek fedezéséhez szükséges figyelembe vehető szavatoló-tőke összegét, és hogy a tőkeköltség-ráta megegyezik azzal a pótlólagos, a vonatkozó kockázatmentes kamatláb feletti rátával, amelyet a figyelembe vehető szavatoló tőkét fenntartó biztosító vagy viszontbiztosító viselne. A 2009/138/EK irányelv ezenkívül előírja, hogy a tőkeköltség-rátát időközönként felül kell vizsgálni. E célból a felülvizsgálatoknak biztosítaniuk kell, hogy a tőkeköltség-ráta továbbra is kockázatalapú maradjon, és ne legyen túlságosan konzervatív szinten meghatározva.*
- (34) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározásának egyensúlyt kell teremtenie az adott pénzügyi eszközökből származó információk felhasználása és a biztosítók és viszontbiztosítók azon képessége között, hogy fedezzék a pénzügyi eszközökből származó kamatláb-kockázatot. Előfordulhat, hogy a kisebb biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek megfelelő kapacitással ahhoz, hogy a kamatkockázatot kötvényektől, kölcsönöktől vagy hasonló, fix pénzáramlású eszközöktől eltérő instrumentumokkal fedezzék. A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbét ezért extrapolálni kell azon futamidők esetében, amelyeknél a kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható. Az extrapolációs módszernek azonban fel kell használnia a kötvényektől eltérő releváns pénzügyi eszközökből származó információkat, amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak mély, likvid és átlátható piacon olyan futamidőkre, ahol a kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható. A bizonyosság és a harmonizált alkalmazás biztosítása érdekében, és hogy időben lehessen reagálni a piaci viszonyok változásaira, a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadnia az új extrapolációs módszer alkalmazási módjának meghatározása céljából. *Az ezen módosító irányelv hatálybalépésének pillanatában fennállóhoz hasonló piaci körülmények között az euróra vonatkozó extrapoláció kezdőpontját 20 éves futamidőben kell meghatározni.*
- (35) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározása jelentős hatást gyakorol a szavatoló-tőke-megfelelési helyzetre, különösen a hosszú lejáratú kötelezettségekkel rendelkező életbiztosítók esetében. A meglévő biztosítási tevékenység zavarainak elkerülése, valamint az új extrapolációs módszerre való zökkenőmentes átállás lehetővé tétele érdekében bevezető intézkedést és átmeneti intézkedést kell előírni. Az átmeneti intézkedéseknek a piaci zavar elkerülésére kell irányulniuk, és a végleges extrapolációs módszerhez vezető, átlátható utat kell biztosítaniuk.

- (36) A 2009/138/EK irányelv volatilitási korrekcióra ad lehetőséget, amelynek célja az állampapír-hozamfelár túlzott hatásainak enyhítése, és amely a biztosítók és viszontbiztosítók releváns pénznemeire vonatkozó referenciaportfóliókon, illetve az euró esetében a nemzeti biztosítási piacok referenciaportfólióin alapul. Egységes volatilitási korrekció alkalmazása teljes pénznemekre vagy országokra az állampapír-hozamfelár túlzott hatásainak enyhítését meghaladó előnyökkel járhat, különösen akkor, ha e vállalkozások releváns eszközeinek a hitelkockázati felárok változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint a vonatkozó legjobb becslés kamatlábváltozásokra való érzékenysége. A volatilitási korrekcióból származó ilyen túlzott előnyök elkerülése érdekében a volatilitási korrekciót felügyeleti jóváhagyásnak kell alávetni, és számításának figyelembe kell vennie az eszközök hitelkockázati felárok változásaira való érzékenységéhez és a biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének kamatláb-érzékenységéhez kapcsolódó vállalkozásspecifikus jellemzőket. A kiegészítő biztosítékok fényében a biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy a reprezentatív portfóliókból származtatott, kockázathoz igazított különbözet megnövelt, 85 %-os részét hozzáadják az alapvető kockázatmentes hozamgörbéhez.
- (37) A 2009/138/EK irányelv egy országspecifikus elemet határoz meg a volatilitási korrekció tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy ez az elem mérsékelje egy adott országban az állampapír-hozamfelár túlzott hatásait. Az országspecifikus elem aktiválása azonban egy abszolút küszöbértéken és egy, az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözethez viszonyított relatív küszöbértéken alapul, ami hirtelen kilengésekhez vezethet, és ezáltal növelheti a biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőkéjének volatilitását. Annak biztosítása érdekében, hogy egy adott tagállamban, amelynek pénzneme az euró, hatékonyan csökkenjenek az állampapír-hozamfelár túlzott hatásai, az országspecifikus elemet egy makroelemmel kell felváltani, amelyet az euróra vonatkozó kockázathoz igazított kamatkülönbözet és az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözet közötti különbségek alapján kell kiszámítani. A hirtelen kilengések elkerülése érdekében a számításnak el kell kerülnie a bemeneti paraméterek folytonosságának megszakadását.
- (38) A biztosítók és viszontbiztosítók befektetési gyakorlatában bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kijelölt eszközportfólióba bevonandó eszközök alkalmassági kritériumainak meghatározása céljából, amennyiben az eszközök jellege eltérő gyakorlatokhoz vezethet az illeszkedési korrekció alkalmazására és kiszámítására vonatkozó kritériumok tekintetében.
- (39) Annak biztosítása érdekében, hogy a volatilitási korrekciót kiszámító valamennyi biztosító és viszontbiztosító azonos elbánásban részesüljön, illetve a piaci fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a volatilitási korrekció vállalkozásspecifikus elemeinek kiszámítására vonatkozóan. ***Az eurótól eltérő pénznemek esetében a volatilitási korrekció pénznemspecifikus elemeinek kiszámítása során figyelembe kell venni a tagállamok rögzített valutáinak párpai közötti cash-flow párosítás lehetőségét, azzal a feltétellel, hogy az megbízhatóan csökkenti a devizakockázatot.***

- (40) A szavatolótőke 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹¹ szerinti kiszámítása céljából a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² hatálya alá tartozó pénzügyi konglomerátumokhoz tartozó intézmények számára engedélyezhető, hogy bizonyos kritériumok teljesülése esetén ne vonják le a biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak lévő jelentős befektetéseiket. Biztosítani kell, hogy a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, valamint a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális szabályok lehetővé tegyék a megfelelő egyenlő versenyfeltételeket a bank által irányított és a biztosító által irányított pénzügyi csoportok között. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára is lehetővé kell tenni, hogy hasonló feltételek mellett ne kelljen levonniuk a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló részesedéseiket a figyelembe vehető szavatolótőkéjükből. Vagy a 2009/138/EK irányelv szerinti csoportfelügyeletet vagy a 2002/87/EK irányelv szerinti kiegészítő felügyeletet kell alkalmazni a biztosítót vagy viszontbiztosítót és a kapcsolódó intézményt egyaránt magában foglaló csoportra. Ezen túlmenően az intézménynek stratégiai jellegű, tulajdonviszonyt megtestesítő befektetésnek kell lennie a biztosító vagy viszontbiztosító számára, és a felügyeleti hatóságoknak meg kell győződniük a csoportfelügyelet vagy kiegészítő felügyelet körébe tartozó vállalkozások integrált irányításának, kockázatkezelésének és belső ellenőrzésének kielégítő szintjéről.
- (41) A szimmetrikus korrekció szintjére vonatkozó jelenlegi korlátok korlátozzák a kiigazítás azon képességét, hogy enyhítse a pénzügyi rendszer potenciális prociklikus hatásait, és elkerülje azt a helyzetet, amelyben a biztosítók és viszontbiztosítók a pénzügyi piacok – például a Covid19-világjárvány által kiváltott – fenntarthatatlan kedvezőtlen mozgásai miatt indokolatlanul kényszerülnek további tőke bevonására vagy befektetéseik értékesítésére. Ezért a szimmetrikus korrekciót úgy kell módosítani, hogy lehetővé tegye a standard tőkekövetelmény nagyobb mértékű módosítását, és tovább enyhítse a részvénypiacokon bekövetkező meredek emelkedések vagy esések hatását.
- (42) A mennyiségi követelményeken belüli arányosság fokozása érdekében a biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy az elhanyagolható kockázatok standard formula szerinti tőkekövetelményét legfeljebb hároméves időtartamra egyszerűsített módszerrel számítsák ki. Egy ilyen egyszerűsített módszernek lehetővé kell tennie a vállalkozások számára, hogy egy időben változó, megfelelő mennyiségi mérőszám alapján becsüljék meg az elhanyagolható kockázat tőkekövetelményét. Ennek a módszernek közös szabályokon kell alapulnia, és közös kritériumok alapján kell meghatározni az elhanyagolható kockázatokat.
- (43) Az illeszkedési korrekciót alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak eszköz- és kötelezettségállományukat az üzletág más részeitől elkülönítve kell kijelölniük, szervezniük és irányítaniuk, ezért nem engedhető meg, hogy a kijelölt eszközportfólió felhasználásával az üzleti tevékenységek más területén felmerülő kockázatokat fedezzenek. A portfólió elkülönült kezelése azonban nem eredményezi az e portfólión

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

belüli kockázatok és a vállalkozás egyéb részein belüli kockázatok közötti korreláció növekedését. Ezért az illeszkedési korrekciót alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy szavatoló-tőke-szükségletüket a portfólió eszközei és forrásai, valamint a vállalkozás többi része közötti teljes diverzifikáció feltételezése alapján számítsák ki, kivéve, ha a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek kapcsolódó legjobb becslését fedező eszközportfóliók elkülönített alapot alkotnak.

- (43a) *Az elmúlt években tapasztalt piaci fejlemények miatt merült fel, hogy a biztosítási felügyelet keretében megfelelően figyelembe kell venni a rendkívül alacsony és negatív kamatlábakat. Ezt a kamatkockázati részmodul újrakalibrálásával kell elérni, hogy az tükrözze a negatív hozamkörnyezetet. Ugyanakkor az alkalmazandó módszertan nem eredményezheti a görbe likvid részének irreálisan nagy csökkenését, és ez elkerülhető lenne egy olyan kifejezett alsó korlát előírásával, amely a kamatlábak alsó határát képviseli. A kamatdinamikával összhangban a kamatpadló nem lehet lapos, hanem a futamidőtől kell függenie.*
- (43b) *A Bizottság az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben¹³ egyesítette a 2009/138/EK irányelv szerinti összes felhatalmazást. Ez a megközelítés jól működött az említett irányelv végrehajtása szempontjából, és megkönnyítette az említett felhatalmazáson alapuló rendeletnek való megfelelés biztosítását. Ezért az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletet hatályban kell tartani, és a meglévő felhatalmazások szerinti valamennyi szükséges módosítást, valamint az ezen irányelv szerinti új felhatalmazások végrehajtását kizárólag az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet módosító jogi aktusaként kell végrehajtani. Az egyesítés azonban megnehezíti a társjogalkotók EUMSZ 290. cikke szerinti ellenőrzési jogainak érvényesítését. A társjogalkotók általi hatékony ellenőrzést akadályozásának elkerülése érdekében, amennyiben az ilyen módosításokat a jövőben egy vagy több felhatalmazáson alapuló módosító jogi aktusba kell egyesíteni, a Bizottságnak a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás 31. pontjával összhangban előzetesen konzultálnia kell a társjogalkotókkal az egy vagy több, felhatalmazáson alapuló jogi aktus egyesítésére irányuló javaslatról, és objektív indokolást kell adnia a két vagy több felhatalmazás közötti érdemi kapcsolat alapján.*
- (44) A felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként fontos, hogy a felügyeleti hatóságok össze tudják hasonlítani egymással az általuk felügyelt társaságokra vonatkozó információkat. A részleges és teljes belső modellekkel jobban figyelembe vehetők a **vállalkozás** egyedi kockázatai, a 2009/138/EK irányelv pedig lehetővé teszi a biztosítók és viszontbiztosítók számára ezek alkalmazását a tőkekövetelmények meghatározására, a standard formulából eredő korlátozások nélkül. ■
- (45) A 2009/138/EK irányelv lehetőséget ad a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy szavatoló-tőke-szükségletüket felügyeleti jóváhagyáshoz kötött belső modell alapján számítsák ki. Belső modell alkalmazása esetén az említett irányelv nem akadályozza meg a biztosítót vagy viszontbiztosítót abban, hogy belső modelljében figyelembe vegye a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását. Mivel a volatilitási korrekció alkalmazása az állampapír-hozamfelár túlzott hatásainak

¹³ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

enyhítését meghaladó előnyökkel járhat a legjobb becslés kiszámítása során, az ilyen túlzott előnyök torzíthatják a szavatolótőke-szükséglet kiszámítását is, amennyiben a belső modell figyelembe veszi a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását. Az ilyen torzulások elkerülése érdekében a szavatolótőke-szükségletnek olyan alsó korlátot kell meghatározni – amennyiben a felügyeleti hatóságok lehetővé teszik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy belső modelljeikben figyelembe vegyék a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását –, amely szint alatt a szavatolótőke-szükséglet vonatkozásában várhatóan az állampapír-hozamfelár túlzott hatásainak enyhítését meghaladó előnyök jelentkeznek.

- (46) A biztosítókat és viszontbiztosítókat ösztönözni kell a válsághelyzetekkel szembeni reziliencia kiépítésére. Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók belső modelljeikben figyelembe veszik a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását, miközben figyelembe veszik a hitelkockázati felár változásainak a makroszintű volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását is, ez súlyosan alááshatja a válsághelyzetekkel szembeni reziliencia kiépítésére irányuló ösztönzőket. Ezért meg kell akadályozni, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók belső modelljeikben makroszintű volatilitási korrekciót vegyenek figyelembe.
- (47) A nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük a vállalkozások befektetési stratégiájára vonatkozó releváns makroprudenciális információk összegyűjtésére, azok más piaci forrásokból esetlegesen rendelkezésre álló releváns információkkal közös elemzésére, és a makroprudenciális perspektíva beépítésére a vállalkozások felügyeletébe. Ez magában foglalhatja a konkrét hitelciklusokhoz, gazdasági visszaesésekhez és a befektetésekkel kapcsolatos kollektív vagy csordaszellemű magatartáshoz kapcsolódó kockázatok felügyeletét.
- (48) A 2009/138/EK irányelv előírja a helyreállítási időszak meghosszabbítását a szavatolótőke-szükséglet megsértése esetén, amennyiben az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáspolitikai Hatóság (EIOPA) megállapította, hogy kivételesen kedvezőtlen helyzet áll fenn. Ennek megállapítása történhet a nemzeti felügyeleti hatóságok kérésére, amelyeknek adott esetben a kérelmet megelőzően konzultációt kell folytatniuk az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT). A nemzeti felügyeleti hatóságok ERKT-vel folytatott decentralizált konzultációja kevésbé hatékony, mint az EIOPA központosított konzultációja az ERKT-vel. A hatékony eljárás biztosítása érdekében a nemzeti felügyeleti hatóságok helyett az EIOPA-nak kell konzultációt folytatnia az ERKT-vel a kivételesen kedvezőtlen helyzetek fennállásának megállapítása előtt, amennyiben a helyzet jellege lehetővé teszi az ilyen előzetes konzultációt.
- (49) A 2009/138/EK irányelv előírja a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy haladéktalanul tájékoztassák az érintett felügyeleti hatóságot, ha azt észlelik, hogy nem felelnek meg a minimális tőkeszükségletnek, vagy hogy ennek kockázata a következő három hónapban fennáll. Az említett irányelv azonban nem határozza meg, hogy mikor észlelhető a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy a következő három hónapban történő meg nem felelés kockázata, és a vállalkozások elhalaszthatják a felügyeleti hatóságok tájékoztatását az adott negyedév végéig, amikor a felügyeleti hatóságnak hivatalosan jelentendő minimális tőkeszükséglet kiszámítására sor kerül. Annak biztosítása érdekében, hogy a felügyeleti hatóságok időben tájékoztatást kapjanak és megtehessek a szükséges intézkedéseket, a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy haladéktalanul tájékoztassák a felügyeleti hatóságokat a

minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelésről vagy a meg nem felelés kockázatáról abban az esetben is, ha ezt becslések vagy számítások alapján a minimális tőkeszükséglet hivatalos kiszámításának két időpontja között észlelik az adott negyedévben.

- (50) A biztosított személyek érdekeinek védelme a prudenciális keretek általános célkitűzése, amelyet az illetékes felügyeleti hatóságoknak a felügyeleti folyamat minden szakaszában követniük kell, ideértve a követelmények biztosítók vagy viszontbiztosítók általi olyan megsértését vagy valószínű megsértését is, amely az engedély visszavonásához vezethet. Ezt a célt az engedély visszavonása előtt kell megvalósítani, figyelembe véve annak a biztosított személyekre gyakorolt esetleges, akár az engedély visszavonását követő jogi következményeit is.
- (51) A nemzeti felügyeleti hatóságokat fel kell szerelni olyan eszközökkel, amelyekkel megelőzhető a biztosítási piacok pénzügyi stabilitását veszélyeztető kockázatok megjelenése, korlátozható a biztosítók és viszontbiztosítók prociklikus magatartása, és mérsékelhetők a pénzügyi rendszeren belüli, a reálgazdaságra áttérjedő, negatív tovagyrúzó hatások.
- (52) A közelmúltbeli gazdasági és pénzügyi válságok, különösen a Covid19-világjárvány okozta válság bebizonyították, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók hatékony és eredményes likviditáskezelése megelőzheti a pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztető kockázatokat. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni a likviditáskezelés és -tervezés megerősítését, különösen a biztosítási és viszontbiztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen helyzetekben.
- (53) Amennyiben a különösen sérülékeny profillal – például likvid kötelezettségekkel vagy illikvid eszközökkel, vagy az általános pénzügyi stabilitást esetlegesen befolyásoló likviditási sebezhetőségekkel – rendelkező vállalkozások nem orvosolják megfelelően a helyzetet, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy beavatkozzanak a likviditási pozíciójuk megerősítése érdekében.
- (54) A felügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges hatáskörökkel, hogy kivételes helyzetekben, például a biztosítási és viszontbiztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen gazdasági vagy piaci események esetén a szerződők védelme és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megvédjék egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók szavatolótőke-megfelelési helyzetét. E hatásköröknek magukban kell foglalniuk az adott biztosító vagy viszontbiztosító részvényesei és más alárendelt hitelezői részére történő kifizetések korlátozásának vagy felfüggesztésének lehetőségét a szavatolótőke-szükséglet tényleges megsértése előtt. Ezeket a hatásköröket eseti alapon kell alkalmazni, tiszteletben tartva a közös kockázatalapú kritériumokat, a belső piac működésének veszélyeztetése nélkül.
- (55) Mivel az osztalékok és egyéb bónuszok kifizetésének korlátozása vagy felfüggesztése – még ha csak ideiglenesen is – érintené a részvényesek és más alárendelt hitelezők jogait, a felügyeleti hatóságoknak az ilyen intézkedések meghozatalakor megfelelően figyelembe kell venniük az arányosság és a szükségesség elvét. A felügyeleti hatóságoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy az elfogadott intézkedések egyike se jelentsen aránytalan kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az Unió egészének pénzügyi rendszerére vagy annak egy részére. A felügyeleti hatóságoknak csak kivételes körülmények között és kellően indokolt esetben szabad korlátozniuk a biztosítói és

viszontbiztosítói csoporton belüli tőkekifizetéseket a biztosítási piac és a pénzügyi rendszer egésze stabilitásának megőrzése érdekében.

- (56) A határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítók és viszontbiztosítók közelmúltbeli csődjei rávilágítottak annak szükségességére, hogy a felügyeleti hatóságok több információval rendelkezzenek a vállalkozások által végzett tevékenységekről. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy értesítsék a székhely szerinti tagállamuk felügyeleti hatóságát a kockázati profiljukat érintő, folyamatban lévő, határokon átnyúló biztosítási tevékenységeikkel kapcsolatos lényeges változásokról, és ezeket az információkat meg kell osztani az érintett fogadó tagállamok felügyeleti hatóságaival.
- (57) Az (EU) 2019/2177 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁴ módosított 2009/138/EK irányelv értelmében az EIOPA hatáskörrel rendelkezik arra, hogy együttműködési fórumokat hozzon létre és koordináljon az érintett felügyeleti hatóságok közötti együttműködés fokozása érdekében, amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító a szolgáltatásnyújtás szabadságán vagy a letelepedés szabadságán alapuló tevékenységeket folytat vagy szándékozik folytatni. ***Ugyanakkor az együttműködési fórumok ad hoc alapon történő létrehozása és működtetése nem kezelte kellőképpen a felügyeleti hatóságok közötti koordináció és együttműködés szükségességét. A belső piacon a határokon átnyúló üzleti tevékenységek növekvő száma, valamint az, hogy a felügyeltek nehezen tudják időben és megfelelő módon feltárni az ilyen tevékenységeket, szükségessé teszi az együttműködési platformok megerősítését azáltal, hogy kötelezővé válnak valamennyi jelentős, határokon átnyúló tevékenység esetében. Tekintettel az EIOPA-nak az információcserét szolgáló informatikai eszköz létrehozására irányuló tevékenységére, ez a kötelezettség nem vezethet magasabb adminisztratív terhekhez.*** Tekintettel azonban az említett fórumokon belül megoldandó felügyeleti problémák összetettségére, a nemzeti felügyeleti hatóságok sok esetben nem tudnak közös álláspontot kialakítani arra vonatkozóan, hogy miként kell kezelni a határokon átnyúlóan működő biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal kapcsolatos kérdéseket. Amennyiben az együttműködési fórumokban részt vevő felügyeleti hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni egy határokon átnyúlóan működő biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatos kérdésekben, az EIOPA-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nézeteltéréseket az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban rendezze. ***A fórumok működésének javítása, valamint a hatékony és eredményes információcsere érdekében technológiai alapú és digitális megoldásokat kell alkalmazni. Az EIOPA által támogatott állandó digitális együttműködési fórumoknak lehetővé kell tenniük a rendelkezésre álló felügyeleti adatok hatékony cseréjét, a felügyeleti felülvizsgálati folyamatról szóló jelentéseket, a felügyeleti tevékenység koordinálását és a releváns piaci adatok megosztását.***
- (58) A 2009/138/EK irányelv értelmében a biztosítók és viszontbiztosítók nem kötelesek kellő időben tájékoztatást nyújtani a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak üzleti tevékenységük folytatásáról. Ilyen információ csak a székhely szerinti tagállam

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2177 irányelve (2019. december 18.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK irányelv (Szolvencia II.), a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2014/65/EU irányelv és a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv módosításáról (HL L 334., 2019.12.27., 155. o.).

felügyeleti hatóságához intézett kéressel szerezhető be. Ez a megközelítés azonban nem biztosítja az információkhoz való hozzáférést észszerű időn belül. Ezért csakúgy, mint a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának, a fogadó tagállam felügyeleti hatóságainak is rendelkezniük kell hatáskörrel arra, hogy közvetlenül, észszerű időn belül kérhessenek információt a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól.

- (59) Amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat, **bármelyik érintett** felügyeleti hatóságnak **■** hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy **olyan kiegészítő** információkat kérjen a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságától az adott biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-megfelelési helyzetéről, **amelyeket még nem osztottak meg az együttműködési fórumon keresztül**. Ha **az érintett** felügyeleti hatóságnak **■** komoly aggályai vannak a szavatolótőke-megfelelési helyzettel kapcsolatban, hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságával közös helyszíni ellenőrzést kérjen, amennyiben a szavatolótőke-szükségletet illetően **■** meg nem felelés áll fenn. **A közös helyszíni ellenőrzést a székhely szerinti felügyeleti hatóságnak kell koordinálnia, meghívva az összes érintett felügyeleti hatóságot és az EIOPA-t is. A felügyeleti hatóságoknak a helyszíni ellenőrzés előtt meg kell állapodniuk a helyszíni ellenőrzés céljairól. A székhely szerinti felügyeleti hatóságnak tájékoztatnia kell az összes érintett felügyeleti hatóságot az ellenőrzés eredményéről.** Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a közös helyszíni ellenőrzés elvégzésének lehetőségével, **annak célkitűzéseivel vagy megállapításaival** az EIOPA-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nézeteltéréseket az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban rendezze.
- (60) Ahhoz, hogy egy anyavállalatot biztosítói holdingtársaságnak lehessen tekinteni, fő üzleti tevékenységének különösen abban kell állnia, hogy olyan leányvállalatokban szerez részesedést vagy rendelkezik részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók. A felügyeleti hatóságok jelenleg eltérően értelmezik a „kizárólag vagy elsősorban” kifejezés jelentését ebben az összefüggésben. Ezért egyértelművé kell tenni ezt a fogalmat, hasonlóan az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁵ módosított 575/2013/EU rendeletben biztosított, bankszektorra vonatkozó egyértelműsítéshez. A leányvállalatokat úgy kell tekinteni, mint „elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók”, amennyiben ezek a vállalkozások a biztosítói holdingtársaság saját tőkéjének, konszolidált eszközeinek, bevételeinek, személyzetének vagy egyéb, a felügyeleti hatóság által relevánsnak ítélt mutatójának több mint 50 %-át képviselik.
-
-
- (63) A csoportfelügyeleti hatóságok dönthetnek úgy, hogy egy vállalkozást kizárnak a csoportfelügyeletből, különösen akkor, ha az ilyen vállalkozás a csoportfelügyelet célkitűzései szempontjából elhanyagolható jelentőségűnek tekinthető. Az EIOPA az

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitétségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitétségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

elhanyagolható jelentőség kritériumával kapcsolatban eltérő értelmezéseket figyelt meg, és megállapította, hogy egyes esetekben az ilyen kizárások a csoportfelügyelet alóli teljes mentességet vagy egy köztes anyavállalat szintjén történő felügyeletet eredményeznek. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy ilyen esetekre csak nagyon kivételes körülmények között kerülhet sor, és hogy a csoportfelügyeleti hatóságoknak az ilyen döntések meghozatala előtt konzultációt kell folytatniuk az EIOPA-val. Olyan kritériumokat is be kell vezetni, amelyek egyértelműbbé teszik, hogy mi tekinthető elhanyagolható jelentőségűnek a csoportfelügyelet célkitűzései tekintetében.

- (64) Nem egyértelmű, hogy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításakor mely vállalkozástípusok esetében alkalmazható a 2. módszer, nevezetesen a 2009/138/EK irányelv 233. cikkében meghatározott levonási és aggregálási módszer, ami hátrányosan érinti az egyenlő versenyfeltételeket az Unióban. Ezért egyértelműen meg kell határozni, hogy mely vállalkozások vonhatók be a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés 2. módszer szerinti kiszámításába. Ezt a módszert csak azokra a biztosítókra és viszontbiztosítókra, harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, más pénzügyi ágazatokhoz tartozó vállalkozásokra, vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, biztosítói holdingtársaságokra és más anyavállalatokra szabad alkalmazni, amelyek fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szerezzon részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók.
- (65) Egyes biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportokban olyan köztes anyavállalat szerez és birtokol részesedéseket kizárólag vagy elsősorban harmadik országbeli biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak, amelyek nem biztosítók vagy viszontbiztosítók vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók. A jelenlegi szabályok értelmében, ha ezek a köztes anyavállalatok nem rendelkeznek részesedéssel legalább egy olyan biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, amelynek központi irodája az Unióban van, akkor a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából nem biztosítói holdingtársaságként kezelendők, noha kockázataik jellege nagyon hasonló. Ezért a szabályokat úgy kell módosítani, hogy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása céljából a harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók ilyen holdingtársaságait ugyanúgy kezeljék, mint a biztosítói holdingtársaságokat.
- (66) A 2009/138/EK irányelv és az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet¹⁶ négy módszert ír elő a más pénzügyi szektorokba tartozó vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-megfelelési számításba történő bevonására, beleértve a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1. és 2. módszert. Ez következtlen felügyeleti módszerekhez és egyenlőtlen versenyfeltételekhez vezet, és indokolatlan összetettséget eredményez. Ezért egyszerűsíteni kell a szabályokat annak érdekében, hogy a más pénzügyi szektorokba tartozó vállalkozások a szavatolótőke- és tőkekövetelmények kiszámítására vonatkozó ágazati szabályok alkalmazásával mindig hozzájáruljanak a csoportszintű szavatolótőke-megfeleléshez. Ezeket a szavatolótőke- és tőkekövetelményeket egyszerűen össze kell vonni a csoport biztosítói és viszontbiztosítói részének szavatolótőke- és tőkekövetelményeivel.

¹⁶ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

- (67) A jelenlegi szabályok értelmében a részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak korlátozott lehetőségük van arra, hogy egyszerűsített számításokat alkalmazzanak csoportszintű szavatolótőke-megfelelésük meghatározása céljából, amikor az 1. módszert, nevezetesen a konszolidált beszámolón alapuló módszert alkalmazzák. Ez aránytalan terhet jelent, különösen akkor, ha a csoportok nagyon kis méretű kapcsolt vállalkozásokban rendelkeznek részesedéssel. Ezért a részesedő vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy előzetes felügyeleti jóváhagyás után egyszerűsített módszereket alkalmazva integrálják azokat a kapcsolt vállalkozásokat, amelyek mérete elhanyagolható a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésben.
- (68) A szavatolótőke-elemek szintekre való besorolásakor figyelembe veendő dologi teher fogalma nincs meghatározva. Különösen az nem egyértelmű, hogy ez a fogalom hogyan alkalmazandó azokra a biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, amelyek közvetlen ügyfélként nem rendelkeznek szerződőkkel és kedvezményezettekkel. Ezért minimumkritériumokat kell bevezetni, hogy azonosíthatók legyenek azok az esetek, amikor egy biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság által kibocsátott szavatolótőke-elem tehermentes.
- (69) A csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alsó korlátjának kiszámításakor figyelembe veendő vállalkozások körének összhangban kell lennie a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetére rendelkezésre álló, figyelembe vehető szavatolótőkéhez hozzájáruló vállalkozások körével. Ezért az alsó korlát kiszámításakor figyelembe kell venni a harmadik országbeli biztosítókat és viszontbiztosítókat, a biztosítói holdingtársaságokat, a harmadik országbeli biztosítói holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat.
- (70) A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításának képlete olyan helyzeteket eredményezhet, amelyekben ez a minimum megközelíti a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet vagy akár egyenlő azzal. Ilyen esetekben előfordulhat, hogy a csoport nem felel meg az említett minimumnak, holott a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek való megfelelése biztosított. Az ilyen nem szándékolt következményeket el kell kerülni. Ezért a számítási képletet úgy kell módosítani, hogy az egyes biztosítókhoz és viszontbiztosítókhoz hasonlóan a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet soha ne haladja meg a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet 45 %-át.
- (71) A csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából a biztosítói holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell tekinteni. Ez elvi tőkekövetelmények számítását vonja maga után ezeknél a vállalkozásoknál. Az ilyen számítások azonban soha nem jelenthetik azt, hogy a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak egyedi szinten meg kell felelniük ezeknek az elvi tőkekövetelményeknek.
- (72) Nincs olyan jogi rendelkezés, amely meghatározná, hogyan kell kiszámítani a csoportszintű szavatolótőke-megfelelést az 1. és 2. módszer kombinációjának alkalmazása esetén. Ez következetlen gyakorlatokhoz és bizonytalanságokhoz vezet, különösen a biztosítók és viszontbiztosítók csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való 2. módszer szerinti hozzájárulása kiszámításának módjával kapcsolatban. Ezért a módszerek kombinációjának alkalmazása esetén egyértelművé kell tenni a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításának módját. A tőkekövetelmények lényeges növekedésének elkerülése érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámítása céljából az ilyen részesedésekre

nem kell részvénytörzsi kockázati tőkekövetelményt alkalmazni. Ugyanezen okból a devizaárfolyam-kockázati tőkekövetelményt csak az ilyen részesedéseknek az említett kapcsolt vállalkozások szavatolótőke-szükségletét meghaladó értékére kell alkalmazni. A részesedő biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék az említett devizaárfolyam-kockázatok és a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet számításának alapjául szolgáló egyéb kockázatok közötti diverzifikációt.

- (73) Jelenleg a csoportfelügyeleti hatóságok a szavatolótőke-szükséglet, a biztosítástechnikai tartalékok vagy a kettő alapján határozhatnak meg olyan küszöbértékeket, amelyek felett a csoporton belüli ügyletek és a kockázatkoncentráció jelentősnek minősül. A küszöbértékek meghatározásához azonban más kockázatalapú mennyiségi vagy minőségi kritériumok is megfelelőek lehetnek, például a figyelembe vehető szavatolótőke. Ezért a csoportfelügyeleti hatóságoknak nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a csoporton belüli jelentős ügylet vagy a jelentős kockázatkoncentráció meghatározásakor.
- (74) Előfordulhat, hogy a csoportfelügyeleti hatóságok elmulasztanak olyan csoporton belüli ügyletekre vonatkozó fontos információkat, amelyeket a jelenlegi szabályok értelmében nem kell jelenteni, különös tekintettel a harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra vonatkozó információkra. Ezért felül kell vizsgálni a „jelentendő csoporton belüli ügyletek” fogalm meghatározását. Emellett a csoportfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a „jelentendő csoporton belüli ügyletek” fogalmát úgy alakítsák ki, hogy az jobban illeszkedjen az egyes csoportok sajátosságaihoz.
- (75) A biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok lehetnek biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok anyavállalatai. Ebben az esetben a csoportfelügyeletet az ilyen holdingtársaságok összevont helyzete alapján kell alkalmazni. Mivel az ilyen holdingtársaságok által ellenőrzött biztosítók vagy viszontbiztosítók nem mindig képesek biztosítani a csoportfelügyeletre vonatkozó követelményeknek való megfelelést, biztosítani kell, hogy a csoportfelügyeleti hatóságok megfelelő felügyeleti és végrehajtási hatáskörökkel rendelkezzenek ahhoz, hogy biztosítsák a csoportok 2009/138/EK irányelvnek való megfelelését. Ezért a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek¹⁷ az (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁸ által a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan bevezetett módosításaihoz hasonlóan a csoportfelügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell minimális hatáskörökkel a holdingtársaságok felett, ideértve a biztosítókra és viszontbiztosítókra csoportfelügyelet céljából alkalmazandó általános felügyeleti hatásköröket is.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

- (76) Amennyiben a biztosítók vagy viszontbiztosítók olyan csoport részét képezik, amely csoport anyavállalatának központi irodája olyan harmadik országban található, amely a 2009/138/EK irányelv 260. cikkével összhangban nem tekinthető egyenértékűnek vagy ideiglenesen egyenértékűnek, a csoportfelügyelet gyakorlása nagyobb kihívást jelent. A csoportfelügyeleti hatóságok az említett irányelv 262. cikkével összhangban dönthetnek úgy, hogy úgynevezett „egyéb módszereket” alkalmaznak. Ezek a módszerek azonban nincsenek egyértelműen meghatározva, és az említett egyéb módszerek által elérendő célok bizonytalanok. Ezért pontosítani kell a többi módszer célját, beleértve a csoportfelügyeleti hatóságok által mérlegelendő minimális intézkedéseket is.
- (77) Az (EU) 2019/981 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet¹⁹ kedvezményes elbánást vezetett be a hosszú távú tőkebefektetések tekintetében. Az időtartam alapú részvénytapi kockázati részmodulra, amelynek célja az is, hogy tükrözze a hosszabb távú befektetések alacsonyabb kockázatát, azonban nagyon korlátozott mértékben használható az Unióban, szigorúbb kritériumok vonatkoznak, mint a hosszú távú tőkebefektetésekre. Ezért úgy tűnik, hogy a hosszú távú tőkebefektetések mint új prudenciális kategória szükségtelenné teszi a meglévő időtartam alapú részvénytapi kockázati részmodult. Mivel nincs szükség két olyan különböző kedvezményes elbánásra, amelynek célja ugyanaz, hogy jutalmazza a hosszú távú befektetéseket, az időtartam alapú részvénytapi kockázati részmodult el kell hagyni. Annak elkerülése érdekében azonban, hogy ezek a módosítások kedvezőtlen hatásokkal járjanak, szerzett jogokra vonatkozó rendelkezést kell előírni azon biztosítók tekintetében, amelyek jelenleg az időtartam alapú részvénytapi kockázati részmodult alkalmazzák.
- (78) A zöld megállapodás környezet- és éghajlatvédelmi törekvéseinek megvalósításához nagy mennyiségű befektetést kell a magánszektorból, többek között a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól a fenntartható beruházások felé irányítani. A 2009/138/EK irányelvnek a tőkekövetelményekre vonatkozó rendelkezései nem akadályozhatják a biztosítók és viszontbiztosítók fenntartható befektetéseit, hanem tükrözniük kell a környezeti szempontból káros tevékenységekbe történő befektetések teljes kockázatát. Bár jelenleg nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a környezeti vagy társadalmi szempontból káros és az egyéb befektetések közötti kockázatkülönbségekre, ezek a bizonyítékok a következő években már rendelkezésre állhatnak. A releváns bizonyítékok megfelelő értékelésének biztosítása érdekében az EIOPA-nak nyomon kell követnie a környezeti vagy társadalmi szempontból káros beruházások kockázati profiljára vonatkozó bizonyítékokat, és azokról 2023-ig jelentést kell tennie. Az EIOPA-nak a jelentésében adott esetben tanácsot kell adnia a 2009/138/EK irányelv, valamint az említett irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok módosításaival kapcsolatban. Az EIOPA azt is megvizsgálhatja, hogy helyénvaló lenne-e bizonyos, az éghajlatváltozással kapcsolatosaktól eltérő környezeti kockázatokat figyelembe venni, és ha igen, hogyan. Például, ha a bizonyítékok erre engednek következtetni, az EIOPA megvizsgálhatná, hogy szükség van-e az ezen irányelv által bevezetett forgatókönyv-elemzések kiterjesztésére az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal összefüggésben más környezeti kockázatokra is.

¹⁹ A Bizottság (EU) 2019/981 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 8.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvenca II) kiegészítéséről szóló (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról (HL L 161., 2019.6.18., 1. o.).

- (79) Az éghajlatváltozás hatással van, és még legalább a következő évtizedekben továbbra is hatással lesz a természeti katasztrófák gyakoriságára és súlyosságára, amit a környezetkárosodás és a környezetszennyezés valószínűleg tovább fog súlyosbítani. Ez a biztosítók és viszontbiztosítók katasztrófakockázatnak való kitétségét is megváltoztathatja, és érvénytelenítheti az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletben a katasztrófakockázatra vonatkozóan meghatározott standard paramétereket. Annak biztosítása érdekében, hogy ne legyen tartós eltérés a katasztrófakockázat standard paraméterei és a biztosítók és viszontbiztosítók ilyen kockázatoknak való tényleges kitétsége között, az EIOPA-nak rendszeresen felül kell vizsgálnia a katasztrófakockázati modul hatókörét és standard paramétereinek kalibrálását. E célból az EIOPA-nak figyelembe kell vennie az éghajlattudomány legfrissebb rendelkezésre álló bizonyítékait, és amennyiben eltérésekre derül fény, ennek megfelelően véleményt kell benyújtania a Bizottságnak.
- (80) A 2009/138/EK irányelv 308b. cikkének (12) bekezdésében meghatározott követelményeket módosítani kell a banki kerettel való összhang és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, bármely tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitétségek kezelése során. E célból az ilyen kitétségeket illetően szerzett jogokra vonatkozó rendelkezéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy a releváns kitétségek mentesüljenek a kamatrés-kockázati és a piacikockázat-koncentrációs tőkekövetelmények alól, feltéve, hogy a kitétségek 2020. január 1-je előtt merültek fel.
- (81) Egyes esetekben a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok nagymértékben támaszkodnak a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazására. Ez helytelenül mutathatja be a csoport tényleges szavatolótőke-megfelelési helyzetét. Ezért a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok számára elő kell írni, hogy tegyék közzé annak a feltételezésnek a szavatolótőke-megfelelési helyzetükre gyakorolt hatását, hogy az átmeneti intézkedésekből származó szavatolótőke nem áll rendelkezésre a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére. A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra is, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy az intézkedések alkalmazása megfelelően tükrözze a csoport pénzügyi helyzetét. Ezek az intézkedések azonban nem érinthetik az említett átmeneti intézkedéseknek a kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók által az egyéni szavatolótőke-szükségletük kiszámításakor történő alkalmazását.
- (82) A 2009/138/EK irányelv, felügyeleti jóváhagyás függvényében, átmeneti intézkedéseket ír elő a kockázatmentes hozamgörbére és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozóan, amelyek a 2016 előtt kötött, biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket keletkeztető szerződések tekintetében alkalmazandók. Míg az átmeneti intézkedéseknek arra kell ösztönözniük a vállalkozásokat, hogy a lehető leghamarabb tegyenek lépéseket az említett irányelvnek való megfelelés irányába, azoknak az átmeneti intézkedéseknek az alkalmazása, amelyeket első alkalommal jóval 2016 után hagytak jóvá, valószínűleg lelassítja az említett irányelvnek való megfelelés felé vezető utat. Ezen átmeneti intézkedések alkalmazásának jóváhagyását ezért azokra az esetekre kell korlátozni, amikor egy biztosító vagy viszontbiztosító először kerül a 2009/138/EK irányelv szabályainak hatálya alá, a biztosító vagy viszontbiztosító biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésállományt vett át, és az átadó vállalkozás az

átruházást megelőzően átmeneti intézkedést alkalmazott az adott állományhoz kapcsolódó kötelezettségek tekintetében.

(83) Az Egyesült Királyság 2020. február 1-jén vált harmadik országgá, és az uniós jog alkalmazása az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban 2020. december 31-én megszűnt. Mivel a 2009/138/EK irányelv több olyan rendelkezést is tartalmaz, amely egyes tagállamok sajátosságaival foglalkozik, amennyiben ezek a rendelkezések kifejezetten az Egyesült Királyságot érintik, elavultak, ezért azokat el kell hagyni.

(83a) *A Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és végrehajtási jogi aktusokban használt kalibrálások gyakran olyan adatokon alapulnak, amelyeket nagymértékben befolyásolnak az Egyesült Királyság piacáról származó adatok. Ezért a szavatolótőke-szükséglet és a minimális tőkeszükséglet számításához felhasznált valamennyi kalibrálást felül kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy függnék-e az Egyesült Királyság adataitól, és adott esetben az Egyesült Királyság adatait ki kell iktatni a vonatkozó adatsorokból, kivéve, ha nem áll rendelkezésre egyéb adat.*

(84) A 2009/138/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosításai

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

- (1) A 2. cikk (3) bekezdése a) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:
„iv. a jelenleg Írorszáiban létező, fel nem mondható állandó egészségbiztosítás-típusok;”.
- (2) a 4. cikk (1) bekezdésének, a), **b)** és **c)** pontja helyébe a következő szöveg lép:
„a) a vállalkozás éves bruttó díjelőírása nem haladja meg a 15 000 000 EUR-t;
b) a vállalkozás 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 50 000 000 EUR-t;”.
- c) valamely csoporthoz tartozó vállalkozás esetén a csoport viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 50 000 000 EUR-t;”(3)** A 6. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„a) a segítségnyújtás közötti gépjárművet érintő baleset vagy meghibásodás esetén történik, és a baleset vagy meghibásodás annak a tagállamnak a területén következik be, ahol a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás működik, vagy egy szomszédos országban;”;
 - b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(2) Az 1. bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában említett esetben az a feltétel, mely szerint a balesetnek vagy a meghibásodásnak azon vállalkozás szerinti tagállam területén kell bekövetkeznie, amely a fedezetet nyújtja, nem alkalmazandó, amennyiben a kedvezményezett a fedezetet nyújtó szervezet tagja, és a javító szolgáltatást, illetve a jármű elszállítását egyszerűen egy tagsági kártya bemutatását követően az érintett országban egy hasonló szervezet végzi el minden további díj megfizetése nélkül, viszonyossági szerződés alapján.”;
 - c) a (3) bekezdést el kell hagyni.
- (4) A 8. cikk 3. pontját el kell hagyni.
- (5) A 13. cikk a következőképpen módosul:
 - a) a 7. pont b) pontját el kell hagyni;
 - b) a szöveg a következő 10a., **10aa.**, 10b., 10c. és 10d. ponttal egészül ki:
„(10a) »alacsony kockázati profilú vállalkozás«: olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amely megfelel a 29a. cikkben meghatározott feltételeknek, és amelyet a 29b. cikkel összhangban ilyennek minősítenek;
(10aa) »jelentős határokon átnyúló tevékenységek«: a biztosító vagy viszontbiztosító által egy adott fogadó tagállamban a letelepedés joga alapján vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek, amelyek meghaladják a vállalkozás éves bruttó díjelőírásának 15 %-át vagy amelyek összege meghaladja a EUR

30 000 000-t, a vállalkozás legutolsó rendelkezésre álló pénzügyi kimutatása alapján mérve;

(10b) »könyvvizsgáló cég«: a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 3. pontjában meghatározott könyvvizsgáló cég;

(10c) »jog szerinti könyvvizsgáló«: a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 2. pontjában meghatározott jog szerinti könyvvizsgáló;

(10d) »alacsony kockázati profilú csoport«: olyan csoport, amely megfelel a 213a. cikkben megállapított feltételeknek, és amelyet a csoportfelügyeleti hatóság az említett cikk (2) bekezdésével összhangban ilyennek minősített;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatairól, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.);

c) a 15. és a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(15) »anyavállalat«: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett anyavállalkozás, valamint az a vállalkozás, amelyet a felügyeleti hatóságok ezen irányelv 212. cikkével összhangban anyavállalatnak tekintenek;

„(16) »leányvállalat«: a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett leányvállalkozás, beleértve azok leányvállalkozásait is, valamint az a vállalkozás, amelyet a felügyeleti hatóságok ezen irányelv 212. cikkével összhangban leányvállalatnak tekintenek;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.);

d) a 18. pontban a „83/349/EGK tanácsi irányelv 1. cikkében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében” szövegrész lép;

e) a 19. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(19) »csoporton belüli ügylet«: minden olyan ügylet, amelynek révén a biztosítót vagy viszontbiztosítót, a harmadik országbeli biztosítót vagy viszontbiztosítót, a biztosítói holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoportba tartozó egyéb vállalkozáshoz, vagy az abban a csoportban részt vevő vállalkozással szoros kapcsolatban álló bármely természetes vagy jogi személyhez valamely – szerződéses vagy azon kívüli, pénzbeli ellenszolgáltatással járó, vagy anélküli – kötelezettség teljesítésére irányuló szoros kapcsolat fűzi;”

f) a 22. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pontban a „2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában” szövegrész helyébe a „2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában” szövegrész lép;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.);

- ii. a b) pont i. alpontjában a „2004/39/EK irányelvben” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelvben” szövegrész lép;
- g) a 25. pont a következőképpen módosul:
 - i. az a) pontban a „2006/48/EK irányelv 4. cikke (1), (5) és (21) bekezdésének” szövegrész helyébe az „575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 4. cikke (1) bekezdése 1., 18. és 26. pontjának;

* Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.)” szövegrész lép;

- ii. a c) pontban a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép;
- h) a 27. pont a következőképpen módosul:
 - i. a c) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:
 - „ii. 13 600 000 EUR összegű nettó árbevétel, a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 5. pontja értelmében;”;
 - ii. a „83/349/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelvben” szövegrész lép;
 - i. a cikk a következő 41. és **41a.** ponttal egészül ki:
 - „(41) »szabályozott vállalkozás«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 4. pontja szerinti szabályozott vállalkozás vagy az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontja szerinti foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;
 - (41a) »kripto eszköz«: az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 3. cikkének 6. pontjában meghatározott kripto eszköz;**

*** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kripto eszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150, 2023.6.9., 40 o.).**

- (6) A 18. cikk (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:
 - „i. annak jelzése, hogy egy másik tagállamban a közvetlen biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység megkezdésének vagy más szabályozott vállalkozás vagy biztosításértékesítő üzleti tevékenysége megkezdésének engedélyezésére irányuló kérelmet elutasították vagy visszavonták-e, valamint az elutasítás vagy visszavonás indokainak jelzése.”;
- (7) A 23. cikk (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

„f) **azok a tagállamok**, ahol az érintett biztosító vagy viszontbiztosító működni kíván;”;

(8) A 24. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép.

(9) A 25. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel* létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság, EIOPA) értesíteni kell minden elutasított engedélykérelemről, ezzel együtt a kérelmező vállalkozás kilétéről és az elutasítás indokairól is. Az EIOPA naprakész adatbázist tart fenn ezen információkról, és a felügyeleti hatóságok számára hozzáférést biztosít az adatbázishoz.

* Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.)”

(10) a 25a. cikkben az „1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁶ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság, EIOPA)” szövegrész helyébe az „EIOPA-t” szövegrész lép;

(11) A 26. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben az (1) bekezdés értelmében több felügyeleti hatósággal kell konzultációt folytatni, bármelyik érintett felügyeleti hatóság felkérheti a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát az engedélykérelem közös értékelésére. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága a végső határozat meghozatalakor figyelembe veszi a közös értékelés következtetéseit.”

(12) A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvben megállapított követelményeket a biztosítók vagy viszontbiztosítók üzleti tevékenységük szerinti kockázatok jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez igazodóan alkalmazzák. **A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a követelmények ilyen alkalmazása különösen, de nem kizárólagosan az alacsony kockázati profilúnak minősített vállalkozásokra vonatkozzon.**

(4) A Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, valamint szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok figyelembe veszik az arányosság elvét, ezáltal garantálva ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel az alacsony kockázati profilú vállalkozásokra.

Az EIOPA által az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban benyújtott szabályozástechnikai standardtervezetek, az említett rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott végrehajtás-technikai standardtervezetek, valamint az említett rendelet 16. cikkével összhangban kiadott iránymutatások és ajánlások garantálják ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel az alacsony kockázati profilú vállalkozásokra.”;

(b) a cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság a 29a. cikk (1) bekezdésének *a)*, *b)* és *c)* pontjában foglalt kritériumokat meghatározó *vagy kiigazító* felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el.

(6) *E cikk következetes alkalmazása* érdekében az EIOPA *szabályozástechnikai standardtervezeteket* dolgoz ki a biztosítók és viszontbiztosítók alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolása során alkalmazandó módszertan *további pontosítása* érdekében.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

(13) A szöveg a következő 29a–29e. cikkel egészül ki:

„29a. cikk

■ Alacsony kockázati profilú vállalkozások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a ■ biztosítók a 29b. cikkben meghatározott eljárás szerint alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősüljenek, amennyiben a besorolást megelőző két egymást követő pénzügyi évben megfelelnek a következő kritériumoknak:

- a) Az életbiztosítók esetében ■ az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:
 - i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatláb-kockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
 - ii. az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban megkötött biztosítások összértéke, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban megkapta az engedélyét, *nem minősül jelentős határokon átnyúló tevékenységnek*;
 - iii. a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;
 - iv. *a 105. cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modul nem haladja meg az összes befektetés 20%-át*;
 - v. a vállalkozás *által elfogadott viszontbiztosítási üzleti tevékenység nem haladja meg a teljes éves bruttó díjbevételeinek 50 %-át.*
 - va. *a szavatolótőke-szükséglet megfelelő, és a 37. cikkel összhangban nem került sor többlettőke-követelmény meghatározására.*

-
- b) A nem-életbiztosítási tevékenységet végző biztosítók ■ esetében az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:
- i. a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három évben kevesebb mint 100 %;
 - ii. az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban megkötött biztosítások összértéke, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban megkapta az engedélyét, **nem minősül jelentős határokon átnyúló tevékenységnek**;
 - iii. az éves bruttó díjelőírás nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;
 - iv. az I. melléklet A. szakaszának 4–7., 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírások összege nem haladja meg a nem-életbiztosítási ág teljes éves **bruttó** díjelőírásának 30 %-át;
 - v. **a 105. cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modul nem haladja meg az összes befektetés 20 %-át**;
 - vi. a vállalkozás **által elfogadott viszontbiztosítási üzleti tevékenység** nem **haladja meg** a teljes bruttó díjbevételeinek 50 %-át.
 - via. a szavatolótőke-szükséglet megfelelő, és a 37. cikkel összhangban nem került sor többlettőke-követelmény meghatározására.**

-
- c) A 73. cikkel ■ összhangban életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző biztosítók esetében az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:
- i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatláb-kockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
 - ii. a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három évben kevesebb mint 100 %;
 - iii. a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;
 - iv. az éves bruttó díjelőírás nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;
 - v. az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban megkötött biztosítások összértéke, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban megkapta az engedélyét, **nem minősül jelentős határokon átnyúló tevékenységnek**;
 - vi. az I. melléklet A. szakaszának 4–7., 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírás összege nem haladja meg a nem-életbiztosítási ág teljes éves **bruttó** díjelőírásának 30 %-át;

- vii. *a 105. cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modul nem haladja meg az összes befektetés 20 %-át;*
- viii. *a vállalkozás által elfogadott viszontbiztosítási üzleti tevékenység nem haladja meg a teljes éves bruttó díjbevételének 50 %-át.*
- viiia. *a szavatolótőke-szükséglet megfelelő, és a 37. cikkel összhangban nem került sor többlettőke-követelmény meghatározására.*

(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve, minden zárt biztosítót és zárt viszontbiztosítót alacsony kockázati profilú vállalkozásnak kell minősíteni.

(2) Azon biztosítók esetében, amelyek két évnél rövidebb ideje kaptak engedélyt a 14. cikkel összhangban, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak való megfelelést csak a besorolást megelőző utolsó pénzügyi év tekintetében kell értékelni.

(3) A következő biztosítók és viszontbiztosítók soha nem sorolhatók az alacsony kockázati profilú vállalkozások közé:

- b) a 212. cikk értelmében vett biztosítói csoport anyavállalatai, amelyekre a 213. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, kivéve, ha a csoport alacsony kockázati profilú csoportként van besorolva.

29b. cikk

A kritériumokat teljesítő vállalkozások besorolására alkalmazandó eljárás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 29a. cikkben meghatározott feltételeket teljesítő **vállalkozások** az alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolásuk érdekében bejelenthessék a felügyeleti hatóságnál a kritériumoknak való megfelelésüket.
- (2) A **vállalkozásnak** az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentést annak a tagállamnak a felügyeleti hatóságánál kell benyújtania, amely a 14. cikkben említett előzetes engedélyt kiadta. A bejelentésnek a következők mindegyikét tartalmaznia kell:
 - a) a 29a. cikkben meghatározott, az adott vállalkozásra alkalmazandó valamennyi kritériumnak való megfelelés bizonyítéka;
 - b) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás a következő három éven belül nem tervez olyan stratégiai változtatást, amely a 29a. cikkben meghatározott kritériumoknak való meg nem feleléshez vezetne;
 - c) a vállalkozás által végrehajtani kívánt arányossági intézkedések előzetes azonosítása, különösen abban az esetben, ha a legjobb becslés szerinti egyszerűsítést kívánják alkalmazni, és annak feltüntetése, hogy a vállalkozás tervezi-e az egyszerűsített módszer alkalmazását a 77. cikk

(7) bekezdésében meghatározott biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására.

- (3) A felügyeleti hatóság az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentés kézhezvételétől számított egy hónapon belül kifogást emelhet az alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolás ellen, kizárólag a 29a. cikkben előírt feltételeknek való meg nem felelésre hivatkozva, **vagy ha a vállalkozás a székhely szerinti tagállam életbiztosítási piacának, vagy adott esetben a nem életbiztosítási piacának több mint 5 %-át képviseli.** A felügyeleti hatóságnak a besorolással szembeni kifogásról szóló határozatát írásban kell meghoznia, és meg kell indokolnia az egyet nem értését. Ilyen határozat hiányában a biztosítót alacsony kockázati profilú vállalkozásnak kell minősíteni a kifogás megtételére fennálló egy hónapos időszak végétől vagy egy korábbi időponttól kezdődően, amennyiben a felügyeleti hatóság korábban a kritériumoknak való megfelelést megerősítő határozatot adott ki.
- (4) A felügyeleti hatóságokhoz [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen irányelv hatálybalépésének napja]-t követő első hat hónapon belül beérkezett kérelmek tekintetében a (2) bekezdésben említett időszak két hónappal meghosszabbodik.
- (5) A **vállalkozások** mindaddig alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülnek, amíg az ilyen besorolás e bekezdéssel összhangban meg nem szűnik.

Amennyiben egy alacsony kockázati profilú vállalkozás már nem felel meg a 29a. cikk (1) bekezdésében meghatározott valamelyik kritériumnak, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságot. Amennyiben e meg nem felelés két egymást követő évben folyamatosan fennáll, a vállalkozásnak értesítenie kell a felügyeleti hatóságot erről a helyzetről, és a harmadik pénzügyi évtől kezdve nem minősül alacsony kockázati profilú vállalkozásnak.

Ha egy alacsony kockázati profilú vállalkozás már nem felel meg a 29a. cikk (3) bekezdésében meghatározott valamelyik feltételnek, a vállalkozásnak haladéktalanul értesítenie kell a felügyeleti hatóságot, és a következő pénzügyi évtől kezdve nem minősül alacsony kockázati profilú vállalkozásnak.

29c. cikk

Az arányossági intézkedések alkalmazása az alacsony kockázati profilúnak minősülő vállalkozások által

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az egyes arányossági intézkedésekben meghatározott egyedi követelmények sérelme nélkül az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók alkalmazhassák az **ezen irányelvben, különösen** a 35. cikk (5a) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (1b) bekezdésében, a 45. cikk (5) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében, az 51a. cikk (1) bekezdésében, a 77. cikk (7) bekezdésében és a 144a. cikk (4) bekezdésében előírt összes arányossági intézkedést, valamint az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt bármely arányossági intézkedést.

- (2) *Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben* a felügyeleti hatóságnak komoly aggályai vannak egy alacsony kockázati profilú vállalkozás kockázati profiljával kapcsolatban, a felügyeleti hatóság kivételes körülmények között felkérheti az érintett vállalkozást, hogy a vállalkozás szervezetére gyakorolt hatásra és a kockázati profilja sajátosságaira vagy változására tekintettel tartózkodjon az (1) bekezdésben felsorolt egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásától, feltéve, hogy ezt írásban *kellően* megindokolja.

29d. cikk

Az arányossági intézkedések alkalmazása az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak nem minősülő vállalkozások által

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók – a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyásával – alkalmazhassák *az ezen irányelvben, különösen* a 35. cikk (5a) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (1b) bekezdésében, a 45. cikk (5) bekezdésében, a 77. cikk (7) bekezdésében és a 144a. cikk (4) bekezdésében előírt bármely arányossági intézkedést, valamint az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt bármely arányossági intézkedést.

A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak írásban jóváhagyás iránti kérelmet kell benyújtania a felügyeleti hatósághoz. A kérelemnek a következők mindegyikét tartalmaznia kell:

- a) a használni kívánt arányossági intézkedések felsorolása, valamint annak indoklása, hogy alkalmazásuk miért indokolt a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével összefüggésben;
- (b) a vállalkozás kockázati profiljára vonatkozó bármely egyéb lényeges információ;

(2) A felügyeleti hatóság a kézhezvételtől számított két hónapon belül értékeli a kérelmet, és tájékoztatja a vállalkozást annak jóváhagyásáról vagy elutasításáról, valamint az engedélyezett arányossági intézkedésekről. Amennyiben a felügyeleti hatóság bizonyos feltételek mellett hagyja jóvá az arányossági intézkedések alkalmazását, a jóváhagyó határozatnak tartalmaznia kell e feltételek indokolását. A felügyeleti hatóságnak a vállalkozás által benyújtott kérelemben felsorolt egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásával szembeni kifogására vonatkozó határozatát írásban kell meghoznia, és azt meg kell indokolnia. Ezeknek az indokoknak a vállalkozás kockázati profiljához kell kapcsolódniuk.

(3) A felügyeleti hatóság az értékelés elvégzéséhez szükséges bármely további információt bekérhet. A (2) bekezdésben említett értékelési időszakot fel kell függeszteni a felügyeleti hatóságok információkérésének időpontja és az arra az érintett vállalkozás által adott válasz kézhezvétele közötti időszakra. A felügyeleti hatóság további kérései nem eredményezik az értékelési időszak felfüggesztését.

(5) Az arányossági intézkedések alkalmazására vonatkozó jóváhagyás bármikor módosítható vagy visszavonható, ha a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja megváltozott. A hatóságnak ennek megfelelően írásban kell megindokolnia a határozatát.

- (14) A 30. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „Az (1) bekezdés szerinti pénzügyi felügyelet magában foglalja a biztosító vagy viszontbiztosító teljes tevékenységére vonatkozóan a vállalkozás irányítási rendszerének, fizetőképességének, a biztosítástechnikai tartalékok képzsének, a vállalkozás eszközeinek és a figyelembe vehető szavatolótőkének a székhely szerinti tagállamban – az uniós szinten elfogadott rendelkezések alapján alkotott szabályokkal vagy követett gyakorlattal összhangban – történő ellenőrzését.”
- (15) A rendelet szövege a következő 33a. cikkel egészül ki:

„33a. cikk

Felügyeleti együttműködés a székhely szerinti és a fogadó felügyeleti hatóságok között

(1) A jelentős határokon átnyúló tevékenységek esetében a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága és a fogadó tagállam felügyeleti **hatósága együttműködnek egymással a felügyeleti felülvizsgálati folyamat keretében annak** értékelése érdekében, hogy a biztosító egyértelműen tisztában van-e azokkal a kockázatokkal, amelyekkel a fogadó tagállamban szembesül vagy szembesülhet, és **megbízhatóan kezeli-e azokat**.

Ezen **együttműködésnek igazodnia kell a jelentős határokon átnyúló tevékenységgel járó kockázatokhoz**, és legalább a következőkre kell kiterjednie:

- a) az irányítási rendszer – beleértve a központi iroda vezetésének azon képességét, hogy megértse a határokon átnyúló piaci sajátosságokat –, a kockázatkezelési eszközök, a meglévő belső ellenőrzések és a határokon átnyúló üzleti tevékenységekre vonatkozó megfelelési eljárások;
- b) kiszervezés és forgalmazási partnerségek;
- c) az üzleti stratégia és kárigénykezelés;
- d) a fogyasztóvédelem.

(2) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága kellő időben tájékoztatja a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát a határokon átnyúló tevékenységgel kapcsolatos felügyeleti felülvizsgálati folyamatának eredményéről, amennyiben lehetséges problémákat azonosított a fogadó tagállamban alkalmazandó rendelkezéseknek való megfeleléssel kapcsolatban.

(16) A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók adják meg a felügyeleti hatóságoknak a felügyelethez szükséges tájékoztatást, figyelembe véve a 27. és 28. cikkben meghatározott felügyeleti célkitűzéseket és a 29. cikkben meghatározott általános felügyeleti elveket, **különös tekintettel az arányosság elvére.**”;

(b) a szöveg a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Figyelembe véve az (1) és (2) bekezdésben előírt információkat, valamint a (3) és (4) bekezdésben meghatározott elveket, a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók rendszeres felügyeleti jelentést nyújtsanak be a felügyeleti hatóságoknak, amely tartalmazza a vállalkozás üzleti tevékenységére és teljesítményére, irányítási rendszerére, kockázati profiljára, fizetőképességi célú értékelésére és tőkekezelésére vonatkozó információkat a jelentési időszak tekintetében.

A rendszeres felügyeleti jelentést a következő gyakorisággal kell benyújtani:

a) az alacsony kockázati profilú vállalkozások esetében ötévente;

(b) ■ az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók esetében háromévente.

Szükség esetén a felügyeleti hatóság gyakoribb jelentéstételt írhat elő a felügyelt vállalkozások számára;”;

c) a (6), (7) és (8) bekezdést el kell hagyni;

d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A Bizottság a 301a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben a felügyeleti jelentéstételi követelmények megfelelő mértékű konvergenciája érdekében meghatározza az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett tájékoztatásra vonatkozó szabályokat, valamint a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra vonatkozó korlátozott felügyeleti jelentéstételi kritériumait, figyelembe véve e konkrét vállalkozástípusok kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.”;

e) a (10) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA a rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) és (2) bekezdésben említett információk – köztük adott esetben a jelentéstételi követelményeket aktiváló kockázatalapú küszöbértékekre, vagy bizonyos típusú vállalkozások, például zárt biztosítók és viszontbiztosítók konkrét információk alóli, e vállalkozástípusok kockázatainak jellegével, nagyságrendjével és összetettségével indokolható mentességére vonatkozó tájékoztatás – felügyeleti hatóságoknak való benyújtását szolgáló mintadokumentumokra vonatkozóan.”

f) a (11) bekezdést el kell hagyni;

g) a cikk a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az EIOPA a következők érdekében [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 2 évvel a közzététel időpontja után]-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak az integrált adatgyűjtés kidolgozására irányuló lehetséges intézkedésekről, beleértve a jogszabályi változásokat is:

- a) a biztosítási ágazat és az egyéb pénzügyi ágazatok adatszolgáltatási keretei közötti átfedések és következetlenségek csökkentése; ■
- (b) az adatszabványosítás és a bármely uniós beszámolási keret alapján már bejelentett adatoknak az érintett, uniós és nemzeti illetékes hatóságok által történő hatékony megosztásának és felhasználásának javítása; *valamint*
- ba) a megfelelési költségek csökkentése, különösen az alacsony kockázati profilú vállalkozások esetében;*

Az EIOPA prioritásként kezeli a kollektív befektetési formákra és a származtatott termékekre vonatkozó információkat, de nem korlátozódik azokra.

Az első albekezdésben említett jelentés elkészítésekor az EIOPA szorosan együttműködik a többi európai felügyeleti hatósággal és az Európai Központi Bankkal, és adott esetben bevonja az illetékes nemzeti hatóságokat.”

(17) A rendelet szövege a következő 35a. cikkel egészül ki:

„35a. cikk

A rendszeres kvantitatív felügyeleti jelentéstételre vonatkozó, a felügyeleti hatóságok által biztosított mentességek és könnyítések

„(1) A 129. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a 35. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstétel követelményein, amennyiben

- a) e jelentéstétel túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest,
- (b) a jelentéstételre legalább évente sor kerül.

A rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos követelmény ilyen enyhítése csak azon vállalkozások számára biztosítható, amelyek **együttesen** nem képviselik egy adott tagállam életbiztosítási és nem-életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, ahol a nem-életbiztosítási piaci részesedés a bruttó díjelőírásokon, az életbiztosítási piaci részesedés pedig a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul.

Az e könnyítésre való jogosultság megállapításakor a felügyeleti hatóságok előnyt biztosítanak az alacsony kockázati profilú vállalkozások számára.

(2) Az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstételi kötelezettségen vagy mentesíthetik a biztosítókat és viszontbiztosítókat a tételes jelentés készítése alól, amennyiben

- a) e jelentéstétel túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest,
- (b) e jelentéstétel nem szükséges a vállalkozás tényleges felügyeletéhez,
- c) a mentesítés nem gyengíti az érintett pénzügyi rendszerek stabilitását az Unióban, valamint
- d) a vállalkozás kérésre rendelkezésre tudja bocsátani az információkat.

Tételes jelentés készítése alóli mentesség csak azon vállalkozások számára adható, amelyek **együttesen** nem képviselik adott tagállam életbiztosítási vagy nem-életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, ahol a nem-életbiztosítási piaci részesedés a bruttó díjelőírásokon, az életbiztosítási piaci részesedés pedig a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul. Az e könnyítésre vagy mentességre való jogosultság megállapításakor a felügyeleti hatóságok előnyt biztosítanak az alacsony kockázati profilú vállalkozások számára.

(3) A zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók mentesülnek a rendszeres tételes felügyeleti jelentéstétel alól, amennyiben a 35. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, feltéve, hogy mindkét alábbi feltételnek megfelelnek:

- a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett a következők bármelyike:
 - azon csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító a részét képezi,
 - e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek, feltéve, hogy az e természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
- (b) a zárt biztosító és a zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei, illetve a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmaznak semmiféle kötelező felelősségbiztosítást.

(3a) A rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos követelmény enyhítése vagy az az alóli mentesülés nem alkalmazandó azokra a vállalkozásokra, amelyekre többlettőke-követelményt állapítottak meg.

(4) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában, a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként, az alacsony kockázati profilúnak minősülő vállalkozások tekintetében a felügyeleti hatóságok értékelik, hogy az információk benyújtása túlzott terhet jelentene-e a vállalkozás kockázatainak jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest, figyelembe véve legalább a következőket:

- a) a vállalkozás befektetéseiből eredő piaci kockázatok,
- (b) a kockázatkonzentrációk szintje,

- c) a vállalkozás eszközeinek kezelése kapcsán a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatások,
- d) a vállalkozás felügyeleti célból történő információszolgáltatásra irányuló rendszerei és struktúrái és az (5) bekezdésben említett írott szabályzat.

(5) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában, a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként, az alacsony kockázati profilúnak nem minősülő vállalkozások tekintetében a felügyeleti hatóságok értékelik, hogy az információk benyújtása túlzott terhet jelentene-e a vállalkozás kockázatainak jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest, figyelembe véve legalább a következőket:

- a) a biztosítási díjaknak, a biztosítástechnikai tartalékoknak és a vállalkozás eszközeinek a volumene,
- b) a vállalkozás által fedezett igények és nyereségek volatilitása,
- c) az engedélyezett életbiztosítási és nem-életbiztosítási ágazatok teljes száma,
- d) a vállalkozás irányítási rendszerének megfelelősége,
- e) a szavatolótőke-szükségletet és a minimális tőkeszükségletet fedező szavatolótőke szintje,
- f) a vállalkozás olyan zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító-e, amely csak azon ipari vagy kereskedelmi csoporthoz kapcsolódó kockázatokat fedezi, amelynek tagja.

(6) Az e cikk (1)–(5) bekezdésének koherens és következetes alkalmazása érdekében az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a következők további pontosítása céljából:

- a) az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett piaci részesedések meghatározására szolgáló módszerek;
- b) a felügyeleti hatóságok által a biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak az e cikkben említett könnyítésekről vagy mentességekről való tájékoztatására alkalmazandó eljárás.”

(18) A szöveg a következő 35b. cikkel egészül ki:

„35b. cikk
Jelentéstételi határidők

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 16 héten belül benyújtsák a 35. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információkat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók negyedévente, az egyes negyedévek végét követő öt héten belül benyújtsák a 35. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információkat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 18 héten belül benyújtsák a 35. cikk (5a) bekezdésében említett rendszeres felügyeleti jelentést.

(4) A Bizottság *az EIOPA-val folytatott konzultációt követően* a 301a. cikknek megfelelően *az ezen irányelvet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat* el az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében *megállapított határidők korlátozott időtartamra szóló módosítása céljából*, feltéve, hogy a módosítás olyan egészségügyi veszélyhelyzetek, természeti katasztrófák vagy egyéb szélsőséges események miatt szükséges, *amelyek megakadályozzák a biztosítókat és viszontbiztosítókat abban, hogy az információkat a meghatározott határidőn belül benyújtsák.*

(4a) Legalább egy tagállam kérésére a Bizottság konzultál az EIOPA-val annak megállapítása céljából, hogy teljesülnek-e az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében megállapított benyújtási határidők ideiglenes módosításának feltételei.”;

(19) A 36. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a IV. fejezet 2. szakaszában meghatározott irányítási rendszer, beleértve a 42. cikkben meghatározott szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeket, valamint a saját kockázat- és szavatolótőke-megfelelésértékelést;”;

(20) A 37. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő e) ponttal egészül ki:

„e) a biztosító vagy viszontbiztosító alkalmazza a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedések egyikét, és az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. a vállalkozás az átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül nem felelne meg a szavatolótőke-szükségletnek;

ii. a vállalkozás nem nyújtotta be a felügyeleti hatóságnak vagy az első fokozatos bevezetési tervet a 308e. cikk második bekezdésében előírt határidőn belül, vagy az említett cikk harmadik bekezdésében előírt éves jelentést.”;

(b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott körülmények között a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az ezen pontokban említett eltérésekből, illetve meg nem felelésből adódó lényeges kockázatokkal.”

(20a) A 40. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A biztosítók és viszontbiztosítók igazgatási, irányító és felügyelő testületeinek tagjai mindenkor jó hírnévvel rendelkeznek, és együttesen elegendő ismerettel, készséggel és tapasztalattal rendelkeznek feladataik ellátásához.

Nem lehet az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagja olyan személy, akit pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket megkérdőjelező bűncselekményekért elítéltek.”;

(21) A 41. cikk a következőképpen módosul:

-a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók hatékony, az üzleti tevékenység körültekintő és megbízható irányítását szavatoló irányítási rendszert működtessenek. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok tekintetében a vállalkozásoknak kifejezetten figyelembe kell venniük a rövid, közép- és hosszú távú időhorizontot e kockázatok lehetséges bekövetkezésének értékelésekor.”;

a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az irányítási rendszert rendszeres belső felülvizsgálatnak kell alávetni. E belső felülvizsgálatnak ki kell terjednie az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület összetételének, hatékonyságának és belső irányításának megfelelőségére, figyelembe véve a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.”;

A biztosítók és viszontbiztosítók egyedi mennyiségi célokat határoznak meg az irányítási struktúráikban a nemek kiegyensúlyozott képviselésének javítása érdekében.”;

b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok előírják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók különböző személyeket jelöljenek ki a kockázatkezelési, az aktuáriusi, a megfelelési és a belső audit feladatkör ellátására, és hogy az összeférhetlenség elkerülése érdekében minden ilyen feladatkört a másiktól függetlenül lássanak el.

Amennyiben a vállalkozás alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősül, a kockázatkezelési, aktuáriusi és megfelelési feladatkört ellátó személyek a belső audittól eltérő bármely más kiemelten fontos feladatkört vagy bármely más nem kiemelten fontos feladatkört is elláthatnak, illetve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai lehetnek, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a potenciális összeférhetlenségeket megfelelően kezelik;

(b) a feladatkörök kombinációja vagy valamely feladatnak az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületben való tagsággal való kombinációja nem veszélyezteti az érintett személy azon képességét, hogy feladatait ellássa.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A biztosító vagy viszontbiztosító írott szabályzatokban rögzíti legalább a következőket: kockázatkezelés, belső ellenőrzési rendszer, belső audit, javadalmazás és adott esetben kiszervezés. Gondoskodnak ezen szabályzatok követéséről is.

Az írott szabályzatokat évente legalább egyszer felül kell vizsgálni. Elfogadásukhoz az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület előzetes hozzájárulása szükséges, a rendszer vagy az érintett terület bármely jelentős változásakor módosítani kell őket. Az alacsony kockázati profilú vállalkozások ennél kevésbé gyakori, de legalább *öt* évenkénti felülvizsgálatot is végezhetnek, kivéve, ha a felügyeleti hatóság az adott vállalkozás sajátos körülményei alapján arra a következtetésre jut, hogy gyakoribb felülvizsgálatra van szükség.”

(22) A 42. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A biztosítók és viszontbiztosítók értesítik a felügyeleti hatóságot, amennyiben az (1) és (2) bekezdésben említett személyek bármelyike már nem felel meg az (1) bekezdésben említett követelményeknek, vagy azok nem teljesítése miatt leváltották.”;

(b) a szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben a vállalkozást ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személy nem teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott követelményeket, a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy megköveteljék a biztosítótól vagy a viszontbiztosítótól a személy adott pozícióból való eltávolítását.”

(23) A 44. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) működési kockázat kezelése, beleértve az (EU) 2019/881 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 2. cikkének 1. pontjában meghatározott kiberbiztonságot;

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/881 rendelete (2019. április 17.) az ENISA-ról (az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségről) és az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról, valamint az 526/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (kiberbiztonsági jogszabály) (HL L 151., 2019.6.7., 15. o.);

ia) a bekezdés a következő g) ponttal egészül ki:

„g) a befektetési portfólióval és annak kezelésével kapcsolatos környezeti, szociális és irányítási kockázatok.”

ii. a bekezdés a következő **albekezdésekkel** egészül ki:

„Amennyiben a biztosítók vagy viszontbiztosítók a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazzák, likviditási terveiknek figyelembe kell venniük a volatilitási korrekció alkalmazását, és értékelniük kell, hogy felmerülhetnek-e olyan likviditási korlátok, amelyek nem állnak összhangban a volatilitási korrekció alkalmazásával.

A felügyeleti hatóságok biztosítják, hogy a vállalkozások kockázatkezelésük részeként megfelelő időhorizontokat lefedve rendelkezzenek a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére szolgáló stratégiákkal, szabályzatokkal, eljárásokkal és rendszerekkel.”;

b) a (2a) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

– a b) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. biztosítástechnikai tartalékaiknak és figyelembe vehető szavatolótőkéküknek az illeszkedési korrekció kiszámításának alapját képező feltevésekre való érzékenységet, beleértve a 77c. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alapvető kamatkülönbözet kiszámítását.”;

- a b) pont iii. alpontját el kell hagyni;
- a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 77d. cikkben említett volatilitási korrekció alkalmazása esetén rendszeresen értékeli a biztosítástechnikai tartalékaiknak és a figyelembe vehető szavatolótőkéküknek a gazdasági körülmények olyan változásaira való érzékenységet, amelyek befolyásolnák a 77d. cikk (3) bekezdésében említett, kockázathoz igazított különbözetet.”;

- ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 77d. cikkben említett volatilitási korrekció alkalmazása esetén a 41. cikk (3) bekezdésében említett írott kockázatkezelési szabályzat figyelembe veszi a volatilitási korrekciót.”

c) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2b) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók konkrét tervet, számszerűsíthető célokat és eljárásokat dolgozzanak ki a rövid, közép- és hosszú távú környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkből eredő kockázatok felügyeletére és kezelésére, beleértve a környezeti, társadalmi és kormányzási tényezőkkel összefüggésben a fenntartható gazdaságra való átállásból és az alkalmazandó szabályozási célkitűzésekhez való alkalmazkodás folyamatából eredő kockázatok, különös tekintettel az (EU) 2021/1119 rendeletben (európai klímarendelet) meghatározott, a 2050-ig történő klímasemlegesség elérésére irányuló célkitűzésre.

Az első albekezdésben említett tervekben szereplő, a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezelését célzó céloknak és intézkedéseknek figyelembe kell venniük az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület által előírt legfrissebb jelentéseket és intézkedéseket, különösen az Unió éghajlat-politikai céljainak elérésével kapcsolatban. Amennyiben a vállalkozás a 2013/34/EU irányelvvel összhangban környezeti, társadalmi és irányítási kérdésekre vonatkozó információkat tesz közzé, az első albekezdésben említett terveknek összhangban kell lenniük az említett irányelv 19a. vagy 29a. cikkében említett tervekkel. Az első albekezdésben említett terveknek különösen olyan intézkedéseket kell tartalmazniuk a vállalkozás üzleti modelljére és stratégiájára vonatkozóan, amelyek mindkét tervben következetesek.

(2c) Ettől eltérve a (2b) bekezdés nem alkalmazandó az alacsony kockázati profilú vállalkozásokra.”

(24) A 45. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés második albekezdése a következő d), e) és f) ponttal egészül ki:

„d) a makrogazdasági helyzet és a lehetséges makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények, valamint – a felügyeleti hatóság indokolt kérésére – a vállalkozás egyedi kockázati profilját, jóváhagyott kockázatvállalási határait, üzleti stratégiáját, biztosítási tevékenységeit vagy befektetési döntéseit, valamint a vállalkozás a) pontban említett átfogó szavatolótőke-megfelelési igényét esetlegesen befolyásoló makroprudenciális aggályok mérlegelése és elemzése;

e) a vállalkozás azon tevékenységeinek mérlegelése és elemzése, amelyek hatással lehetnek a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre, és rendszerszintű kockázat forrásává válhatnak;

f) a vállalkozás általános képessége a szerződőkkel és más partnerekkel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeinek teljesítésére ezen kötelezettségek esedékessé válásakor még stresszhelyzetben is.”;

(b) a szöveg a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazásában a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények magukban foglalják legalább a következőkben bekövetkező változásokat:

a) a kamatlábak és kamatkülönbségek szintje;

(b) a pénzügyi piaci indexek szintje;

c) infláció;

d) más pénzügyi piaci szereplőkkel való összekapcsoltság;

e) éghajlatváltozás, világválságok, egyéb tömeges események és egyéb katasztrófák, amelyek érinthetik a biztosítókat és a viszontbiztosítókat.

Az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a makroprudenciális aggályok magukban foglalják legalább a hitelciklushoz és a gazdasági visszaeséshez, a befektetésekkel kapcsolatos csordaszellemű magatartáshoz vagy az ágazati szintű túlzott kitétségkoncentrációkhoz kapcsolódó, valószínű kedvezőtlen jövőbeli forgatókönyveket és kockázatokat.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés d) pontjában előírt elemzés arányos legyen a vállalkozások kockázatainak jellegével, valamint tevékenységeik nagyságrendjével és összetettségével. A tagállamok biztosítják, hogy a 29c. cikk alapján alacsony kockázati profilúnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a 29d. cikk alapján előzetes felügyeleti jóváhagyást kapott vállalkozások ne legyenek kötelesek elvégezni az (1) bekezdés e) pontjában említett elemzést.”;

c) a szöveg a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazza, az e cikk (1) bekezdésében említett értékelésnek ezenkívül tartalmaznia kell azt is, hogy az érintett vállalkozás kockázati profilja mennyire jelentős mértékben tér el a volatilitási korrekció alapjául szolgáló feltevésektől.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A biztosítók vagy viszontbiztosítók az (1) bekezdésben említett értékelésre évente, illetve a kockázati profil jelentős változását követően haladéktalanul sort kerítenek.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a biztosítóknak lehetőségük van arra, hogy amennyiben az alábbi feltételek valamelyike teljesül, az (1) bekezdésben említett értékelésre legalább két évente, illetve a kockázati profil jelentős változását követően haladéktalanul kerítsenek sort, kivéve, ha a felügyeleti hatóság az adott vállalkozás sajátos körülményei alapján arra a következtetésre jut, hogy gyakoribb értékelésre van szükség:

- a) a biztosító alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősül;
- (b) a biztosító olyan zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító, amely megfelel a következő kritériumok mindegyikének:
 - i. valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
 - ii. a zárt biztosító és a zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei, illetve a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmaznak semmiféle kötelező felelősségbiztosítást.

Az éves értékelés alóli mentesség nem akadályozhatja meg a vállalkozást abban, hogy folyamatosan azonosítsa, mérje, nyomon kövesse, kezelje és jelentse a kockázatokat.”;

- e) a szöveg a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) E cikk (1) bekezdésének d) és e) pontja alkalmazásában, amennyiben a felügyeleti hatóságoktól eltérő hatóságokat bíznak meg makroprudenciális feladatokkal, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megosszák a biztosítók és viszontbiztosítók által végzett, a 45. cikkben említett saját kockázat- és szolvenciaértékelésre vonatkozó makroprudenciális értékeléseik megállapításait a makroprudenciális megbízatással rendelkező érintett nemzeti hatóságokkal.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok együttműködjenek a makroprudenciális megbízatással rendelkező nemzeti hatóságokkal az eredmények elemzése és adott esetben az azzal kapcsolatos makroprudenciális aggályok azonosítása érdekében, hogy a vállalkozások milyen hatással lehetnek a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megosszák az érintett vállalkozással az értékelés szempontjából releváns makroprudenciális aggályokat és bemeneti paramétereket.”

- (25) A rendelet szövege a következő 45a. cikkel egészül ki:

Éghajlatváltozási forgatókönyv elemzése

(1) A 45. cikk (2) bekezdésében említett kockázatok azonosítása és értékelése céljából az érintett vállalkozásnak azt is értékelnie kell, hogy van-e lényeges kitettsége az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szemben. A vállalkozásnak a 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelésben be kell mutatnia az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szembeni kitettségének lényegességét.

(2) Amennyiben az érintett vállalkozásnak jelentős mértékű kitettsége van az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szemben, legalább az alábbi két hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet meg kell határoznia:

a) egy hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet, amelyben a globális hőmérséklet-emelkedés nem éri el a két Celsius-fokot;

(b) egy hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet, amelyben a globális hőmérséklet-emelkedés **jelentősen** meghaladja a két Celsius-fokot.

(3) A 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelésnek rendszeres időközönként tartalmaznia kell az e cikk (2) bekezdése szerint meghatározott hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek vállalkozás tevékenységére gyakorolt hatásának elemzését. Ezeknek az időközöknek arányosaknak kell lenniük a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő éghajlatváltozási kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, de nem haladhatják meg a három évet.

(4) A (2) bekezdésben említett hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyveket legalább háromévente felül kell vizsgálni, és szükség esetén aktualizálni kell. ***A hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek felülvizsgálatakor a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak hatékonyságuk növelése érdekében figyelembe kell venniük a korábbi éghajlatváltozási forgatókönyvekben használt eszközök és elvek teljesítményét.***

(5) A (2), (3) és (4) bekezdéstől eltérve az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő **vállalkozások** számára nem írható elő sem éghajlatváltozási forgatókönyvek meghatározása, sem a vállalkozás tevékenységére gyakorolt hatásuk értékelése.”

(26) Az 51. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az e cikk (3) bekezdésében előírt információkat és a 35. cikk (4) bekezdésében meghatározott alapelveket figyelembe véve előírják, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók évente jelentést tegyenek közzé fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről.

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésnek két **■** részt kell tartalmaznia. Az első rész **kifejezetten a** szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett információkból, a második rész pedig **a nyilvánosságnak, köztük a** többi piaci szereplőnek címzett információkból áll. A két részt **■** együttesen kell közzétenni, egyértelműen jelezve, hogy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés mindkét részből áll.”;

b) az (1a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló jelentés szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett információkat tartalmazó részének a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a vállalkozás üzleti tevékenységének és teljesítményének leírása; valamint
 - b) a vállalkozás tőkekezelésének és kockázati profiljának rövid leírása, **a fenntarthatósági kockázatokkal és a biztosító vagy viszontbiztosító fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt főbb kedvezőtlen hatásaival kapcsolatban is.**”;
- c) a szöveg a következő (1b) és (1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló jelentés többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részének a következő információkat kell tartalmaznia teljes egészében vagy az egyéb jogi vagy szabályozási követelmények alapján nyilvánosságra hozott, jellegében és hatókörében egyenértékű információkra való hivatkozásként:

- a) az irányítási rendszer leírása;
- b) az eszközök, biztosítástechnikai tartalékok és egyéb kötelezettségek értékelésére alkalmazott alapok és módszerek ismertetése külön-külön;
- c) a tőkekezelés és a kockázati profil bemutatása, beleértve legalább a következőket:
 - i. a szavatolótőke szerkezete, összege és minősége;
 - ii. a szavatolótőke-szükséglet és a minimális tőkeszükséglet nagysága;
 - iii. az uniós pénzügyi rendszerek pénzügyi stabilitása szempontjából releváns biztosítók és viszontbiztosítók esetében a kockázaterzékenységre vonatkozó információk;
 - iv. a 304. cikkben a szavatolótőke-szükséglet kiszámítására meghatározott lehetőség;
 - v. olyan információk, amelyek lehetővé teszik a standard formula alapjául szolgáló feltevések és a vállalkozás által a szavatolótőke-szükségletének kiszámításához használt bármely belső modell feltevései közötti fő különbségek megfelelő megértését;
 - vi. a jelentési időszakban a minimális tőkeszükséglet nem teljesítésének vagy a szavatolótőke-szükséglet jelentős nem teljesítésének összege, függetlenül a nem megfelelés későbbi megszüntetésétől, bemutatva annak eredetét, következményeit, valamint a korrekciós intézkedéseket.

ca) amennyiben a vállalkozás a 45a. cikkben leírtak szerint elvégzi éghajlatváltozási forgatókönyv elemzését, a legfrissebb eredmények leírása;

cb) a 44. cikk (2b) bekezdésében bemutatott terv végrehajtásának leírása, beleértve a vállalkozás tervében meghatározott célokat és mérföldköveket.

(1c) A 77b. cikkben említett illeszkedési korrekció alkalmazása esetén az e cikk (1b) bekezdése b) pontjában, c) pontjának i. alpontjában és c) pontjának ii. alpontjában említett leírás tartalmazza az illeszkedési korrekció, valamint azon kötelezettségállomány és elkülönített eszközök leírását is, amelyekre az illeszkedési korrekciót alkalmazzák, továbbá az illeszkedési korrekció nullára csökkentésének a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt számszerűsített hatását.

Az e cikk (1b) bekezdése b) pontjában, c) pontjának i. alpontjában és c) pontjának ii. alpontjában említett leírás tartalmaz egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a vállalkozás alkalmazza-e a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót, és amennyiben alkalmazza, közzé kell tennie a következő információkat:

a) a volatilitási korrekció nullára csökkentése által a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás számszerűsítése;

(b) az egyes releváns pénznemekre vagy adott esetben országokra vonatkozóan a 77d. cikk szerint kiszámított volatilitási korrekció és az annak megfelelő, a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések.”;

d) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1b) bekezdés c) pontjának i. alpontjában említett leírás tartalmazza az előző jelentési időszak óta bekövetkezett jelentős változások vizsgálatát, az érintett elemek pénzügyi beszámolóikban szereplő értékével kapcsolatos főbb eltérések magyarázatát, valamint a tőkeátruházhatóság rövid leírását.

A szavatolótőke-szükséglet e cikk (1b) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett közzétételében külön kell bemutatni a VI. fejezet 4. szakasza 2. és 3. alszakaszának megfelelően számított összeget és a 37. cikkel összhangban előírt esetleges többlettőke-követelmény összegét, vagy a 110. cikk értelmében a biztosító vagy viszontbiztosító által alkalmazandó egyedi paraméterek hatását, együtt az érintett felügyeleti hatóság erre vonatkozó indoklásáról szóló rövid tájékoztatással.

A szavatolótőke-szükséglet közzététele során adott esetben jelezni kell, hogy a végleges összeget a felügyeleti hatóság még nem hagyta jóvá.”;

e) a cikk a következő (3)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A zárt biztosítók nem kötelesek közzétenni a szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett részt, és csak akkor kötelesek a többi piaci szereplőnek címzett részbe belefoglalni az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardban előírt mennyiségi adatokat, ha ezek a vállalkozások megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
- (b) a zárt biztosító biztosítási kötelezettségei nem tartalmazzak kötelező felelősségbiztosítást.

(4) A zárt viszontbiztosítók nem kötelesek közzétenni a szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett részt. Az ilyen vállalkozások csak akkor kötelesek szerepeltetni az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban előírt mennyiségi adatokat, valamint a többi érdekelt félnek címzett részt, ha ezek a vállalkozások megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt viszontbiztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át; ;

- (b) a zárt viszontbiztosító viszontbiztosítási kötelezettségeinek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem kapcsolódnak semmiféle kötelező felelősségbiztosításhoz;

- c) az anyavállalatnál vagy a csoport bármely vállalkozásánál fennálló kölcsönök, beleértve a csoportos számla-összevetéseket is, nem haladják meg a zárt viszontbiztosító teljes eszközállományának 20 %-át;

- d) a bruttó biztosítástechnikai tartalékokból eredő maximális veszteség determinisztikusan, sztochasztikus módszerek alkalmazása nélkül értékelhető.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve a viszontbiztosítóknak lehetőségük van arra, hogy ne tegyék közzé a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett részét.

(6) E cikk (1b) bekezdésétől eltérve az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő biztosítóknak lehetőségük van arra, hogy csak az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban előírt mennyiségi adatokat tegyék közzé a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében, feltéve, hogy háromévente teljes jelentést tesznek közzé, amely tartalmazza az e cikkben előírt összes információt.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 18 héten belül benyújtsák az e cikkben említett információkat.

(8) Az e cikk (1) bekezdésében említett jelentés részeként a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak közzé kell tenniük annak hatását, hogy a biztosítástechnikai tartalékoknak a 77. cikk szerinti meghatározása céljából a

vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe helyett a 77e. cikk (1) bekezdésének aa) pontjában említett, az extrapolációra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül meghatározott kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák.

Az első albekezdéstől eltérve azonban a közzétételi követelmény nem alkalmazandó olyan pénznemre, amelyre az alábbiak valamelyike vonatkozik:

i. a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, adott pénznembeli jövőbeni pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó összes jövőbeni pénzáramláshoz viszonyított aránya nem haladja meg az 5 %-ot;

ii. a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, adott pénznembeli jövőbeni pénzáramlások tekintetében az olyan futamidőkhöz tartozó jövőbeni pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó összes jövőbeni pénzáramláshoz viszonyított aránya, ahol a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált, nem haladja meg a 10 %-ot.”

(27) A rendelet szövege a következő 51a. cikkel egészül ki:

„51a. cikk

Könyvvizsgálati követelmények

(1) Az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak, zárt biztosítónak vagy zárt viszontbiztosítónak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók esetében a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés részeként **■** közzétett **mérlegre** könyvvizsgálati **követelménynek** kell **vonatkoznia**.

■

(2a) A tagállamok a könyvvizsgálati követelmény hatályát a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről szóló jelentés más elemeire is kiterjeszhetik.

(3) A könyvvizsgálatot jog szerinti könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell elvégeznie az alkalmazandó nemzetközi standardokkal összhangban, kivéve, ha ez az irányelv vagy az ezen irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a mérleg bármely elemének értékelésére vonatkozóan egyéb elveket és követelményeket állapítanak meg. A jog szerinti könyvvizsgálóknak és könyvvizsgáló cégeknek e feladat ellátása során meg kell felelniük a 72. cikkben meghatározott könyvvizsgálói kötelezettségeknek.

(4) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel együtt be kell nyújtaniuk a felügyeleti hatóságnak a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég által készített külön jelentést, amely tartalmazza a könyvvizsgálat jellegének és eredményeinek leírását.”

(28) Az 52. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő e) és f) ponttal egészül ki:

„e) az egyszerűsítéseket vagy egyéb arányossági intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók száma, az alacsony kockázati profilú és az egyéb vállalkozások szerinti bontásban, valamint az egyes vállalkozások által alkalmazott arányossági intézkedések;

f) az egyszerűsítéseket vagy egyéb arányossági intézkedéseket alkalmazó csoportok száma, az alacsony kockázati profilú és az egyéb csoportok szerinti bontásban, valamint az egyes csoportok által alkalmazott arányossági intézkedések.”;

(b) a (2) bekezdés a következő f) ponttal egészül ki:

„f) az egyszerűsítéseket vagy egyéb arányossági intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók, valamint csoportok száma tagállamonként, az alacsony kockázati profilú és az egyéb vállalkozások szerinti bontásban, valamint az egyes vállalkozások által alkalmazott egyszerűsítések és egyéb arányossági intézkedések.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EIOPA a (2) bekezdésben említett információkat az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére bocsátja, a többlettőke-követelmény előírásában és az arányossági intézkedések alkalmazásában a különböző tagállamok felügyeleti hatóságai között megvalósuló felügyeleti konvergencia mértékét bemutató jelentéssel együtt.”

(29) Az 53. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó az 51. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett információkra.”

(30) Az 56. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben tovább részletezi azokat az információkat, amelyeket a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak közzé kell tenniük. A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az 51. cikk (7) bekezdésében megállapított határidők módosítása céljából, feltéve, hogy a módosítás egészségügyi veszélyhelyzetek, természeti katasztrófák vagy egyéb szélsőséges események miatt szükséges.”

(31) Az 58. cikk (3) bekezdésében az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) székhelye az Unión kívül található vagy az Unión kívüli szabályozás alá tartozik; vagy

b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik ezen irányelv, a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv*, a 2013/36/EU irányelv vagy a 2014/65/EU irányelv hatálya alá.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).”

(32) A 60. cikk (1) bekezdésének a) pontjában a „85/611/EGK irányelv 1a. cikkének 2. pontja” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja” szövegrész lép.

(33) A 62. cikk első bekezdésében az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Olyan esetekben, amikor az 57. cikkben említett személyek által gyakorolt befolyás a biztosító vagy viszontbiztosító körültekintő és megbízható irányítása ellen hathat, a tagállamok előírják, hogy a minősített részesedés tartásának, szerzésének vagy növelésének kitett vállalkozás székhely szerinti tagállamának felügyeleti hatósága megfelelő intézkedéseket hozzon e helyzet megszüntetése érdekében.”

- (34) A 63. cikk második bekezdésében a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép.

(34a) A 64. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„E cikk első három bekezdése nem akadályozza az illetékes hatóságokat abban, hogy nyilvánosságra hozzák az ezen irányelv 34. cikke (4) bekezdésének vagy az 1094/2010/EU rendelet 32. cikkének megfelelően elvégzett stresszteszttek eredményeit, sem abban, hogy továbbítsák a stresszteszttek eredményeit az EIOPA-nak az uniós szintű stresszteszttek eredményeinek EIOPA általi nyilvánosságra hozatala céljából.”;

- (35) A 72. cikk (1) bekezdésében az „a 78/660/EGK irányelv 51. cikkében, a 83/349/EGK irányelv 37. cikkében vagy a 85/611/EGK irányelv 31. cikkében” szövegrész helyébe az „a 2013/34/EU irányelv 34. vagy 35. cikkében vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében” szövegrész lép.

- (36) A 77. cikk **a következőképpen módosul:**

a) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a legjobb becslést és a kockázati ráhagyást külön értékeli, úgy a kockázati ráhagyást – a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeknek azok teljes időtartama alatti fedezéséhez szükséges, **időkülönbözettel korrigált** – szavatolótőke-szükséglettel egyező nagyságú figyelembe vehető szavatoló tőke előteremtési költségének meghatározásával kell kiszámítani. **A szavatolótőke-szükséglet kiigazítása exponenciális és időfüggő elemből áll.**”;

b) a cikk a következő (5a), (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdésben említett tőkeköltség-rátát 4,5 %-nak kell feltételezni.

(6) Amennyiben a biztosítási és viszontbiztosítási szerződések pénzügyi opciókat és garanciákat tartalmaznak, a legjobb becslés kiszámításához használt módszereknek megfelelően tükrözniük kell azt, hogy az e szerződésekből eredő pénzáramlások jelenértéke függhet mind a jövőbeli események és fejlemények várható kimenetelétől, mind pedig a tényleges kimenetelnek a várható kimeneteltől való esetleges eltéréseitől bizonyos forgatókönyvek mellett.

(7) A (6) bekezdéstől eltérve az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő vagy előzetes felügyeleti jóváhagyást kapott biztosítók **és viszontbiztosítók, akik korábban megkapták a felügyeleti jóváhagyást**, a legjobb becslés prudens determinisztikus értékelését is alkalmazhatják olyan opciókkal és garanciákkal rendelkező életbiztosítási kötelezettségek esetén, amelyek nem tekinthetők lényegesnek.”

- (37) A 77a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja

(1) A 77. cikk (2) bekezdésében említett vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározása során a vonatkozó pénzügyi eszközökből származó információkat kell felhasználni, és azokkal összhangban kell eljárni. Ennek során azon futamidejű vonatkozó pénzügyi eszközöket kell figyelembe venni, amelyek esetében e pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható. **Az első lejáratától kezdve („első kiegyenlítési pont”), ha az említett pénzügyi eszközök piacai nem mélyek, likvidék vagy átláthatóak,** a vonatkozó kockázatmentes kamatlábat **a harmadik albekezdéssel összhangban** extrapolálni kell. Egy pénznem első kiegyenlítési pontja az a leghosszabb futamidő, amelyre a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ilyen futamidejű pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható;
- (b) az adott pénznemben denominált összes forgalomban lévő kötvény közül az említett vagy annál hosszabb futamidejű kötvények aránya kellően magas.

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének olyan határidős kamatlábakon kell alapulnia, amelyek egyenletesen konvergálnak a kötvények mély, likvid és átlátható piacon észlelt leghosszabb futamidejére vonatkozó határidős kamatláb(ak)tól egy végső határidős kamatláb (**UFR**) felé.

Az extrapolált határidős kamatlábak egyenlők a likvid határidős kamatláb és az UFR súlyozott átlagával. A likvid határidős kamatlábnak a pénzügyi eszköz mély, likvid és átlátható piacon észlelt leghosszabb futamidejére vonatkozó egy vagy több határidős kamatlábon kell alapulnia. Az első kiegyenlítési pontot legalább 40 évvel meghaladó futamidők esetében az UFR súlyozásának legalább 80 %-nak kell lennie.

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének figyelembe kell vennie **a kötvénytől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, amennyiben a pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható.**

(2a) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben az (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett piaci körülmények hasonlóak az ... án/én [ezen módosító irányelv hatálybalépésének napja] fennálló körülményekhez, az euróra vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolálásának kezdőpontját 20 éves futamidőben kell meghatározni.”;

(37a) A 77b. cikk (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő szöveg lép:

i. a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek, amennyiben a csoportos szerződés egyetlen szerződésnek minősül, nem válnak különböző részekre, amikor az e bekezdés értelmében vett biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfólióját alkotják.”;

(38) A 77d. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A biztosítók és viszontbiztosítók a felügyeleti hatóságok előzetes jóváhagyásával volatilitási korrekciót alkalmazhatnak a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt vonatkozó

kockázatmentes hozamgörbénél, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) egy adott pénznem volatilitási korrekcióját alkalmazzák a vállalkozás adott pénznemben denominált összes biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségére vonatkozó legjobb becslés kiszámítása során, amennyiben az említett kötelezettségek legjobb becslésének kiszámításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe nem tartalmaz a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót;

(b) a vállalkozás kielégítő módon igazolja a felügyeleti hatóság számára, hogy megfelelő eljárásokkal rendelkezik a volatilitási korrekció e cikk (3) és (4) bekezdése szerinti kiszámításához.”;

b) a szöveg a következő (1a), (1b) és (1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = egy évvel az alkalmazás kezdőnapját megelőzően] előtt volatilitási korrekciót alkalmaztak a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés kiszámításához, a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyása nélkül továbbra is alkalmazhatják a volatilitási korrekciót, feltéve, hogy [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = az alkalmazás kezdőnapja]-tól/-től megfelelnek e cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek annak előírására a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára, hogy beszüntessék a volatilitási korrekció alkalmazását a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés kiszámításához, amennyiben a vállalkozás már nem felel meg az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Amennyiben egy vállalkozás újból megfelel e cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának, előzetes jóváhagyást kérhet a felügyeleti hatóságoktól, hogy a legjobb becslés kiszámításához volatilitási korrekciót alkalmazhasson a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére, e cikk (1) bekezdésének megfelelően.

(1c) A biztosítók és viszontbiztosítók a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyásával vállalkozásspecifikus korrekciót alkalmazhatnak a (3) bekezdésben említett pénznem kockázattal korrigált különbözetére, a következő feltételek mellett:

i. ez a kockázattal korrigált különbözet az alkalmazás időpontját megelőző négy negyedéves beszámolási időszakban meghaladta a vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba eszközölt befektetésekből álló portfóliója alapján számított, kockázattal korrigált különbözetet; valamint

ii. a vállalkozás releváns eszközeihez tartozó és a vállalkozás által a 35. cikk (1)–(4) bekezdésével összhangban jelentett információk megfelelő minőségűek ahhoz, hogy lehetővé tegyék e korrekció megalapozott és megbízható kiszámítását.

E korrekciónak a következő értékek közül a legalacsonyabbnak kell megfelelnie: 125 %, illetve a vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz

igazított különbség és a vonatkozó pénznem referenciaportfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbség aránya. A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba eszközölt befektetések portfólióján alapuló kockázattal korrigált különbséget ugyanúgy kell kiszámítani, mint az adott devizában lévő referenciaportfólión alapuló kockázattal korrigált különbséget, azonban a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba eszközölt befektetések portfólióján belüli megfelelő alosztályok súlyaira és átlagos futamidejére vonatkozó vállalkozásspecifikus adatokat kell felhasználni.

Amennyiben korrekciót alkalmaznak, a volatilitási korrekció nem növelhető a (4) bekezdésben említett makrovolatilitási korrekcióval.

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak azonnal fel kell hagyniuk e korrekció alkalmazásával, ha az négy egymást követő negyedéves beszámolási időszakban növeli a (3) bekezdésben említett pénznem kockázati korrekciós különbségét.”;

c) a (2)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekciót valamennyi pénznem esetében egy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési referenciaportfólióval a vonatkozó pénznemben elérhető kamatláb és az e pénznemre vonatkozó alapvető kockázatmentes hozamgörbében szereplő kamatlábak közötti különbség alapján kell kiszámítani.

Egy adott pénznem hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési referenciaportfóliója az adott pénznemben denominált olyan eszközökre nézve reprezentatív, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektettek be az adott pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések fedezése céljából.

Az (1) albekezdésben említett különbség minden pénznem és ország esetében az államkötvények átlagos devizakülönbségének, valamint az államkötvényektől, hitelektől és értékpapírosításoktól eltérő kötvények átlagos devizakülönbségének az értéksúlyozott összege.

(3) A kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekciót egy pénznem esetében a következőképpen kell kiszámítani:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

Ahol:

- a) VA_{cu} a cu pénznemhez tartozó volatilitási korrekció;
- b) $CSSR_{cu}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosa a cu pénznemre vonatkozóan;
- c) RCS_{cu} a cu pénznemre vonatkozó kockázathoz igazított különbség.

A $CSSR_{cu}$ nem lehet negatív vagy egynél nagyobb. Az értéke egynél kisebb, ha a biztosító vagy viszontbiztosító valamely pénznemben lévő eszközeinek a hitelkockázati felárak változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint az adott

vállalkozás adott pénznemben lévő biztosítástechnikai tartalékainak a kamatlábak változásaira való érzékenysége.

Az RSC_{cu} -t a (2) bekezdésben említett különbözet és e különbözet azon része közötti különbségként kell kiszámítani, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat reális értékelésének tudható be.

A VA_{cu} -t a hozamgörbe azon vonatkozó kockázatmentes kamatlábaira kell alkalmazni, amelyek nem a 77a. cikk szerinti extrapolációból származnak. Amennyiben a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált része a 77a. cikk (1) bekezdése szerint figyelembe vesz kötvényektől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, a VA_{cu} -t az említett pénzügyi eszközökből származó kockázatmentes hozamgörbékre is alkalmazni kell. A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja e kiigazított kockázatmentes hozamgörbéken alapszik.

A kamatkülönbözetnek azt a részét, amely a várható veszteségek, a váratlan hitelkockázat vagy bármely más kockázat reális értékelésének tudható be, ugyanolyan módon kell kiszámítani, mint a 77c. cikk (2) bekezdésében említett alapvető kamatkülönbözetet.

Az első albekezdéstől eltérve, azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek központi irodája olyan tagállamban van, amelynek a pénzneme az euróhoz kötött, és amely megfelel az euróhoz kötött pénznemekkel kapcsolatos, a 111. cikk (1) bekezdésének p) pontja értelmében kialakított devizaárfolyam-kockázati részmodul kiszámításának elősegítése céljából alkalmazandó korrekcióra vonatkozó részletes kritériumoknak, az euróhoz kötött pénznemre vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekció és az euróra vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekció számításakor egyetlen $CSSR_{cu}$ -t számíthatnak mind a helyi pénznem, mind az euro vonatkozásában, együttesen figyelembe véve az euróban és a helyi pénznemben denominált eszközöket és kötelezettségeket.

(4) Az euró esetében a volatilitási korrekciót makroszintű volatilitási korrekcióval kell növelni. A makroszintű volatilitási korrekciót a következőképpen kell kiszámítani:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

Ahol:

- a) $VA_{Euro,macro}$ a co országhoz tartozó volatilitási korrekció;
- b) $CSSR_{Euro}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosa az euróra vonatkozóan;
- c) RCS_{co} a co országra vonatkozó kockázathoz igazított különbözet;
- d) RCS_{Euro} az euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbözet;
- e) ω_{co} a co ország országkorrekciós tényezője.

A $CSSR_{Euro}$ -t egy biztosító vagy viszontbiztosító euróra vonatkozó, hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosaként kell kiszámítani, a (3) bekezdéssel összhangban.

Az RCS_{co} -t ugyanúgy kell kiszámítani, mint a (3) bekezdés szerinti, euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbözetet, de az olyan eszközökre nézve reprezentatív referenciaportfólió alapján, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektetnek be az adott ország biztosítási piacán értékesített és euróban denominált termékekből eredő biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés fedezése céljából.

Az RSC_{Euro} -t az euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbözetként kell kiszámítani, a (3) bekezdéssel összhangban.

Az e) pontban említett országhorrekciós tényezőt a következőképpen kell kiszámítani:

$$\omega_{co} = \max \left(\min \left(\frac{RCS_{co}^* - 0.6\%}{0.3\%}; 1 \right); 0 \right)$$

ahol RCS_{co}^* a d) pont első albekezdésében említett, a co országra vonatkozó kockázathoz igazított különbözetnek és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetések co országban engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított százalékos arányának szorzata.”;

(39) A 77e. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) az 51. cikk (8) bekezdése szerinti közzétételek alkalmazásában: illeszkedési korrekció és volatilitási korrekció nélküli, az említett cikk (2) bekezdésében előírt, az extrapolációra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül meghatározott vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe;”;

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) valamennyi releváns pénznem és nemzeti biztosítási piac esetében a 77d. cikk (3), illetve (4) bekezdésében említett, kockázathoz igazított különbözet;”;

iii. a szöveg a következő d) ponttal egészül ki:

„d) valamennyi releváns tagállam esetében a 77d. cikk (4) bekezdésében említettek szerint a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetéseknek a biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított, az adott országban engedélyezett százalékos aránya.”;

b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az EIOPA legalább évente meghatározza és közzéteszi a 77a. cikk (1) bekezdésében említettek szerint az adott pénznemben denominált összes kötvény közül az adott vagy hosszabb futamidejű kötvények százalékos arányát minden egyes releváns pénznemre és olyan futamidőre vonatkozóan, amely

esetében az adott futamidejű pénzügyi eszközök vagy kötvények piaca mély, likvid és átlátható;”;

- c) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A biztosítástechnikai tartalékok és az alapvető szavatolótőke kiszámítására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek valamennyi releváns pénznemre vonatkozóan meghatározzák az e cikk (1) bekezdésében említett technikai információkat és a 77a. cikk (1) bekezdése szerinti első kiegyenlítési pontot. Az említett végrehajtási jogi aktusok felhasználhatják az EIOPA által az e cikk (1) bekezdése szerint közzétett információkat.”;

- d) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Azon pénznemek esetében, amelyeknél a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus nem határozza meg az (1) bekezdés c) pontjában említett kockázathoz igazított különbözetet, a releváns kockázatmentes hozamgörbére nem alkalmazható volatilitási korrekció a legjobb becslés kiszámításához. Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euró, és amelyek vonatkozásában a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok nem határozzák meg az (1) bekezdés c) pontjában említett kockázathoz igazított különbözetet és az (1) bekezdés d) pontjában említett százalékos arányt, a volatilitási korrekcióhoz nem adható makroszintű volatilitási korrekció.”;

- e) a szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában egy adott pénznemhez tartozó, végrehajtási jogi aktusban meghatározott első kiegyenlítési pont nem módosítható, kivéve, ha az adott vagy annál hosszabb futamidejű kötvények adott pénznemben denominált összes kötvényhez viszonyított százalékos arányának értékelése a 77a. cikk (1) bekezdése és a 86. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott százalékos arány szerint eltérő első kiegyenlítési pontot jelez legalább két egymást követő évre vonatkozóan.”;

- (40) A 86. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) a 77. cikk (7) bekezdésében említett prudens determinisztikus értékelés, valamint azok a feltételek, amelyek mellett ez az értékelés felhasználható opciókkal és garanciákkal rendelkező biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének értékelésére.”;

- ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításánál alkalmazandó vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározására szolgáló elvek és technikák, különös tekintettel az alábbiakra:

- i. a 77a. cikk (1) bekezdésében említett extrapoláció képlete, beleértve az extrapoláció konvergenciájának sebességét meghatározó paramétereket;

ii. a 77a. cikk (1) bekezdésében említett kötvénypiacok mélységének, likviditásának és átláthatóságának meghatározására szolgáló módszer;

iii. az a százalékos arány, amely alatt az adott vagy annál hosszabb futamidejű kötvények összes kötvényen belüli részarányát alacsonynak kell tekinteni a 77a. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában;”;

iii. az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i) a 77d. cikkben említett volatilitási korrekció kiszámításához használt módszerek és feltevések, beleértve a következőket:

i. a szóban forgó cikk (2) bekezdésében említett kamatkülönbözet kiszámítására szolgáló képlet;

ii. a szóban forgó cikk (3) és (4) bekezdésében említett hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányados kiszámítására szolgáló képlet;

iii. az egyes vonatkozó eszközosztályok esetében a kamatkülönbözet azon hányada, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat reális értékelésének tudható be, a 77d. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;

iv. a 77a. cikk (2) bekezdésében említett átmeneti mechanizmus;”;

b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az eszközök 77b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközportfólióban való szerepeltethetőségének kritériumaira vonatkozóan.”;

c) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A 77. cikk (7) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a forgatókönyveket, amelyeket az adott bekezdésben említett, az életbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés prudens determinisztikus értékeléséhez alkalmazni kell.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

(41) A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben levő – a 212. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének értelmében vett –

részesedések kezelésére vonatkozóan a szavatolótőke meghatározása céljából, beleértve a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló lényeges részesedéseknek a biztosító vagy viszontbiztosító alapvető szavatolótőkéjéből való levonására vonatkozó módszereket is.

A részesedéseknek a szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőkéből való, az első albekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerinti levonása ellenére, a 88. cikkben említett alapvető szavatolótőke meghatározása céljából a felügyeleti hatóságok engedélyezhetik a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy ne vonja le a hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben fennálló részesedésének értékét, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a biztosítóra vagy viszontbiztosítóra az e pont i. vagy ii. alpontjában leírt körülmények valamelyike vonatkozik:
 - i. a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény és a biztosító vagy viszontbiztosító ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, a 212. cikkben meghatározott értelemben, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, és a kapcsolódó hitelintézetre vagy pénzügyi intézményre nem vonatkozik a 228. cikk (6) bekezdésében említett levonás;
 - ii. a felügyeleti hatóságok a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára a 2002/87/EK irányelv I. mellékletének II. részével összhangban technikai számítási módszerek alkalmazását írják elő vagy teszik lehetővé, és a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény az említett irányelv szerint ugyanazon kiegészítő felügyelet alá tartozik, mint a biztosító vagy viszontbiztosító;
 - b) a felügyeleti hatóságok elégedettek az integrált irányítás, kockázatkezelés és belső ellenőrzés szintjével az ezen albekezdés a) pontjának i. alpontjában említett csoportfelügyelet vagy az ezen albekezdés a) pontjának ii. alpontjában említett kiegészítő felügyelet körébe tartozó vállalkozások tekintetében;
 - c) a hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben való kapcsolódó részesedés a 111. cikk (1) bekezdésének m) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerinti stratégiai jellegű, tulajdonviszonyt megtestesítő befektetés.”;
- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett, pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben fennálló részesedések a következők:

- a) biztosítók és viszontbiztosítók részesedése a következő szervezetekben:
 - i. az 575/2013/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 26. pontja szerinti hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások,
 - ii. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozások;”;

b) Az 575/2013/EU rendelet 52. cikkében említett kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és ugyanezen rendelet 63. cikkében említett járulékos tőkeinstrumentumok, valamint az (EU) 2019/2033 rendelet 9. cikke szerinti kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, amelyeket a biztosítók és viszontbiztosítók az e bekezdés a) pontjában említett azon vállalkozások tekintetében tartanak, amelyekben részesedéssel rendelkeznek.”;

(42) A 95. cikk második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

E célból a biztosítók és viszontbiztosítók a szavatolótőke-elemek 97. cikk (1) bekezdésében említett felsorolására támaszkodnak, amennyiben az alkalmazható.”;

(43) A 96. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 95. cikknek és a 97. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül ezen irányelv alkalmazásában a következő besorolás alkalmazandó:

- (1) a 91. cikk (2) bekezdésének hatályába tartozó nyereségrészesedésből származó szavatolótőke az első szintre sorolandó;
- (2) a biztosítási hitelezők javára független letétkezelőnél letétben tartott, a 2013/36/EU irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek által kibocsátott akkreditívek és garanciák a második szintre sorolandók;
- (3) hajótulajdonosok olyan biztosító egyesülete vagy biztosító jellegű egyesülete esetén, amely kizárólag az I. melléklet A. részének 6., 12. és 17. ágazatában felsorolt kockázatokat biztosítja, továbbá amelynek tagi hozzájárulásai utólag módosíthatók, az egyesületnek a tagokkal szembeni, a következő 12 hónapon belül előírható pótlólagos befizetésből eredő jövőbeli követelése a második szintre sorolandók.”;

(43a) *A 105. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:*

„(6a) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 301a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítése céljából annak érdekében, hogy a kriptoeszközök jelentette kockázat tükröződjön az (5) bekezdésben említett piaci kockázati részmodulban és a (6) bekezdésben említett partnerkockázati részmodulban.”

(43b) *A rendelet szövege a következő 105a. cikkel egészül ki:*

„105a. cikk
Hosszú távú tőkebefektetések

(1) *A tőkebefektetések egy részhalmaza hosszú távú tőkebefektetésként kezelhető, ha a biztosító vagy viszontbiztosító a felügyeleti hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:*

a) a tőkebefektetések részhalmazát egyértelműen azonosították;

b) minden hosszú távú tőkeportfólióhoz hosszú távú befektetéskezelési politikát dolgoznak ki, amely tükrözi a vállalkozás arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy a tőkebefektetések részhalmazában átlagosan öt

évet meghaladó ideig megtartja a teljes tőkekitettséget. A vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete aláírta e befektetéskezelési politikákat, amelyeket gyakran felülvizsgálnak a portfóliók tényleges kezelése alapján, és amelyekről a vállalkozások 45. cikk szerinti kockázati önértékelésében beszámolnak;

c) a tőkebefektetések részhalmaza kizárólag az OECD tagországaiban jegyzett részvényekből vagy olyan társaságok nem jegyzett részvényeiből áll, amelyek központi irodája olyan országban van, amely az OECD tagja;

d) a biztosító vagy viszontbiztosító kielégítően bizonyítani tudja a felügyeleti hatóság számára, hogy képes fenntartani a tőkebefektetések részhalmazatát a b) pontban említett tartási periódusban;

e) a biztosító vagy viszontbiztosító kockázatkezelési, eszköz-forrás gazdálkodási és befektetési politikája tükrözi a biztosító vagy viszontbiztosító azon szándékát, hogy a tőkebefektetések részhalmazatát a b) pont követelményeivel összeegyeztethető ideig tartsa, és tükrözi a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak az d) pontban foglalt követelmény teljesítésére való képességét.

- (2) *Amennyiben a részvényeket kollektív befektetési vállalkozásokban vagy alternatív befektetési alapokban – például európai hosszú távú befektetési alapokban (EHTBA) – tartják, az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket az alapok szintjén lehet értékelni, nem pedig az alapokban tartott mögöttes eszközök szintjén.*
- (3) *Az olyan biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek a tőkebefektetések egy részhalmazatát az e cikk (1) bekezdésének megfelelően hosszú távú tőkebefektetésként kezelik, nem térhetnek vissza egy olyan megközelítéshez, amely nem foglal magában hosszú távú tőkebefektetéseket. Amennyiben egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amely a tőkebefektetések egy részhalmazatát hosszú távú tőkebefektetésként kezeli, többé nem képes eleget tenni az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, haladéktalanul értesíti a felügyeleti hatóságot, és nem alkalmazza a részvények értékében bekövetkezett, (4) bekezdésben említett azonnali csökkenést.*
- (4) *A hosszú távú tőkebefektetések tőkekövetelménye megegyezik az alapvető szavatoló tőke azon veszteségével, amely a hosszú távú tőkeként kezelt 22 %-os azonnali csökkenéséből adódna.*

(44) A 106. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A befektetési egységekhez kötött életbiztosítási kötvényekből származó kötelezettségeket nem fedező részvények piaci árának változásából eredő kockázatot tükröző standard tőkekövetelmény szimmetrikus korrekciója nem eredményezhet olyan részvénypiaci kockázati tőkekövetelményt, amely a standard tőkekövetelménynél több mint 17 százalékponttal alacsonyabb vagy magasabb.”;

(45) A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:

A standard formula egyszerűsítései

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók sajátos részmodulok vagy kockázati modulok esetében egyszerűsített számítást végezhetnek, amennyiben az általuk vállalt kockázatok jellege, nagyságrendje és összetettsége ezt indokolja, és amennyiben aránytalan lenne minden biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a standardizált számítás elvégzését előírni.

Az első albekezdéstől eltérve az alacsony kockázati profilú vállalkozások sajátos részmodulok vagy kockázati modulok esetében egyszerűsített számítást végezhetnek.

E bekezdés alkalmazásában az egyszerűsített számításokat a 101. cikk (3) bekezdésével összhangban kell kalibrálni.

(2) E cikk (1) bekezdésének és a 102. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító kiszámítja a szavatoló-tőke-szükségletet, és egy kockázati modul vagy részmodul a 103. cikk a) pontjában említett alapvető szavatoló-tőke-szükséglet legfeljebb 5 %-át teszi ki, a vállalkozás a szavatoló-tőke-szükséglet kiszámítását követő legfeljebb három évig egyszerűsített számítást alkalmazhat az adott kockázati modulra vagy részmodulra vonatkozóan.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában azon kockázati modulok vagy részmodulok alapvető szavatoló-tőke-szükségletéhez viszonyított részarányának összege, amelyek esetében a (2) bekezdés szerinti egyszerűsített számítást alkalmazzák, nem haladhatja meg a 10 %-ot.

A kockázati modulnak vagy részmodulnak az első albekezdésben említett, alapvető szavatoló-tőke-szükségletéhez viszonyított részaránya az azon utolsó alkalommal kiszámított részarány, amikor a kockázati modult vagy részmodult a (2) bekezdés szerinti egyszerűsített számítás nélkül számították ki.”;

(46) A 111. cikk a következőképpen módosul:

a) ***az (1) bekezdés*** l) és m) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„l) a 109. cikk (1) bekezdésében említett sajátos kockázati modulok és részmodulok, valamint a 109. cikk (2) bekezdésében említett elhanyagolható kockázati modulok és részmodulok esetén alkalmazható egyszerűsített számítási módszerek, valamint azok a kritériumok, amelyeknek a biztosító vagy viszontbiztosító, beleértve a zárt biztosítókat és zárt viszontbiztosítókat, megfelel ahhoz, hogy jogosult legyen a 109. cikk (1) bekezdésének megfelelő egyszerűsítések alkalmazására;

m) a 13. cikk 21. pontja szerinti minősített részesedések tekintetében a szavatoló-tőke-szükséglet számításakor, különösen a 105. cikk (5) bekezdésében említett részvénytársi kockázati részmodul számításakor alkalmazandó megközelítés, amely figyelembe veszi a minősített részesedések értéke volatilitásának valószínűsíthető csökkenését, amely e befektetések stratégiai jellegéből és a biztosító vagy viszontbiztosító által a befektetést befogadó vállalkozásokra gyakorolt befolyásból ered;”;

b) ***az (1) bekezdés*** a következő ***albekezdésekkel*** egészül ki:

„Az első albekezdés h) pontjának alkalmazásában a biztosító vagy viszontbiztosító elkülönített alapok miatti csökkent kockázatdiverzifikációs lehetőségeinek tükrözése érdekében követendő módszerek, illetve korrekciók nem alkalmazandók azon eszközportfóliókra, amelyek nem elkülönített alapok, és amelyeket a 77b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek megfelelő legjobb becslésének fedezésére jelöltek ki.”

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában a 105. cikk (5) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett kamatláb-kockázati részmodulra vonatkozó módszereknek, feltevéseknek és standard paramétereknek tükrözniük kell annak kockázatát, hogy a kamatlábak még akkor is tovább csökkenhetnek, ha alacsonyak vagy negatívak, és számításának teljes mértékben összhangban kell állnia a kamatlábak 77a. cikk szerinti extrapolációjával. Az előző mondatról eltérve, a kamatláb-kockázati részmodul számítása során nem kell figyelembe venni annak a kockázatát, hogy a kamatlábak a negatív kamatpadló alá esnek, ha a negatív kamatpadló úgy van meghatározva, hogy kellően kicsi annak a valószínűsége, hogy a kamatlábak az érintett pénznemek és lejáratok esetén ne legyenek mindig a negatív kamatpadló felett.”;

c) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontja értelmében ezen irányelv kiegészítése céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatkockázati részmodul számításához alkalmazandó módszerek, feltevések és standard paraméterek meghatározása céljából, a tőkekövetelmények kamatváltozásokra való érzékenységének javítása érdekében, a kamatkockázati részmodul ezen kiigazításai fokozatosan vezethetők be egy legfeljebb ötéves átmeneti időszak során. Az említett fokozatos bevezetés kötelező és minden biztosítóra és viszontbiztosítóra alkalmazandó.”

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) 2025. december 31-ig és azt követően évente az EIOPA értékelést készít a szavatoló-tőke-szükséglet standard formulájának kiszámításához használt módszerek, feltevések és standard paraméterek helyességére vonatkozóan. Az értékelésnek különösen figyelembe kell vennie bármely eszközkategória és pénzügyi eszköz teljesítményét, az ezen eszközökbe és pénzügyi eszközökbe befektetők magatartását, valamint a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos nemzetközi szabványosítás fejleményeit. A Bizottság az EIOPA értékelése alapján adott esetben az ezen irányelv felülvizsgálatára vagy ezen irányelv szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra vagy végrehajtási jogi aktusokra irányuló javaslatokat nyújt be.”

(48) A 122. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok csak a következő feltételek teljesülése esetén engedélyezhetik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy belső modelljeikben figyelembe vegyék

a hitelkockázati felár változásai által a 77d. cikkel összhangban kiszámított volatilitási korrekcióra gyakorolt hatást:

- a) a hitelkockázati felár változásai euróra vonatkozó volatilitási korrekcióra gyakorolt hatásának figyelembevételére szolgáló módszer nem veszi figyelembe a volatilitási korrekciónak a 77d. cikk (4) bekezdése szerinti makroszintű volatilitási korrekcióval történő esetleges növelését;
- b) a szavatolótké-szükséglet nem alacsonyabb az alábbiak bármelyikénél:
 - i. a szavatolótké-szükségletként kiszámított elvi szavatolótké-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását az EIOPA által a technikai információk 77e. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti közzététele céljából alkalmazott módszertannak megfelelően veszik figyelembe;
 - ii. az i. alpont szerint kiszámított elvi szavatolótké-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy a 77d. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett pénznem reprezentatív portfólióját az adott pénznemben denominált biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekkel rendelkező összes biztosító vagy viszontbiztosító eszközei helyett azon eszközök alapján határozzák meg, amelyekbe a biztosító vagy viszontbiztosító befektet.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában egy adott pénznem reprezentatív portfóliójának meghatározása a vállalkozás adott pénznemben denominált azon eszközein alapul, amelyek az adott pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek legjobb becslésének fedezésére szolgálnak.”;

(49) A 132. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés második albekezdésében a „85/611/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelvben” szövegrész lép;
- b) a cikk a következő (5), (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók befektetési stratégiájuk meghatározásakor figyelembe vegyék a lehetséges makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket, **befektetési döntéseik a környezeti, társadalmi és kormányzási tényezőkre gyakorolt lehetséges hosszú távú hatását**, valamint – a felügyeleti hatóság kérésére – a makroprudenciális aggályokat.

(6) A biztosítók és viszontbiztosítók értékelik, hogy befektetési stratégiáik milyen mértékben befolyásolhatják a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket és válhatnak rendszerszintű kockázat forrásaivá, és befektetési döntéseikbe beépítik ezeket a megfontolásokat.

(7) E cikk (5) és (6) bekezdésének alkalmazásában a makrogazdasági fejlemények és makroprudenciális aggályok jelentése megegyezik a 45. cikkben foglaltakkal.”;

(50) A 133. cikk (3) bekezdésében a „85/611/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelvben” szövegrész lép.

(51) A 138. cikk (4) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A jelentős piaci részesedéssel vagy az érintett biztosítási üzletágban szerzett jelentős részesedéssel rendelkező biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő – az EIOPA által megállapított – kivételesen kedvezőtlen helyzetekben a felügyeleti hatóság az érintett vállalkozások esetében az összes vonatkozó szempont – többek között a biztosítástechnikai tartalékok átlagos hátralevő futamidejének – figyelembevételével legfeljebb hét évvel meghosszabbíthatja a (3) bekezdés második albekezdésében rögzített időszakot.”;

b) a második albekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az EIOPA-nak az 1094/2010/EU rendelet 18. cikke alapján fennálló hatásköreinek sérelme nélkül, e bekezdés alkalmazásában, az EIOPA az érintett felügyeleti hatóság kérésére és adott esetben az ERKT-val folytatott konzultációt követően megállapítja a kivételesen kedvezőtlen helyzetet.”;

(52) A 139. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„139. cikk

A minimális tőkeszükséglet nem teljesítése

(1) A biztosítók vagy viszontbiztosítók amint észlelik, haladéktalanul bejelentik a felügyeleti hatóságnak, ha a minimális tőkeszükségletet már nem teljesítik, vagy ha ennek kockázata a következő három hónapban fennáll.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a felügyeleti hatóság tájékoztatására vonatkozó követelmény attól függetlenül alkalmazandó, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelést vagy a meg nem felelés kockázatát a minimális tőkeszükséglet 129. cikk (4) bekezdése szerinti kiszámítása során vagy a minimális tőkeszükséglet két olyan időpont között történő kiszámítása során észleli, amelyben annak kiszámítását a 129. cikk (4) bekezdése szerint a felügyeleti hatóság részére jelenti.

(2) A minimális tőkeszükséglet nem teljesítésének észlelésétől vagy a meg nem felelés kockázatának észlelésétől számított egy hónapon belül az érintett biztosító vagy viszontbiztosító realisztikus, rövid távú pénzügyi tervet nyújt be jóváhagyásra a felügyeleti hatóságnak annak érdekében, hogy az észleléstől számított három hónapon belül legalább a minimális tőkeszükséglet szintjére állítsa vissza a figyelembe vehető alapvető szavatolótőkét, vagy pedig a minimális tőkeszükséglet teljesítése céljából csökkentse kockázati profilját.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett bejelentés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem indítanak felszámolási eljárást, a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága fontolóra veszi a biztosító vagy viszontbiztosító eszközei fölötti szabad rendelkezési jogának korlátozását vagy attól való eltiltását. Erről tájékoztatja a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságait. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának felszólítására ezek a hatóságok is meghozzák ugyanazokat az intézkedéseket. Az intézkedések hatálya alá tartozó eszközöket a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága határozza meg.

(4) Az EIOPA iránymutatásokat dolgozhat ki azokra az intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak kell meghozniuk az (1) bekezdésben említett, minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy a meg nem felelés kockázatának észlelésekor.”;

(52a) A 141. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„141. cikk

Felügyeleti hatáskör romló pénzügyi feltételek esetén

(1) Ha a 136. cikk szerinti bejelentést vagy a romló pénzügyi feltételek 36. cikk (3) bekezdése szerinti megállapítását követően a biztosító vagy viszontbiztosító döntései – beleértve a pénzügyi döntéseket is – a 36. cikk (2) bekezdésének a)–e) pontjában említett feltételek bármelyikének való meg nem felelést eredményeznék a következő három hónapban, vagy a meg nem felelés már fennáll, a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkeznek a megfelelés helyreállításához szükséges intézkedések meghozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a szabályozási követelményeknek való meg nem felelés kockázatával és mértékével, és a következőket foglalhatják magukban:

- a) az (EU) xx/xx európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ 5. cikkével összhangban elkészített megelőző helyreállítási terv aktualizálásának előírása a vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára, ha a körülmények eltérnek a tervben foglalt feltételezésektől;
- b) az (EU) xx/xx [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását] európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkével összhangban elkészített megelőző helyreállítási tervben foglalt intézkedések végrehajtásának előírása a vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára. Ha a tervet az e bekezdés a) pontjának megfelelően aktualizálják, a végrehajtott intézkedések között az aktualizált intézkedéseket kell szerepeltetni;
- c) az (EU) xx/xx [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását] irányelv 5. cikkében említett megelőző helyreállítási tervvel nem rendelkező vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára annak előírása, hogy azonosítsa a szabályozási követelményeknek való meg nem felelés vagy valószínű meg nem felelés okait, és határozza meg a megfeleléshez szükséges intézkedéseket és azok határidejét;
- d) a vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára annak előírása, hogy függessze fel vagy korlátozza a változó javadalmazást és a bónuszokat, a szavatolótőke-eszközök utáni kifizetéseket, vagy a szavatolótőke-elemek visszafizetését vagy visszavásárlását.

(3) Ha a vállalkozás szavatolótőke-megfelelési helyzete a 138. cikk (1) bekezdésében vagy a 139. cikk (1) bekezdésében említett bejelentést követően tovább romlik, a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkeznek minden olyan intézkedés megtételére, beleértve a (2) bekezdésben említett intézkedéseket is, amelyek a biztosítási szerződések esetében a szerződők érdekeinek vagy a viszontbiztosítási szerződésekből eredő kötelezettségeknek a védelméhez szükségesek.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) xx/xx irányelve [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását].

Az intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük, és ezáltal tükrözniük kell az érintett biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-megfelelési helyzetében megfigyelt romlás mértékét.”;

(53) A 144. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az engedély visszavonása esetén a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítókra és viszontbiztosítókra a felszámolási eljárások megindításáig továbbra is a biztosítási felügyeletnek az I. cím III. fejezetében meghatározott általános szabályai és célkitűzései vonatkozzanak.”;

(54) Az I. cím a következő fejezettel egészül ki:

„VIIA. FEJEZET *Makroprudenciális eszközök*

144a. cikk

A likviditási kockázat kezelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók 44. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett likviditási kockázat-kezelése garantálja számukra a megfelelő likviditás fenntartását a szerződőkkel és más partnerekkel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeik teljesítésére azok esedékessé válásakor még stresszhelyzetben is.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási kockázat-kezelési tervet készítsenek és **tartsanak naprakészen**, amelyben előrevetítik az eszközeikkel és kötelezettségeikkel kapcsolatos bejövő és kimenő pénzáramlásokat. A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási kockázati mutatókat dolgozzanak ki **és tartsanak naprakészen** a potenciális likviditási stressz azonosítása, nyomon követése és kezelése érdekében.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók **■** benyújtsák a likviditási kockázat-kezelési tervet a felügyeleti hatóságoknak.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 29c. cikk alapján alacsony kockázati profilúnak minősülő biztosítók, valamint a 29d. cikk alapján a felügyeleti hatóságtól előzetes jóváhagyást kapott biztosítók és viszontbiztosítók ne legyenek kötelesek elkészíteni az e cikk (2) bekezdésében említett likviditási kockázat-kezelési tervet.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót vagy a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazzák, összevonhassák az e cikk (2) bekezdésében említett likviditási kockázat-kezelési tervet a 44. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban előírt tervvel.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a likviditási kockázat-kezelési terv tartalmának és aktualizálása gyakorlatiágának további pontosítása céljából.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

144b. cikk

Likviditási sebezhetőségek kivételes körülmények között történő orvoslására vonatkozó felügyeleti hatáskörök

(1) A felügyeleti hatóságok a rendszeres felügyeleti felülvizsgálati *eljárás* részeként figyelemmel kísérik *az egyes* biztosítók és viszontbiztosítók likviditási pozícióját. Amennyiben lényeges likviditási kockázatokat észlelnek, az értékelésről tájékoztatják az érintett biztosítót vagy viszontbiztosítót. A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak ismertetnie kell, hogyan szándékozik kezelni ezeket a likviditási kockázatokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy likviditási kockázat vagy hiányosságok észlelése esetén megköveteljék a vállalkozásoktól likviditási pozíciójuk megerősítését. Ez a hatáskör akkor alkalmazandó, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a likviditási kockázati sebezhetőségek meglétével és a biztosító vagy viszontbiztosító által azok orvoslása érdekében hozott hatékony intézkedések hiányával kapcsolatban.

A felügyeleti hatóságok által e bekezdés alapján hozott intézkedéseket a felügyeleti hatóságnak legalább *hathavonta* felül kell vizsgálnia, és azokat meg kell szüntetnie, ha a vállalkozás hatékony intézkedéseket tett a probléma orvoslására.

A felügyeleti hatóság adott esetben megosztja az EIOPA-val a likviditási kockázatra és sebezhetőségre vonatkozó bizonyítékokat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy *a felügyeleti hatóságok* a szerződések védelmét vagy a pénzügyi rendszer stabilitását esetleg súlyosan és közvetlenül veszélyeztető, *rendkívüli* likviditási kockázatokkal szembesülő *vagy a szavatolótőke-szükségletük nem teljesítésének közvetlen kockázatával küzdő* vállalkozásokkal kapcsolatban *hatáskörrel rendelkezzenek a következők ideiglenes elrendelésére:*

- a) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő osztalékfizetés korlátozása vagy felfüggesztése;*
- b) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő egyéb kifizetés korlátozása vagy felfüggesztése;*
- c) a részvény-visszavásárlások és a szavatolótőke-elemek visszafizetésének vagy visszaváltásának korlátozása vagy felfüggesztése;*
- d) a bónuszok vagy más változó javadalmazás korlátozása vagy felfüggesztése;*
- e) a szerződések életbiztosítási kötvényekre vonatkozó visszaváltási jogának felfüggesztése.*

A visszaváltási jog felfüggesztésére vonatkozó hatáskör csak kivételes körülmények között, végső eszközként gyakorolható, és amennyiben ez a szerződések kollektív érdeke. E hatáskör gyakorlása előtt a felügyeleti hatóság figyelembe veszi a pénzügyi piacokra és a szerződések jogaira gyakorolt esetleges nem kívánt hatásokat, határokon

átnyúló összefüggésben is. ***A felügyeleti hatóságok nyilvánosságra hozzák e hatáskörök alkalmazásának indokolását.***

Az első albekezdésben említett intézkedés alkalmazása ***legfeljebb*** három hónapig tart. A tagállamok biztosítják, hogy az intézkedést meg lehessen újítani, ha annak indokai továbbra is fennállnak, és hogy az intézkedés ne kerüljön alkalmazásra, ha az okok már nem állnak fenn.

A 144c. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az érintett biztosítók és viszontbiztosítók ne fizessenek ki nyereséget a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére, és ne fizessenek bónuszt vagy más változó javadalmazást – ***amennyiben az ilyen kifizetés teljes mértékben a vállalkozás mérlegelési jogkörébe tartozik*** – mindaddig, amíg a felügyeleti hatóságok fel nem oldják a visszaváltási jogok felfüggesztését.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok rendelkezzenek az ehhez szükséges hatáskörrel.

A tagállamok biztosítják, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező hatóságok, amennyiben eltérnek a felügyeleti hatóságoktól, ***időben*** megfelelő tájékoztatást kapjanak a felügyeleti hatóságnak az e bekezdésben említett hatáskör gyakorlására irányuló szándékáról, és ***teljeskörűen*** részt vegyenek a második albekezdésben említett esetleges nem kívánt hatások értékelésében.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok értesítsék az EIOPA-t és az ERKT-t minden olyan esetben, amikor a pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztető kockázat kezelése érdekében gyakorolják az ***ebben*** a bekezdésben említett hatáskört.

(3a) Az e cikk (3) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásakor kellően figyelembe kell venni a 29. cikk (3) bekezdésében említett arányossági kritériumokat, valamint a belső tőke tervezésére vonatkozó, előzetesen elfogadott kockázatvállalási határokat és küszöbértékeket.

Amennyiben az ERKT-val folytatott konzultációt követően az EIOPA úgy ítéli meg, hogy a (3) bekezdésben említett hatáskör illetékes hatóság általi gyakorlása túlzott mértékű, véleményt ad ki, és javasolja az érintett felügyeleti hatóságnak, hogy vizsgálja felül a döntését.

(3b) Az e cikk (3) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásakor figyelembe kell venni a felügyeleti folyamatból származó bizonyítékokat és az érintett vállalkozások fizetőképességének és pénzügyi helyzetének előrettekintő értékelését, a 45. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) és b) pontjában említett értékeléssel összhangban.

(4) A (3) bekezdésben említett hatáskör az abban a tagállamban működő ***■*** vállalkozások tekintetében gyakorolható, ahol a (3) bekezdésben említett kivételes körülmények a biztosítási piac egészét vagy jelentős részét érintik.

A tagállamok kijelölnek egy hatóságot az e bekezdésben említett hatáskör gyakorlására.

Amennyiben a kijelölt hatóság eltér a felügyeleti hatóságtól, a tagállam biztosítja a megfelelő koordinációt és információcserét a különböző hatóságok között. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük és meg kell osztaniuk

egymással mindazokat az információkat, amelyek szükségesek lehetnek az e bekezdés szerint kijelölt hatóságra rábízott feladatok megfelelő teljesítéséhez.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett hatóság a (4) bekezdésben említett hatáskör igénybevételeéről **kellő időben** értesítse az EIOPA-t, és amennyiben az intézkedést a pénzügyi rendszer stabilitását fenyegető kockázat kezelése érdekében hozzák, az ERKT-t.

Az értesítésnek tartalmaznia kell az alkalmazott intézkedés leírását, időtartamát, valamint azoknak az okoknak és kockázatoknak a leírását, amelyek a hatáskör alkalmazását indokolták, beleértve azokat az okokat, amelyek miatt azt hatékonynak és arányosnak ítélték a szerződőkre gyakorolt negatív hatásaihoz képest.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően **szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők további pontosítása érdekében:**

- a) a likviditáskockázat-kezelés hiányosságainak kezelésére irányuló intézkedések, valamint azon hatáskörök formája, életbe léptetése és kalibrálása, amelyeket a felügyeleti hatóságok a vállalkozások likviditási pozícióinak megerősítése érdekében gyakorolhatnak, amennyiben olyan likviditási kockázatokat észlelnek, amelyeket e vállalkozások nem orvosoltak megfelelően;
- b) a visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztését indokoló kivételes körülmények fennállása **■**;
- c) a visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztésének Unió-szerte következetes alkalmazását biztosító feltételek és azon szempontok **■**, amelyeket figyelembe kell venni annak érdekében, hogy a szerződők védelme valamennyi székhely szerinti és fogadó joghatóságban azonos mértékű és megfelelő legyen.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

144c. cikk

A vállalkozások pénzügyi helyzetének megőrzésére irányuló felügyeleti intézkedések kivételes piaci sokkok idején

(1) A 141. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek az egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók pénzügyi helyzetének megőrzését célzó intézkedések meghozatalára olyan kivételes ágazati sokkok idején, amelyek veszélyeztethetik az érintett vállalkozás pénzügyi helyzetét vagy a pénzügyi rendszer stabilitását.

(2) Kivételes ágazati sokkok idején a felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a különösen sebezhető kockázati profillal rendelkező vállalkozásoktól megköveteljék legalább a következő intézkedések megtételét:

- a) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő osztalékfizetés korlátozása vagy felfüggesztése;
- b) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő egyéb kifizetés korlátozása vagy felfüggesztése;
- c) a részvény-visszavásárlások és a szavatolótőke-elemek visszafizetésének vagy visszaváltásának korlátozása vagy felfüggesztése;
- d) a bónuszok vagy más változó javadalmazás korlátozása vagy felfüggesztése.

A tagállamok biztosítják, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező érintett nemzeti szervek és hatóságok megfelelő tájékoztatást kapjanak a nemzeti felügyeleti hatóság e cikk alkalmazására irányuló szándékáról, és megfelelően részt vegyenek a kivételes ágazati sokkok e bekezdéssel összhangban történő értékelésében.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásakor kellően figyelembe kell venni a 29. cikk (3) bekezdésében említett arányossági kritériumokat, valamint a belső tőke tervezésére vonatkozó, előzetesen elfogadott kockázatvállalási határokat és küszöbértékeket.

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásakor figyelembe kell venni a felügyeleti folyamatból származó bizonyítékokat és az érintett vállalkozások fizetőképességének és pénzügyi helyzetének előretekintő értékelését, a 45. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) és b) pontjában említett értékeléssel összhangban.

(5) A (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazása addig tart, amíg az intézkedést alátámasztó okok fennállnak. Ezeket az intézkedéseket háromhavonta felül kell vizsgálni, és azonnal meg kell szüntetni, amint az intézkedések alapjául szolgáló feltételek megszűnnek.

(6) E cikk alkalmazásában a 245. cikk (2) bekezdésében említett jelentős csoporton belüli ügyletek, ideértve a csoporton belüli osztalékfizetéseket is, csak akkor függeszthetők fel vagy korlátozhatók, ha fenyegetést jelentenek a csoport vagy a csoporton belüli vállalkozások egyikének fizetőképességére vagy likviditási pozíciójára nézve. A kapcsolt vállalkozás felügyeleti hatósága a csoport többi részével folytatott ügyletek felfüggesztése vagy korlátozása előtt konzultációt folytat a csoportfelügyeleti hatósággal.

(7) E cikk következetes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően *szabályozástechnikai* standardokat dolgoz ki a kivételes ágazati sokkok fennállásának meghatározása céljából.

Az említett *szabályozástechnikai* standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e *szabályozástechnikai* standardoknak az 1094/2010/EU rendelet **10–14.** cikkével összhangban történő elfogadására.”;

(55) A 145. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) egy olyan személy nevét, aki megfelelő felhatalmazással rendelkezik ahhoz, hogy kötelezettséget vállaljon harmadik féllel szemben a biztosító nevében;”;

- b) a második albekezdést el kell hagyni;
- (56) A 149. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„149. cikk

A kockázatok vagy kötelezettségek jellegének megváltozása

Minden, a 147. cikkben említett információ tekintetében a biztosító által tervezett változásra a 147. és 148. cikkben előírt eljárás alkalmazandó.

(2) Amennyiben a biztosítónak a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján folytatott üzleti tevékenységében olyan változás következik be, amely lényeges hatással van a vállalkozás kockázati profiljára, vagy lényegesen befolyásolja a biztosítási tevékenységeket egy vagy több fogadó tagállamban, a biztosító haladéktalanul tájékoztatja a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága haladéktalanul tájékoztatja az érintett fogadó tagállamok felügyeleti hatóságait.”;

- (57) A 152a. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának értesítenie kell az EIOPA-t és az érintett fogadó tagállam felügyeleti hatóságát, ha romló pénzügyi helyzetet vagy egyéb felmerülő kockázatot állapít meg, ideértve a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos kockázatokat is, az olyan tevékenységeket végző biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében, amelyek a szolgáltatásnyújtás vagy a letelepedés szabadságán alapulnak, és amelyek határokon átnyúló hatással bírhatnak. A fogadó tagállam felügyeleti hatósága ezenkívül értesítheti az EIOPA-t és az érintett székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, amennyiben súlyos és megalapozott aggályai merülnek fel a fogyasztóvédelemmel kapcsolatban. A felügyeleti hatóságok az EIOPA elé utalhatják az ügyet és kérhetik annak segítségét, amennyiben nem találnak kétoldalú megoldást.”;

- (58) A 152b. cikk *a következőképpen módosul:*

- a) *az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„Az EIOPA együttműködési fórumot hoz létre és koordinál a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam érintett felügyeleti hatóságai közötti információcsere megerősítése és az együttműködés fokozása érdekében, amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet végez vagy kíván végezni.”;

- b) *a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„(2) Az érintett felügyeleti hatóságok az együttműködési fórumnak benyújtják az érintett biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatban rendelkezésre álló valamennyi releváns információt. Ezeket az információkat, beleértve a 35. cikkel összhangban és az érintett felügyeleti hatóságok által hozott intézkedésekkel kapcsolatban kapott valamennyi információt egy hónapon belül kell benyújtani, hogy az együttműködési fórum megfelelően működhessen.”;

- c) *a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„(3) Az együttműködési fórumoknak az (1) bekezdés szerinti létrehozása nem érinti a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam felügyeleti hatóságaira ezen irányelvben ruházott felügyeleti megbízatást.”;

d) a cikk **a következő** (5), (6), **(6a) és (6b)** bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben egy együttműködési fórum két vagy több érintett hatósága nem ért egyet egy biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatban meghozandó intézkedés eljárása vagy tartalma, illetve a vele kapcsolatos tétlenség tekintetében, az EIOPA bármely érintett hatóság kérésére vagy saját kezdeményezésére az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban **segíti** a hatóságokat a megállapodás elérésében.

(6) Az **együttműködési** fórumon belüli nézeteltérés esetén, és amennyiben komoly aggályok merülnek fel a szerződőkre gyakorolt negatív hatásokkal vagy a biztosító vagy viszontbiztosító vonatkozásában meghozandó intézkedés tartalmával vagy a tétlenséggel kapcsolatban, az EIOPA saját kezdeményezésére helyszíni ellenőrzések kezdeményezése és koordinálása mellett dönthet. Felkéri a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, valamint az együttműködési fórum más érintett felügyeleti hatóságait, hogy vegyenek részt ezeken a helyszíni ellenőrzéseken.”

(6a) Amennyiben az érintett felügyeleti hatóságok az EIOPA által meghatározott határidőn belül nem jutnak közös álláspontra az együttműködési fórumon, az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlást tehet az érintett felügyeleti hatóság részére.

(6b) Amennyiben az érintett felügyeleti hatóság két hónapon belül nem tesz eleget az említett ajánlásnak, ismerteti az okokat, valamint azokat a lépéseket, amelyeket a többi érintett felügyeleti hatóság aggályainak eloszlátása érdekében tett vagy szándékozik tenni. Az EIOPA értékeli ezeket az intézkedéseket, és határoz arról, hogy azok elegendőek, illetve megfelelőek-e. Amennyiben az EIOPA azokat nem tartja megfelelőnek, közzéteszi ajánlását, beleértve az érintett vállalkozás(ok) nevét, az említett okokat és a javasolt lépéseket.”;

(59) A 153. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„153. cikk

Az információkérések határideje és nyelve

A fogadó tagállam felügyeleti hatósága azokat az információkat, amelyeket az adott tagállam területén működő biztosító üzleti tevékenységével kapcsolatban jogosult bekérni, az adott vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságától **■** is kérheti. Ezt az információt észszerű időn belül, a fogadó tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein, vagy a fogadó tagállam felügyeleti hatósága által elfogadott más nyelven kell megadni. **■**”;

(60) A rendelet szövege a következő 159a. cikkel egészül ki:

A jelentős határokon átnyúló tevékenységekre vonatkozó közös helyszíni ellenőrzések

(2) Amennyiben egy **jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytató** biztosító vagy viszontbiztosító a következő három hónapban nem teljesíti vagy valószínűleg nem fogja teljesíteni a minimális tőkeszükségletet, vagy ha **■** nem felel meg a szavatolótőke-szükségletnek, **■**, azon fogadó tagállam felügyeleti hatósága, amelyben a vállalkozás jelentős határokon átnyúló tevékenységeket folytat, indokolás mellett felkérheti a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, hogy közösen végezzenek helyszíni ellenőrzést a biztosítónál vagy viszontbiztosítónál.

A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága **elfogadja ■** az első albekezdésben említett felkérést.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elfogadja a közös helyszíni ellenőrzés elvégzését, felkéri az EIOPA-t, hogy vegyen részt a közös helyszíni ellenőrzésben.

A közös helyszíni ellenőrzés lezárását követően az érintett felügyeleti hatóságok két hónapon belül közös következtetéseket vonnak le, **beleértve az ajánlott felügyeleti intézkedéseket is**. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága figyelembe veszi ezeket a közös következtetéseket, amikor a megfelelő felügyeleti válaszlépésekről határoz.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a közös helyszíni ellenőrzés következtetéseivel kapcsolatban, a második albekezdésben említett időszak lejártát követő két hónapon belül bármelyikük – a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága által a szavatolótőke-szükségletnek való meg nem felelés, illetve a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy valószínű meg nem felelés kezelése érdekében meghozandó felügyeleti intézkedések és hatáskörök sérelme nélkül – az EIOPA elé utalhatja az ügyet, és a segítségét kérheti az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Az ebben az albekezdésben említett két hónapos időszak lejártá után, illetve azt követően, hogy a felügyeleti hatóságok a második albekezdéssel összhangban megállapodtak a közös következtetésekről, az ügy már nem utalható az EIOPA elé.

Ha a harmadik albekezdésben említett két hónapos időszak alatt bármely érintett felügyeleti hatóság az ügyet az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalta, akkor a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elhalasztja a közös helyszíni ellenőrzéssel kapcsolatos végső következtetések elfogadását, és megvárja az EIOPA által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot, majd az EIOPA határozatának megfelelően fogadja el a következtetéseket. Ezeket a következtetéseket valamennyi érintett felügyeleti hatóság irányadónak ismeri el.

(4) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elutasítja a közös helyszíni ellenőrzés elvégzését, írásban tájékoztatja a kérelmező felügyeleti hatóságot az elutasítás okairól.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet az elutasítás okaival, az ügyet a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának határozatáról szóló értesítést követő egy hónapon belül az EIOPA-hoz utalhatják, és az 1094/2010/EU rendelet

19. cikkével összhangban kérhetik a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el. ”;

(61) A 212. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pontban a „83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész lép;

ii. a b) pontban a „83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész lép;

iii. a c) pont a következőképpen módosul:

– az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i. amelyet egy részesedő vállalkozás, annak leányvállalatai, azon vállalkozások, amelyekben a részesedő vállalkozás vagy annak leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, és mindazon vállalkozások alkotnak, amelyeket a részesedő vállalkozás vagy leányvállalatai a csoporthoz nem tartozó egy vagy több vállalkozással közösen igazgatnak, valamint olyan vállalkozások, amelyeket a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében meghatározott viszony fűz egymáshoz; vagy”;

– a szöveg a következő iii. alponttal egészül ki:

„iii. amelyet az i. és ii. alpontok kombinációja alkot;”;

iv. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »biztosítói holdingtársaság«: vegyes pénzügyi holdingtársaságnak nem minősülő olyan anyavállalat, amelynek a fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szerezzon részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet végzők, amennyiben a leányvállalatok legalább egyike biztosító vagy viszontbiztosító; a leányvállalatok elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók, amennyiben az anyavállalat tőkéjének, konszolidált eszközeinek, bevételeinek, személyzetének vagy egyéb, a felügyeleti hatóság által relevánsnak ítélt mutatójának több mint 50 %-a olyan leányvállalatokhoz kapcsolódik, amelyek biztosítók vagy viszontbiztosítók, harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok;”;

v. a cikk a következő fa) ponttal egészül ki:

„fa) »harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársasága«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontja szerinti biztosítói holdingtársaságtól vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságtól eltérő anyavállalat, amelynek a fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy

olyan leányvállalatokban szerezzon részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet végzők.”;

- b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E cím alkalmazásában a felügyeleti hatóságok anyavállalatnak tekintenek minden olyan vállalkozást is, amely a felügyeleti hatóságok szerint ténylegesen ellenőrző befolyást gyakorol egy másik vállalkozás felett, beleértve azt az esetet is, amikor ezt a befolyást központosított koordináció *és ellenőrzés* révén gyakorolja a másik vállalkozás döntései felett.”;

- c) a szöveg a következő (3), (4), (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cím alkalmazásában a felügyeleti hatóságok azt is figyelembe veszik, hogy két vagy több biztosító vagy viszontbiztosító az (1) bekezdés c) pontja szerinti csoportot alkot, amennyiben a felügyeleti hatóságok véleménye szerint ezeket a vállalkozásokat egységes alapon irányítják.

Amennyiben az első albekezdésben említett vállalkozások nem mindegyikének székhelye található ugyanabban a tagállamban, a tagállamok biztosítják, hogy – a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően – csak a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóság állapíthassa meg, hogy az ilyen vállalkozások csoportot alkotnak, azon véleménye alapján, hogy e vállalkozásokat egységes alapon irányítják.

■
■
■

(5) A (2) és (3) bekezdésben említett legalább két vállalkozás közötti kapcsolat azonosításakor a felügyeleti hatóságok figyelembe veszik a következő tényezők mindegyikét:

- a) egy természetes személy vagy vállalkozás ellenőrző befolyása vagy képessége arra, hogy befolyásolja a biztosító vagy viszontbiztosító döntéseit, beleértve a pénzügyi döntéseket is, különösen tőkerészesedés vagy szavazati jogok birtoklása, az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületben való képviselet révén, vagy a biztosítót vagy viszontbiztosítót ténylegesen vezető vagy egyéb kulcsfontosságú, kritikus vagy fontos feladatkört ellátó személyként;
- b) a biztosító vagy viszontbiztosító nagymértékű függése egy másik vállalkozástól vagy jogi személytől lényeges pénzügyi vagy nem pénzügyi ügyletek vagy műveletek megléte miatt;
- c) bizonyíték a pénzügyi döntések, stratégiák vagy folyamatok két vagy több vállalkozás közötti koordinációjára.

■
■
■

(62) A 213. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok gondoskodnak a csoportfelügyelet alkalmazásáról azokban az esetekben, amikor egy csoport az alábbiak bármelyikét magában foglalja:”;

b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Annak a csoportnak a körét, amelyre e cikk (2) bekezdése értelmében csoportfelügyelet alkalmazandó, a 212. cikknek megfelelően kell meghatározni.”;

c) a szöveg a következő (3a), (3b) és (3c) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (2) bekezdés b) pontjában említett esetekben a biztosítóknak *és viszontbiztosítóknak* biztosítaniuk kell, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesüljön:

a) a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás alkalmasak annak biztosítására, hogy a csoport megfeleljen e címnek, és hatékony eszközt jelentenek különösen a következők tekintetében:

i. a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság valamennyi leányvállalata közötti koordináció, többek között szükség esetén a feladatoknak e vállalkozások közötti megfelelő megosztásával;

ii. a csoporton belüli konfliktusok megelőzése és kezelése; valamint

iii. a biztosítói holdingtársaság anyavállalat vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által meghatározott csoportszintű előírások végrehajtása az egész csoportban;

b) annak a csoportnak a szerkezeti felépítése, amelynek a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a része, nem hátráltatja, illetve egyéb módon nem akadályozza a csoport és annak biztosítói és viszontbiztosítói leányvállalatainak hatékony felügyeletét, figyelembe véve különösen a következőket:

i. azt, hogy a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság milyen helyet foglal el a többszintű csoporton belül;

ii. a részvényesi struktúrát; valamint

iii. a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság csoporton belül betöltött szerepét.

- d) az (5) bekezdésben a „2006/48/EK irányelvvel” szövegrész helyébe a „2013/36/EU irányelvvel” szövegrész lép”;
- (63) A rendelet szövege a következő 213a. cikkel egészül ki:

„213a. cikk

Arányossági intézkedések alkalmazása a csoport szintjén

(1) Azokat a 212. cikk szerinti csoportokat, amelyek a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartoznak, csoportfelügyeleti hatóságuk az e cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint alacsony kockázati profilú csoportoknak minősíti, amennyiben *az e minősítést közvetlenül megelőző* utolsó két pénzügyi évben csoportszinten megfelelnek a következő kritériumok mindegyikének:

a) amennyiben a csoport körébe legalább egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító tartozik, amely nem nem-életbiztosító, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatláb-kockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó csoportszintű biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

ii. a befektetések megtérülése – az indexhez vagy befektetési egységekhez kötött szolgáltatásokkal járó biztosítási kötelezettségek céljából tartott befektetések kivételével – magasabb, mint az átlagos garantált kamatlábak;

iii. a csoport viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;

b) amennyiben a csoport körébe legalább egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító tartozik, amely nem életbiztosító, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három pénzügyi évben kevesebb, mint 100 %;

ii. a csoport éves bruttó díjelőírása nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;

iii. az I. melléklet A. szakaszának 4–7. ágazatában, valamint 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírások összege nem haladja meg a csoport nem-életbiztosítási ága teljes éves **bruttó** díjelőírásának 30 %-át;

c) a csoport körébe tartozó, a csoportfelügyeleti hatóság tagállamától eltérő tagállamban központi irodával rendelkező biztosítók és viszontbiztosítók által megkötött biztosítások összértéke nem haladja meg a csoport teljes éves bruttó díjelőírásának **25** %-át;

d) a csoport által a csoportfelügyeleti hatóság tagállamától eltérő tagállamokban megkötött biztosítások összértéke nem haladja meg a csoport teljes éves bruttó díjelőírásának **25 %-át**;

e) **a 105. cikk (5) bekezdésében említett bruttó piaci kockázati modul nem haladja meg** az összes befektetés **20 %-át**;

f) a csoport által **elfogadott viszontbiztosítási** üzleti tevékenység nem haladja meg a csoport teljes bruttó díjbevételeinek **50 %-át**.

fa) a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet megfelelő, és a 232. cikkel összhangban nem került sor többlettőke-követelmény meghatározására.

(2) A 29b. cikk értelemszerűen alkalmazandó a legfelső szintű anyavállalat biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.

(3) Azok a csoportok, amelyekre két évnél rövidebb ideje vonatkozik csoportfelügyelet a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban, csak az utolsó pénzügyi évet veszik figyelembe annak értékelésekor, hogy megfelelnek-e az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül azok a csoportok, amelyek jóváhagyott részleges vagy teljes belső modellt alkalmaznak a csoportszintű szavatolótőke-szükségletük kiszámításához, **a csoportfelügyeleti hatóság jóváhagyása után** alacsony kockázati profilú csoportnak **minősíthetők**.

(6) A 29c. és 29d. **■** cikk értelemszerűen alkalmazandó.”;

(64) A 214. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 213. cikkel összhangban a csoportfelügyelet gyakorlása nem jelenti azt, hogy a felügyeleti hatóságoknak a harmadik országbeli biztosító, a harmadik országbeli viszontbiztosító vagy a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság esetében egyedi felügyeleti szerepet kell vállalniuk.”;

b) a (2) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Annak értékelésekor, hogy egy vállalkozás jelentősége az első albekezdés b) pontja szerint a csoportfelügyelet célkitűzéseit tekintve elhanyagolható-e, a csoportfelügyeleti hatóság biztosítja, hogy a következő feltételek mindegyike teljesüljön:

- i. a vállalkozás mérete teljes eszközállományban és biztosítástechnikai tartálékokban kifejezve kicsi a csoport többi vállalkozásának és a csoport egészének méretéhez képest;
- ii. a vállalkozás kizárása a csoportfelügyelet hatálya alól nem gyakorolna lényeges hatást a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésre;
- iii. elhanyagolhatók azok a minőségi és mennyiségi kockázatok, beleértve a csoporton belüli ügyletekből eredő kockázatokat is, amelyeket a vállalkozás az egész csoport számára jelent vagy jelenthet.”;

- c) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben egy vagy több vállalkozás e cikk (2) bekezdése szerinti kizárása a csoportfelügyelet hatálya alól olyan esethez vezetne, amely nem vonná maga után a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet alkalmazását, a csoportfelügyeleti hatóság a kizáró határozat meghozatala előtt konzultál az EIOPA-val és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságokkal. Ilyen határozat csak kivételes körülmények között hozható, és azt kellően meg kell indokolni az EIOPA-nak és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságoknak. A csoportfelügyeleti hatóság rendszeresen újraértékeli, hogy határozata továbbra is megfelelő-e. Amennyiben már nem megfelelő, a csoportfelügyeleti hatóság értesíti az EIOPA-t és adott esetben a többi érintett felügyeleti hatóságot arról, hogy megkezdje a csoportfelügyelet gyakorlását.

Mielőtt a csoportfelügyeleti hatóság a (2) bekezdés b) pontja alapján kizárná a legfelső szintű anyavállalatot a csoportfelügyeletből, konzultál az EIOPA-val és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságokkal, és értékeli, hogy milyen hatással lenne a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetére, ha a csoportfelügyeletet a köztes részesedő vállalkozás szintjén gyakorolná. Az ilyen kizárás különösen akkor nem lehetséges, ha az a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetének lényeges javulását eredményezné.”;

- (65) A 220. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdésben a „221–233. cikkben meghatározott” szövegrész helyébe a „221–233a. cikkben meghatározott” szöveg lép;
- b) a (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok ugyanakkor engedélyezik felügyeleti hatóságaik számára – ha azok egy adott csoport tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság szerepét látják el –, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően úgy határozzanak, hogy az adott csoportra a 2. módszert alkalmazzák a 233. és 234. cikkkel összhangban, vagy az 1. és a 2. módszer kombinációját alkalmazzák a 233a. és 234. cikkkel összhangban, ha az 1. módszer kizárólagos alkalmazása nem lenne megfelelő.”;

- c) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 228. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások kezelésének sérelme nélkül a felügyeleti hatóságok csak biztosítók és viszontbiztosítók, harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, vegyes pénzügyi holdingtársaságok, valamint harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságai esetén dönthetnek úgy, hogy az e cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerinti 2. módszert alkalmazzák.”;

- (66) A 221. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, kizárólag a 228. cikk alkalmazásában, függetlenül attól, hogy az 1. vagy a 2. módszert alkalmazzák, az „arányos részesedés” a jegyzett tőke azon részét jelenti, amelyet közvetlenül vagy közvetve a részesedő vállalkozás birtokol a kapcsolt vállalkozásban.”;

- (67) A 222. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„(4) A (2) és (3) bekezdésben említett szavatolótőke összege nem haladhatja meg a kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító hozzájárulását a csoport szavatolótőke-szükségletéhez.”;
- (68) A 226. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságait is biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell tekinteni.”;
- (69) A 227. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a „233. cikkel” szövegrészt követően az „és a 233a. cikkel” szövegrésszel egészül ki;
- (70) A 228. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„228. cikk

Más pénzügyi ágazathoz tartozó kapcsolt vállalkozások kezelése

(1) Az ezen irányelv 220. cikkével összhangban alkalmazott módszertől függetlenül a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításához a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak figyelembe kell vennie a következő vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez és csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való hozzájárulását:

- a) az 575/2013/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. vagy 2. pontja szerinti hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások;
- b) a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti ÁÉKBV-alapkezelők és az említett irányelv 27. cikke szerint engedélyezett befektetési társaságok, feltéve, hogy nem jelöltek ki alapkezelő társaságot az említett irányelvnek megfelelően;
- c) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alternatív befektetésialap-kezelők;
- d) a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében említett tevékenységek közül egyet vagy többet folytató, nem szabályozott vállalkozások, amennyiben ezek a tevékenységek teljes tevékenységük jelentős részét képezik;
- e) az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontja szerinti foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez való hozzájárulását az egyes vállalkozások szavatolótőkéje arányos részesedésének összegeként kell kiszámítani, ahol e szavatolótőkék kiszámítása a következőképpen történik:

- a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett minden egyes vállalkozás esetében a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban;
- b) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének l) pontjával összhangban;

- c) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének ad) pontjával összhangban;
- d) az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban, amennyiben azok az említett irányelv 2. cikkének (4) bekezdése értelmében szabályozott vállalkozásnak minősültek;
- e) az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az (EU) 2016/2341 irányelv 17a. cikkének megfelelően kiszámított, rendelkezésre álló szavatolótőke.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában nem vehetők figyelembe az egyes kapcsolt vállalkozások nem felosztható tartalékainak és a csoportfelügyeleti hatóság által csökkentett veszteségelnyelő képességgel rendelkezőként azonosított egyéb tételeknek megfelelő szavatolótőke-összegek, valamint az elsőbbségi részvények, az alárendelt egyesületi tagi számlák, az alárendelt kötelezettségek és a halasztott adókövetelések, amelyek a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított szavatolótőke-követelményeken felül szerepelnek a szavatolótőkében, kivéve, ha a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító a csoportfelügyeleti hatóság megelégedésére igazolni tudja, hogy ezek a tételek a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére fordíthatók. A szavatolótőke-többlet összetételének meghatározásakor a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak figyelembe kell vennie, hogy egyes kapcsolt vállalkozások bizonyos követelményei csak az 575/2013/EU rendelet szerinti elsődleges alapvető tőkével vagy kiegészítő alapvető tőkével teljesíthetők.

(3) Az (1) bekezdésben említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez való hozzájárulását az egyes kapcsolt vállalkozások tőkekövetelménye vagy elvi tőkekövetelménye arányos részesedésének összegeként kell kiszámítani, ahol e tőkekövetelmény vagy elvi tőkekövetelmény kiszámítása a következőképpen történik:

- a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kapcsolt vállalkozások esetében a következőkkel összhangban:
- b) az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó minden egyes befektetési vállalkozás esetében az említett rendelet 11. cikkében meghatározott követelmény és az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények vagy a harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények összege;
- c) minden egyes hitelintézet esetében az alábbiak közül a magasabb:
 - az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmény, beleértve a rendelet 458. és 459. cikkében említett intézkedéseket, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelésére szolgáló egyedi szavatolótőke-követelmények és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában

meghatározott kombinált pufferkövetelmény összege vagy bármely harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények;

- az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelmények, beleértve a rendelet 458. és 459. cikkében említett intézkedéseket, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló egyedi szavatolótőke-követelmények és az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésében meghatározott tőkeáttételmutató-pufferrel kapcsolatos követelmény összege vagy valamely harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények, amennyiben azoknak a követelményeknek alapvető tőkével kell eleget tenni;
- d) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2009/65/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban;
- e) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2011/61/EU irányelv 9. cikkével összhangban;
- f) az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az a tőkekövetelmény, amelynek a kapcsolt vállalkozásnak meg kellene felelnie a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban, ha az említett irányelv 2. cikkének (4) bekezdése értelmében szabályozott vállalkozásnak minősülne;
- g) az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az (EU) 2016/2341 irányelv 17b. cikkének megfelelően kiszámított minimális szavatolótőke-szükséglet.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett több kapcsolt vállalkozás olyan alcsoportot alkot, amelyre a (3) bekezdésben említett irányelvek vagy rendeletek valamelyikével összhangban összevont alapú tőkekövetelmény vonatkozik, a csoportfelügyeleti hatóság a (2) bekezdés a)–e) pontjának alkalmazása helyett lehetővé teheti az adott alcsoporthoz tartozó minden egyes vállalkozás számára, hogy a kapcsolt vállalkozásoknak a csoport figyelembe vehető szavatolótőkéjéhez való hozzájárulását az említett alcsoport szavatolótőkéjének arányos részesedéseként számítsa ki. Ebben az esetben a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a (3) bekezdés a)–e) pontjának alkalmazása helyett az említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez való hozzájárulását is az adott alcsoport tőkeszükségletének arányos részesedéseként kell kiszámítania az adott alcsoporthoz tartozó minden egyes vállalkozás esetében.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a (2) és (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az alcsoportra.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől eltérve a tagállamoknak lehetővé kell tenniük felügyeleti hatóságaik számára – ha azok egy adott csoport tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság szerepét látják el –, hogy a részesedő vállalkozás kérésére vagy saját kezdeményezésükre az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett részesedést levonják a

részesedő vállalkozás csoportszintű szavatolótőke-megfeleléséhez figyelembe vehető szavatolótőkéből.”

(5a) A Bizottság 2027. december 31-ig értékeli a 2002/87/EK irányelv alkalmazását. Az értékelés a Bizottság által a 2012-ben végzett felülvizsgálat (COM(2012)0785) keretében végzett problémaelemzésre épül, amelyet nem kísért jogalkotási javaslat. Az értékelés különösen az irányelv hatályát érinti, különös tekintettel az ágazati szabályok alapján már pénzügyi felügyelet alatt álló, de a 2002/87/EK irányelv hatálya alá még nem tartozó pénzügyi szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra, valamint azt, hogy az ezen irányelvből eredő kiegészítő követelmények – az ágazati irányelvekből és rendeletekből eredő legújabb követelményekkel együtt vizsgálva – milyen mértékben biztosítják a kellően egyenlő versenyfeltételeket a különböző típusú struktúrájú pénzügyi csoportok számára, valamint a különösen a diverzifikációs hatásokra, a felvásárlási értékekre, a kamatlábkönyvetekre és a más pénzügyi vállalkozásokban való részesedések prudenciális kezelésére vonatkozó különböző feltevések tekintetében.

A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, szükség esetén az említett irányelv módosítására és adott esetben az ágazati irányelvek – többek között a 2009/65/EK, a 2009/138/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU és az (EU) 2016/2341 irányelv – módosítására irányuló javaslatokkal együtt.”;

- (71) A III. cím II. fejezete 1. szakaszának 3. alszakasza a következő 229a. cikkel egészül ki:

„229a. cikk

Egyszerűsített számítási módszerek

(1) A 230. cikk alkalmazásában a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően engedélyezheti a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy egyszerűsített módszert alkalmazzon a kapcsolt vállalkozásokban fennálló, elhanyagolható részesedésekre.

Az első albekezdésben említett egyszerűsített módszer egy vagy több kapcsolt vállalkozásra történő alkalmazását a részesedő vállalkozásnak megfelelően meg kell indokolnia a csoportfelügyeleti hatóság felé, figyelembe véve a kapcsolt vállalkozás vagy vállalkozások kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A tagállamok előírják a részesedő vállalkozás számára, hogy évente értékelje, hogy az egyszerűsített módszer alkalmazása továbbra is indokolt-e, és a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentésében nyilvánosságra hozza az egyszerűsített megközelítés hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozások jegyzékét és méretét.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kielégítően bizonyítania kell a csoportfelügyeleti hatóság számára, hogy az egyszerűsített módszer alkalmazása az egy vagy több kapcsolt vállalkozásban fennálló részesedésekre kellően prudens ahhoz, hogy elkerülje az adott vállalkozásból vagy csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításakor az adott vállalkozásokból eredő kockázatok alábecslését.

Amennyiben az egyszerűsített módszert olyan harmadik országbeli biztosítóra vagy viszontbiztosítóra alkalmazzák, amelynek központi irodája a 227. cikk értelmében

nem egyenértékű vagy ideiglenesen egyenértékű országban van, az egyszerűsített módszer nem eredményezheti a kapcsolt vállalkozásnak az érintett harmadik ország által meghatározott tőkekövetelménynél alacsonyabb mértékű hozzájárulását a csoportszintű szavatoló-tőke-szükségletéhez.

Az egyszerűsített módszer nem alkalmazható a kapcsolt harmadik országbeli biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amennyiben a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak nincs megbízható információja az adott harmadik országban meghatározott tőkekövetelményről.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a kapcsolt vállalkozások akkor tekintendők elhanyagolhatónak, ha egyikük könyv szerinti értéke sem éri el a csoport összevont pénzügyi beszámolójának 0,2 %-át, és az összes ilyen vállalkozás könyv szerinti értékének összege nem éri el a csoport összevont pénzügyi beszámolójának 0,5 %-át.”;

(72) A 230. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatoló-tőke-megfelelésének számítása a konszolidált beszámoló alapján történik.

A részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatoló-tőke-megfelelése a következők különbsége:

- a) a szavatoló-tőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető, konszolidált adatok alapján számított szavatoló-tőke és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatoló-tőkéhez való hozzájárulásának összege, amennyiben a hozzájárulást a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki;
- b) a konszolidált adatok alapján számított csoportszintű szavatoló-tőke-szükséglet és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatoló-tőke-szükségletéhez való hozzájárulásának összege, amennyiben a hozzájárulást a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.

A második albekezdés alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

A szavatoló-tőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető szavatoló-tőke és a konszolidált adatokon alapuló csoportszintű szavatoló-tőke-szükséglet számításához az I. cím VI. fejezete 3. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza és az I. cím VI. fejezete 4. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza alkalmazandó. A részesedő vállalkozás által kibocsátott szavatoló-tőke-elem nem tekinthető tehermentesnek a 93. cikk (2) bekezdése második albekezdésének c) pontja szerinti értelemben, ha egy kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító felszámolása esetén e tétel visszafizetése nem tagadható meg tulajdonosától.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés a következő c) és d) ponttal egészül ki:

„c) a kapcsolt harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó helyi tőkekövetelmények arányos részesedése, amelyeknél az engedélyt visszavonnák;

d) a biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok elvi minimális tőkeszükségletének arányos részesedése.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (2) bekezdése második albekezdése d) pontjának alkalmazásában a biztosítói holdingtársaság és a vegyes pénzügyi holdingtársaság elvi minimális tőkeszükséglete az elvi szavatolótőke-szükségletnek 35 %-ával egyenlő, amennyiben az elvi szavatolótőke-szükségletet a 226. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban számítják ki.”;

iii. a negyedik albekezdést el kell hagyni;

c) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak meg kell felelniük a rájuk vonatkozó minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, amely az alábbiak közül a legalacsonyabb:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett számítás eredményének 45 %-a;

b) a (2) bekezdés második albekezdésében említett számítás eredménye.

Ezt a minimumot a 98. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott és konszolidált adatok alapján kiszámított figyelembe vehető alapvető szavatolótőkének kell fedeznie. A minimum alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

Annak meghatározása céljából, hogy az ilyen figyelembe vehető szavatolótőke alkalmas-e a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetére, a 221–229. cikkben meghatározott elvek értelemszerűen alkalmazandók. A 139. cikk (1) és (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.”;

(73) A 232. cikk első albekezdésének bevezető mondatában a „37. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett” szövegrész helyébe a „37. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett” szöveg lép.”;

(74) A 233. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 220. cikk (3) bekezdésében és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások értéke a részesedő biztosítóban vagy viszontbiztosítóban és az összesített csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, a (3) bekezdésben előírtak szerint.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító arányos részesedése minden egyes kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőkéből.”;

ii. a szöveg a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez, amennyiben ezt a hozzájárulást a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) minden egyes kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének arányos részesedése.”

ii. a szöveg a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez, amennyiben ezt a hozzájárulást a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.”;

(75) A rendelet szövege a következő 233a. cikkel egészül ki:

„233a. cikk

Az 1. és a 2. módszer kombinációja

(1) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelése a következők különbsége:

a) a következők összege:

- i. azon vállalkozások esetében, amelyekre az 1. módszert alkalmazzák, a konszolidált adatok alapján számított szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőke;
- ii. minden olyan kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőke arányos részesedése;
- iii. a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban kiszámítva; valamint

b) a következők összege:

- i. azon vállalkozások esetében, amelyekre az 1. módszert alkalmazzák, a 230. cikk (2) bekezdésének megfelelően konszolidált adatok alapján kiszámított konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet;
- ii. minden olyan biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, a szavatolótőke-szükségletének arányos részesedése;

- iii. a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban kiszámítva.
- (2) E cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban fennálló részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.
- (3) E cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon kapcsolt vállalkozásokban fennálló részesedések, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.
- E cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozásokban fennálló részesedéseknek a saját szavatolótőke-szükségletüket meghaladó értékét, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, szerepeltetni kell a konszolidált adatok között az eszközök és kötelezettségek devizaárfolyam-szintben vagy -volatilitásban bekövetkező változásokra való érzékenységének számításakor („devizaárfolyam-kockázat”). E részesedések értéke azonban nem tekinthető érzékenynek a részvények piaci árának szintjében vagy volatilitásában bekövetkező változásokra („részvénytőke kockázat”).
- (4) E cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és b) pontjának ii. alpontja alkalmazásában a 233. cikk (4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.
- (5) A 231. cikk értelemszerűen alkalmazandó abban az esetben, ha egy biztosító vagy viszontbiztosító és kapcsolt vállalkozásai, vagy egy biztosítói holdingtársaság kapcsolt vállalkozásai együttesen engedélykérelmet nyújtanak be a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, valamint a csoportban lévő biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének belső modell alapján való számítására.
- (6) A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak meg kell felelniük a rájuk vonatkozó minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, amely az alábbiak közül a legalacsonyabb:
- a) az (1) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet és az (1) bekezdés b) pontjának iii. alpontjában említett hozzájárulás összegének 45 %-a;
- b) a 230. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett számítás eredménye.

A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet a 98. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott, konszolidált adatok alapján kiszámított figyelembe vehető alapvető szavatolótőkének kell fedeznie. E számítás céljából a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

Annak meghatározása céljából, hogy az ilyen figyelembe vehető szavatolótőke alkalmas-e a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet

fedezetére, a 221–229. cikkben meghatározott elvek értelemszerűen alkalmazandók. A 139. cikk (1) és (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

- (7) Annak meghatározásakor, hogy az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában kiszámított összeg megfelelően tükrözi-e a csoport kockázati profilját a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozások tekintetében, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, az érintett felügyeleti hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a csoport szintjén fennálló olyan konkrét kockázatokra, amelyek nem elegendő mértékben lehetnek fedezettek, mert nehezen számszerűsíthetők.

Amennyiben a csoport kockázati profilja a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozások tekintetében, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, jelentősen eltér a 233. cikk (3) bekezdésében említett összesített csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerint kiszámított összegben felül többlettőke-követelmény írható elő.

A 37. cikk (1)–(5) bekezdése, valamint a 37. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtás-technikai standardok értelemszerűen alkalmazandók.”;

- (76) A 234. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„234. cikk

A 220–229. cikkben foglalt technikai alapelvekre és módszerekre, a 229a. cikkben foglalt egyszerűsített módszerre, valamint a 230–233a. cikk alkalmazására vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 301a. cikknek megfelelően az alábbiak meghatározása érdekében:

- a) a 220–229. cikkben meghatározott technikai alapelvek és módszerek;
- b) a 229a. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszer technikai részletei, valamint azon kritériumok, amelyek alapján a felügyeleti hatóságok jóváhagyhatják az egyszerűsített módszer alkalmazását;
- c) a 230–233a. cikk alkalmazása, tükrözve a konkrét jogi struktúrák gazdasági jellegét.

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a 301a. cikknek megfelelően azon kritériumok meghatározása érdekében, amelyek alapján a csoportfelügyeleti hatóság jóváhagyhatja a 229a. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszer alkalmazását.”

- (77) A 244. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A jelentendő jelentős kockázatkonzentráció meghatározása érdekében a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően a szavatolótőke-szükségleten, a biztosítástechnikai tartalékokon, a figyelembe vehető szavatolótőkén, egyéb, megfelelőnek ítélt mennyiségi vagy minőségi kockázatalapú kritériumokon vagy ezek kombinációján alapuló megfelelő küszöbértékeket ír elő.”;

(78) A 245. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a „(2) és (3) bekezdésével” szövegrész helyébe a „(2), (3) és (3a) bekezdésével” szöveg lép;

b) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A 13. cikk 19. pontja szerinti csoporton belüli ügyleteken túlmenően e cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában a felügyeleti hatóságok indokolt esetben előírhatják a csoportok számára, hogy jelentsék a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól, harmadik országbeli biztosítóktól és viszontbiztosítóktól, biztosítói holdingtársaságoktól és vegyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő vállalkozásokat érintő csoporton belüli ügyleteket is.”;

(79) A 246. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az I. cím IV. fejezetének 2. szakaszában meghatározott követelmények csoportszinten értelemszerűen alkalmazandók. A csoport irányítási rendszere kiterjed a részesedő biztosítókra és viszontbiztosítókra, a biztosítói holdingtársaság anyavállalatokra és vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatokra, valamint a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozó, a 212. cikk szerinti értelemben a csoport körébe tartozó valamennyi kapcsolatos vállalkozásra. A csoport irányítási rendszere kiterjed továbbá minden olyan vállalkozásra is, amelyet a részesedő vállalkozás vagy annak leányvállalatai egy vagy több olyan vállalkozással közösen igazgatnak, amely nem tartozik ugyanazon csoporthoz.

E bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, a kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket és jelentéstételi eljárásokat következetesen kell végrehajtani minden vállalkozásban, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján a csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, annak érdekében, hogy az említett rendszereket és jelentéstételi eljárásokat csoportszinten lehessen ellenőrizni.

A tagállamok biztosítják, hogy a legfelső szintű anyavállalat biztosító vagy viszontbiztosító, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a 212. cikk (3) bekezdésével összhangban kijelölt részesedő vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete végső felelősséggel tartozzon azért, hogy a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoport megfeleljen az ezen irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek. A csoporton belüli minden egyes biztosító vagy viszontbiztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete továbbra is felel azért, hogy a 40. cikkben és a 213. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott valamennyi követelménynek megfeleljen.

A kockázatkezelési rendszernek ki kell terjednie legalább a csoporton belül végzett valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, valamint a lényeges nem biztosítási tevékenységekre. Ki kell terjednie továbbá az ezen tevékenységekből eredő kockázatokra, amelyeknek a csoport ki van vagy ki lehet téve, valamint ezek kölcsönös függőségeire.

E bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, a kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket és jelentéstételi eljárásokat következetesen kell végrehajtani minden vállalkozásban, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján a csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, annak érdekében, hogy az említett rendszereket és jelentéstételi eljárásokat csoportszinten lehessen ellenőrizni.”;

- b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság rendszeresen nyomon követi kapcsolt vállalkozásai, köztük a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások és a nem szabályozott vállalkozások tevékenységét. E nyomon követésnek arányosnak kell lennie azon kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, amelyeket a kapcsolt vállalkozások a csoport szintjén okoznak vagy okozhatnak.

A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság csoportszintű szabályzatokkal rendelkezik, és biztosítja a csoport körébe tartozó összes szabályozott vállalkozás szabályzatainak a csoportszintű szabályzatokkal való összhangját. Biztosítja továbbá, hogy a csoportszintű szabályzatokat a csoport körébe tartozó valamennyi szabályozott vállalkozás következetesen hajtsa végre.”;

- c) a (4) bekezdés első albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A csoportszinten végzett saját kockázat- és szolvenciaértékelésnek ki kell terjednie legalább a csoporton belül végzett valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, valamint a lényeges nem biztosítási tevékenységekre. Ki kell terjednie továbbá az ezen tevékenységekből eredő kockázatokra, amelyeknek a csoport ki van vagy ki lehet téve, valamint ezek kölcsönös függőségeire. Ezt a követelményt a csoportfelügyeleti hatóság felügyeleti felülvizsgálatnak veti alá a III. fejezettel összhangban.”;

- d) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok előírják a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság számára annak biztosítását, hogy a csoport megbízható irányítási rendszerrel rendelkezzen, beleértve az egyértelmű szervezeti struktúrát, jól meghatározott, átlátható és következetes felelősségi körökkel és a feladatok elkülönítésével a csoporton belül. A csoport irányítási rendszerének törekednie kell az összeférhetlenség megelőzésére, vagy amennyiben ez nem lehetséges, kezelnie kell azokat.

A biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportot ténylegesen vezető személyek az (1) bekezdés második albekezdésében említett anyavállalatot vagy részesedő vállalkozást ténylegesen vezető személyek.

A tagállamok előírják a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, hogy azonosítsa a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosítói vagy viszontbiztosítói csoporton

belüli egyéb kiemelten fontos feladatköröket ellátó személyeket. Az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett igazgatási, irányító vagy felügyelő testület felelős az e személyek által végzett tevékenységeikért.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportot ténylegesen vezető vagy abban egyéb kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek egyben azok a személyek is, akik ténylegesen vezetnek egy vagy több biztosítót vagy viszontbiztosítót vagy más kapcsolt vállalkozást, vagy más kiemelten fontos feladatkört látnak el e vállalkozások bármelyikében, a részesedő vállalkozás biztosítja, hogy csoportszinten a szerepek és felelősségi körök egyértelműen elkülönüljenek az egyes vállalkozások szintjén alkalmazandó szerepektől és felelősségi köröktől.”;

- (80) A III. cím a következő IIA. fejezettel egészül ki:

„IIA. FEJEZET **Csoportszintű makroprudenciális szabályozás**

246a. cikk

Csoportszintű likviditásikockázat-kezelés

- (1) A tagállamok előírják a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervet készítsenek és tartsanak fenn. A 144a. cikk értelemszerűen alkalmazandó.
- (2) A 144a. cikktől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatok mentesüljenek az egyéni szintű likviditásikockázat-kezelési terv elkészítésének és fenntartásának kötelezettsége alól, amennyiben az e cikk (1) bekezdése szerinti likviditásikockázat-kezelési terv kiterjed az érintett leányvállalatok likviditáskezelésére és likviditási igényeire.

A tagállamok előírják, hogy az első albekezdés szerinti mentességben részesülő minden egyes biztosító vagy viszontbiztosító nyújtsa be felügyeleti hatóságának a likviditásikockázat-kezelési terv azon részeit, amelyek lefedik az egész csoport helyzetét és saját helyzetét.
- (3) A (2) bekezdéstől eltérve a felügyeleti hatóságok előírhatják a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat számára, hogy egyéni szintű likviditásikockázat-kezelési tervet készítsen és tartson fenn, amennyiben konkrét likviditási sebezhetőséget észlelnek, vagy ha a csoportszintű likviditáskezelési terv nem tartalmaz olyan megfelelő információt, amelyet a leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság a hasonló vállalkozások számára a likviditási pozíciójuk nyomon követése céljából előír.
- (4) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki a csoportszintű likviditásikockázat-kezelési keretre vonatkozó terv tartalmának és aktualizálása gyakoriságának további pontosítása céljából.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

246b. cikk

Egyéb makroprudenciális szabályozás

A 144b. és 144c. cikk értelemszerűen alkalmazandó a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.”;

(81) A 252. cikk első bekezdésében „a 2006/48/EK irányelvben meghatározott hitelintézet, vagy a 2004/39/EK irányelvben meghatározott befektetési vállalkozás” szövegrész helyébe „az 575/2013/EU rendeletben meghatározott hitelintézet, vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott befektetési vállalkozás” szöveg lép.”;

(82) A 254. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság és a vegyes pénzügyi holdingtársaság évente, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 20 héten belül benyújtja a csoportfelügyeleti hatóságnak az e cikkben említett információkat, és amennyiben az e cikkben említett információkat negyedévente kell benyújtani, minden negyedév végét követő 11 héten belül.”;

(83) A 256. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok évente tegyenek közzé csoportszintű jelentést a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről. E jelentésnek tartalmaznia kell az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőknek címzett információkat a csoportról. Az 51., 53., 54. és 55. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 24 héten belül közzétegyék az e cikkben említett információkat.”;

b) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, külön-külön azonosítható – beleértve a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés mindkét részét – és az 51., 53., 54. és 55. cikkel összhangban közzéteendő információ.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett, fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentésben,

valamint az e cikk (1) bekezdésében említett, fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentésben közzéteendő információkat.”;d) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes és csoportszintű jelentéssel kapcsolatos alkalmazási feltételek egységességének biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes és csoportszintű jelentés e cikk alapján megállapított közzétételénél követendő eljárások és mintadokumentumok, valamint a közzététel módja tekintetében.”;

(84) Az irányelv a következő 256b. és 256c. cikkel egészül ki:

„256b. cikk

Csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentés

(1) A tagállamok előírják a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy éves rendszerességgel csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentést nyújtsanak be a felügyeleti hatóságoknak. A 35. cikk (5a) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 24 héten belül benyújtsák az e cikkben említett információkat.

(1a) Amennyiben a 35b. cikk (3) bekezdésében említett határidőt a 35b. cikk (4) bekezdésével összhangban meghosszabbítják, a Bizottság az EIOPA-val folytatott konzultációt követően a 301a. cikknek megfelelően az ezen irányelvet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az e cikk (1) bekezdésében megállapított határidő ideiglenes módosítása céljából, feltéve, hogy a módosítás olyan egészségügyi veszélyhelyzetek, természeti katasztrófák vagy egyéb szélsőséges események miatt szükséges, amelyek megakadályozzák a résztvevő biztosítókat és viszontbiztosítókat, illetve a biztosítói holdingtársaságokat és vegyes pénzügyi holdingtársaságokat abban, hogy az információkat a meghatározott határidőn belül benyújtsák.

(1b) Legalább egy tagállam kérésére a Bizottság konzultál az EIOPA-val annak megállapítása céljából, hogy teljesülnek-e az (1) bekezdésben megállapított benyújtási határidő ideiglenes módosításának feltételei.

(2) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság – az érintett felügyeleti hatóságok beleegyezésével – közzétehet egységes rendszeres felügyeleti jelentést, amely a következőket tartalmazza:

- a) az (1) bekezdéssel összhangban jelentendő csoportszintű információt;
- b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, egyedileg azonosítható információkat, amelyeket a 35. cikk (5a) bekezdésével összhangban kell jelenteni, ez azonban nem eredményezhet kevesebb információt annál, mint amelyet a 35. cikk (5a) bekezdésével összhangban

rendszeres felügyeleti jelentést benyújtó biztosítók és viszontbiztosítók szolgáltatóknak.

Az első albekezdés szerinti beleegyezés megadását megelőzően a csoportfelügyeleti hatóság konzultál a felügyeleti kollégium tagjaival, és megfelelően figyelembe veszi az általuk kifejtett álláspontokat és fenntartásokat. Az érintett nemzeti felügyeleti hatóságok egyet nem értését megfelelően indokolni kell. Ha a felügyeleti kollégium jóváhagyja a (2) bekezdés szerinti egységes rendszeres felügyeleti jelentést, minden egyes biztosító vagy viszontbiztosító benyújtja az egységes rendszeres felügyeleti jelentést a felügyeleti hatóságának. Minden felügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy felügyelje az egységes rendszeres felügyeleti jelentés érintett leányvállalatra vonatkozó részét. Ha a benyújtott egységes rendszeres felügyeleti jelentés a nemzeti felügyeleti hatóságok számára nem kielégítő, a jóváhagyás visszavonható.

(4) Ha a (2) bekezdésben említett jelentés nem tartalmaz olyan információt, amelynek rendelkezésre bocsátását a csoporton belüli leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság megköveteli az összehasonlítható vállalkozásoktól, és ha a mulasztás jelentős, az érintett felügyeleti hatóság felhatalmazást kap arra, hogy kötelezze az érintett leányvállalatot a szükséges kiegészítő információ jelentésére.

(5) Amennyiben a csoporton belüli leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság a 35. cikk (5a) bekezdésének való meg nem felelést állapít meg, vagy az egységes rendszeres felügyeleti jelentés módosítását vagy pontosítását kéri, tájékoztatja a felügyeleti kollégiumot is, és a csoportfelügyeleti hatóság ugyanezt a kérést intézi a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság felé.

(6) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 301a. cikknek megfelelően a jelentésben szerepeltetendő információk részletes meghatározása érdekében.

256c. cikk

Könyvvizsgálati követelmények

(1) A tagállamok ***követelményként*** előírják a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a csoport vegyes pénzügyi holdingtársasága számára a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentés vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés részeként közzétett konszolidált mérleg könyvvizsgálatát.

(2) A részesedő biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentéssel együtt be kell nyújtania a csoportszintű felügyeleti hatóságnak a könyvvizsgáló társaság által készített külön jelentést, amelyben szerepel a bizonyosság típusa és a könyvvizsgálat eredménye.

(3) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló egységes jelentés készítése esetén a kapcsolatos biztosító vagy viszontbiztosító számára előírt könyvvizsgálati követelményeket teljesíteni kell, és a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak e vállalkozás felügyeleti hatóságához be kell nyújtania az 51a. cikk (4) bekezdésében említett jelentést.

(4) Az 51a. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”;

(85) A 257. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„257. cikk

A biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyekre vonatkozó szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények

A tagállamok előírják, hogy a biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen vezető és adott esetben más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek feladataik ellátására szakmailag alkalmasak és üzletileg megbízhatóak legyenek.

A 42. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”;

(86) A 258. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felügyeleti hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti hatáskörrel, amely lehetővé teszi a biztosítói holdingtársaságokkal és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal kapcsolatos azon intézkedések meghozatalát, amelyek szükségesek annak biztosításához, hogy azok a csoportok, amelyekre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, megfeleljenek az e címben meghatározott valamennyi követelménynek. E hatáskörök magukban foglalják a 34. cikkben említett általános felügyeleti hatásköröket.

Büntetőjogi rendelkezéseik sérelme nélkül, a tagállamok szankciókat alkalmaznak vagy intézkedéseket hoznak azon biztosítói holdingtársaságokkal és vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal szemben, amelyek megsértik az e cím átültetése céljából hatályba léptetett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, vagy a szóban forgó vállalkozásokat ténylegesen vezető személlyel szemben. A felügyeleti hatóságok szorosán együttműködnek az ilyen szankciók vagy intézkedések eredményességének biztosítása érdekében, különösen ha a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi ügyvezetése vagy fő üzleti szervezete nem a központi irodájával megegyező tagállamban található.”;

b) a szöveg a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha a csoportfelügyeleti hatóság azt állapítja meg, hogy a 213. cikk (3a) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek, a biztosítói holdingtársaságra vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságra vonatkozóan megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy esettől függően biztosítani lehessen vagy helyre lehessen

állítani a csoportfelügyelet folyamatosságát és integritását, valamint biztosítani lehessen az e címben megállapított követelményeknek való megfelelést. Vegyes pénzügyi holdingtársaságok esetében a felügyeleti intézkedések megállapításakor figyelembe kell venni különösen azt, hogy azok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi konglomerátum egészére, valamint az egyes kapcsolt szabályozott vállalkozásaira.

(2b) E cikk (1) és (2a) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra alkalmazható felügyeleti intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) a leányvállalat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság által tartott részvényeihez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése;
- b) tiltó intézkedések, szankciók vagy büntetések kiszabása a biztosítói holdingtársasággal, a vegyes pénzügyi holdingtársasággal vagy e társaságok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjaival szemben;
- c) a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság utasítása arra, hogy adja át részvényeseinek a leányvállalat biztosítóiban és viszontbiztosítóiban meglévő tulajdoni részesedéseit, vagy ilyen értelmű útmutatás adása;
- d) a csoporton belüli másik biztosítói holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy biztosító vagy viszontbiztosító ideiglenes kijelölése arra, hogy felelősséget vállaljon az e címben meghatározott követelményeknek történő megfelelés biztosításáért;
- e) a részvényesek részére történő nyereség- vagy kamatkifizetések korlátozása vagy megtiltása;
- f) annak előírása a biztosítói holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy idegenítsék el vagy csökkentsék a biztosítóiban vagy viszontbiztosítóiban vagy a 228. cikk (1) bekezdésében említett más kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedéseiket;
- g) annak előírása a biztosítói holdingtársaságok, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy nyújtsanak be tervet arra vonatkozóan, hogy hogyan fogják haladéktalanul ismét biztosítani a megfelelést.

A csoportfelügyeleti hatóság az első albekezdésben említett intézkedések bármelyikének meghozatala előtt konzultációt folytat a többi érintett felügyeleti hatósággal és az EIOPA-val, amennyiben ezek az intézkedések olyan vállalkozásokat érintenek, amelyek egynél több tagállamban rendelkeznek központi irodával.”;

(87) A 262. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok engedélyezik felügyeleti hatóságaiknak más módszerek alkalmazását, amelyek biztosítják a 212. cikk szerinti értelemben vett olyan csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók megfelelő felügyeletét, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik. Ezeket a módszereket a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően a 247. cikkel összhangban azonosított csoportfelügyeleti hatóságnak jóvá kell hagynia.

Az első albekezdésben említett módszereknek lehetővé kell tenniük a csoportfelügyelet e címben meghatározott célkitűzéseinek elérését. E célkitűzések a következőket foglalják magukban:

a) a biztosítók és viszontbiztosítók tőkeallokációjának és szavatolótőkéje összetételének megőrzése, valamint a csoporton belüli lényeges tőkeképzés megakadályozása, amennyiben az ilyen csoporton belüli tőkeképzést az anyavállalat adósságból vagy más olyan pénzügyi eszközökből származó bevételből finanszírozza, amelyek nem minősülnek szavatolótőke-elemnek;

b) az Unión belüli és kívüli vállalkozásokból eredő kockázatok értékelése és nyomon követése, valamint az e vállalkozásokról és más nem szabályozott vállalkozásokról a csoporton belüli biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint azon al csoportra való áttérjedés kockázatának korlátozása, amelynek a 215. cikkben említettek szerinti legfelső szintű anyavállalata olyan biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi vállalkozás, amelynek központi irodája az Unióban van, amennyiben létezik ilyen al csoport.

Az első albekezdésben említett módszereket megfelelően indokolni és dokumentálni kell, és azokról értesíteni kell a többi érintett felügyeleti hatóságot, az EIOPA-t és a Bizottságot.”;

b) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában az érintett felügyeleti hatóságok különösen az alábbi módszereket alkalmazhatják a 213. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoport részét képező biztosítókra és viszontbiztosítókra, biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra:

a) az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelésért felelős biztosító vagy viszontbiztosító kijelölése, amennyiben a csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek közös anyavállalattal az Unióban;

b) az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy az Unióban központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának előírása, amennyiben a csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek közös anyavállalattal az Unióban, és e cím alkalmazása az adott biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság által vezetett csoporton belüli biztosítókra és viszontbiztosítókra;

- c) amennyiben a csoporthoz tartozó több biztosító és viszontbiztosító olyan alcsoportot alkot, amelynek anyavállalata az Unióban rendelkezik központi irodával, akkor e cím ezen alcsoportra való alkalmazása mellett további intézkedések megtétele vagy további követelmények előírása, beleértve az ezen albekezdés d), e) és f) pontjában említett követelményeket, valamint a 244. cikk értelmében vett kockázatkonzentráció és a 245. cikk értelmében vett csoporton belüli ügyletek fokozott felügyeletét az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett cél elérése érdekében;
- d) annak előírása, hogy az uniós legfelső szintű anyavállalat igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai függetlenek legyenek az Unión kívüli legfelső szintű anyavállalattól;
- e) ügyletek tiltása, korlátozása, nyomon követése vagy előzetes bejelentésének előírása, ideértve az osztalékfizetést és az alárendelt kölcsönre vonatkozó kamatfizetéseket is, amennyiben az ilyen ügyletek veszélyeztetik vagy veszélyeztethetik a csoporton belüli biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi vagy szavatolótkemegfelelési helyzetét, és amelyekben egyrésztől egy biztosító vagy viszontbiztosító, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy az Unióban központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság, másrésztől az Unión kívül központi irodával rendelkező csoporthoz tartozó vállalkozás vesz részt; amennyiben az uniós csoportfelügyeleti hatóság nem egyike azon tagállam felügyeleti hatóságainak, amelyben egy kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító központi irodája van, az uniós csoportfelügyeleti hatóság tájékoztatja ezeket a felügyeleti hatóságokat a megállapításairól, hogy azok meghozhassák a megfelelő intézkedéseket;
- f) az Unión kívül központi irodával rendelkező anyavállalatok fizetőképességére és pénzügyi helyzetére, kockázati profiljára és kockázatvállalási hatáira vonatkozó információk bekérése, beleértve adott esetben az említett harmadik országbeli anyavállalatok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületéhez vagy felügyeleti hatóságaihoz e témákban benyújtott jelentéseket is.”;

(88) A 265. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok arról is gondoskodnak, hogy amennyiben egy vagy több biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata hitelintézet, befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, ÁÉKBV-alapkezelő, alternatív befektetésialap-kezelő, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagy olyan nem szabályozott vállalkozás, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében említett tevékenységek közül legalább egyet végez, amennyiben ezek a tevékenységek a teljes tevékenységének jelentős részét képezik, az ezen biztosítók vagy viszontbiztosítók felügyeletéért felelős felügyeleti hatóságok általános felügyeletet gyakoroljanak az említett biztosítók vagy viszontbiztosítók, valamint az anyavállalat és annak kapcsolt vállalkozásai közötti ügyletek felett.”;

(88a) A 267. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Az (EU) xx/xx irányelv [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását] 26. cikkének (3) bekezdésében említett szanálási eszközök alkalmazása és az említett irányelv III. címének IV. fejezetében említett szanálási hatáskörök gyakorlása esetén ez a cím a viszontbiztosítókra és ugyanazon irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett vállalkozásokra is alkalmazandó.

Ezen irányelv 270. és 272. cikke nem alkalmazandó, ha az (EU) xx/xx [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását] irányelv 63. cikke alkalmazandó.

Ezen irányelv 295. cikke nem alkalmazandó, ha az (EU) xx/xx [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását] irányelv 64. cikke alkalmazandó.”;

(88b) A 268. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) »illetékes hatóság«: a tagállamok reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárások tekintetében illetékes közigazgatási vagy igazságügyi hatósága, vagy az (EU) xx/xx [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását] irányelv alapján hozott reorganizációs intézkedések tekintetében az említett irányelv 2. cikke (2) bekezdésének 7. pontjában meghatározott szanálási hatóság;”;

b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »reorganizációs intézkedések«: az illetékes hatóságok beavatkozását magukban foglaló intézkedések, amelyek célja a biztosító pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása, és amelyek érintik a biztosítótól eltérő felek előzetesen meglévő jogait, ideértve a kifizetések felfüggesztését, a végrehajtási intézkedéseket vagy a kárigények csökkentését, az (EU) xx/xx [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását] irányelv 26. cikkének (3) bekezdésében említett szanálási eszközök alkalmazását és az (EU) xx/xx [Kiadóhivatal: illessze be az IRRD hivatkozását] irányelv III. címében említett szanálási hatáskörök gyakorlását;”;

(89) A 301a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 29., 35b. és 256b. cikkben említett felhatalmazás a [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv hatálybalépésének napja]-át/-ét követő négyéves időtartamra vonatkozik.”;

ii. a bekezdés a következő **albekezdésekkel** egészül ki:

„Az első és második albekezdésben említett felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam lejártá előtt jelentést készít a felhatalmazásról.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 17., 29., 31., 35., 35b., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256b., 258., 260. és 308b. cikkben említett felhatalmazást. **A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.**”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 17., 29., 31., 35., 35b., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256b., 258., 260. és 308b. cikk értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”;

(90) A 304. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az életbiztosítók [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után is alkalmazhatják az e cikk (1) bekezdésében említett módszert kizárólag azon eszközök és kötelezettségek tekintetében, amelyekre vonatkozóan a felügyeleti hatóságok [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] előtt jóváhagyták az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodul alkalmazását.”;

(91) A rendelet szövege a következő 304a. cikkel egészül ki:

„304a. cikk

A fenntarthatósági kockázatra vonatkozó felülvizsgálatok

(1) Az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően, a rendelkezésre álló adatok, valamint az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 20. cikkében említett fenntartható finanszírozással foglalkozó platform és az EBH megállapításai alapján, az 575/2013/EU rendelet 501c. cikkének c) pontjában meghatározott megbízatása keretében értékeli, hogy indokolt lenne-e a környezeti vagy társadalmi célkitűzésekhez jelentős mértékben társuló eszközökhöz vagy tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek célzott prudenciális kezelése. Az EIOPA különösen az olyan eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek célzott prudenciális kezelésének a szerződések védelmére és az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatásait értékeli, amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak környezetvédelmi és/vagy társadalmi célkitűzésekhez, illetve amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak ezen célkitűzések károsításához, **ideértve a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos eszközöket is.**

Az EIOPA 2023. június 28-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak. Adott esetben a jelentésnek mérlegelnie kell az olyan eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek esetleges prudenciális kezelését, amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak környezetvédelmi és/vagy társadalmi célkitűzésekhez, illetve amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak ezen célkitűzések károsításához, és a jelentéshez csatolni kell a javasolt módosítások biztosítókra és viszontbiztosítókra gyakorolt hatásának értékelését.

(2) Az EIOPA legalább háromévente felülvizsgálja a szavatolótőke-szükséglet 105. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulja standard paramétereinek körét és kalibrálását a katasztrófakockázat tekintetében. E felülvizsgálatok céljából az EIOPA figyelembe veszi az éghajlattudományra vonatkozó legfrissebb rendelkezésre álló releváns bizonyítékokat és a kockázatok relevanciáját az olyan biztosítók és viszontbiztosítók által vállalt kockázatok tekintetében, amelyek a szavatolótőke-szükséglet nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmoduljának kiszámításához a standard formulát használják.

Az első albekezdés szerinti első felülvizsgálatot [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen irányelv hatálybalépésének napját követő két év]-ig kell elvégezni.

Amennyiben az EIOPA az első albekezdés szerinti felülvizsgálat során megállapítja, hogy a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodul standard paramétereinek köre vagy kalibrálása miatt jelentős eltérés van a szavatolótőke-szükséglet természeti katasztrófákkal kapcsolatos része és a biztosítók és viszontbiztosítók által viselt tényleges katasztrófakockázat között, az EIOPA véleményt nyújt be a Bizottságnak a katasztrófakockázatról.

A harmadik albekezdés alapján a Bizottsághoz benyújtott, katasztrófakockázatról szóló véleménynek meg kell vizsgálnia a szavatolótőke-szükséglet nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulja standard paramétereinek körét és kalibrálását a megállapított eltérés orvoslása érdekében, és a véleményhez csatolni kell a javasolt módosítások biztosítókra és viszontbiztosítókra gyakorolt hatásának értékelését.

(2a) Az EIOPA a 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelés keretében megvizsgálja, hogy a biztosítók és a viszontbiztosítók felméri-e, illetve milyen mértékben méri fel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kockázatoknak való jelentős mértékű kitétségüket. Az EIOPA ezt követően értékeli, hogy milyen intézkedéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy a biztosítók és a viszontbiztosítók kellően figyelembe vegyék e kockázatokat. Az EIOPA 2024. június 30-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

(2b) Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül iránymutatásokat dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy a következetességet, a hosszú távú megfontolásokat és az értékelési módszerekre vonatkozó közös standardokat integrálják a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok stressztesztjébe. A vegyes bizottság [e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig közzéteszi az említett iránymutatásokat. Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül

megvizsgálja, hogy a társadalmi és irányítási kockázatok miként integrálhatók a stressztesztbe.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.);

(91a) Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„304b. cikk

Az életbiztosítási és nem-életbiztosítási üzletág különválasztásával kapcsolatos felülvizsgálat

Az EIOPA értékeli, hogy továbbra is indokolt-e a 73. cikk (1) bekezdésében említett, az életbiztosítási és nem-életbiztosítási üzletágak különválasztására vonatkozó követelmény. Az EIOPA a szerződések védelme, az élet- és nem-életbiztosítási tevékenységek közötti esetleges keresztámogatás, a piaci hatékonyság és a versenyképesség szempontjából különösen az összetett tilalom fenntartásának hatásait és az összetett tilalom feloldásának lehetséges hatásait értékeli. Az értékelés céljából az EIOPA figyelembe veszi a kompozit vállalkozásokkal kapcsolatos felügyeleti tapasztalatokat. Az EIOPA 2024. június 28-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

(92) A 305. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni.

(93) A 308a. cikket el kell hagyni.

(94) A 308b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5)–(8) bekezdést el kell hagyni;

b) a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(12) A 100. cikktől, a 101. cikk (3) bekezdésétől és a 104. cikktől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a piaci kockázatkonzentráció és a kamatriskó kockázati részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor ugyanazokat a standard paramétereket kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, 2020. január 1. előtt felmerült, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitétségek vonatkozásában, mint amelyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitétségek vonatkozásában alkalmaznának;”;

c) a (17) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki az első albekezdés után:

„Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport vagy annak bármely leányvállalat biztosítója vagy viszontbiztosítója a 308c. cikkben említett, kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedést vagy a 308d. cikkben említett, biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazza, a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság a 256. cikkben említett, csoportszintű fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről szóló jelentés részeként, valamint a 308c. cikk (4) bekezdésének c) pontjában és a 308d. cikk (5) bekezdésének c) pontjában említett közzétételek mellett nyilvánosságra hozza annak a feltételezésnek a saját pénzügyi helyzetére gyakorolt hatása számszerűsítését, hogy az említett átmeneti intézkedések alkalmazásából eredő

szavatolótőke nem bocsátható ténylegesen rendelkezésre azon részesedő vállalkozás szavatolótőke-szükségletének a fedezésére, amelyre a csoportszintű szavatolótőke-megfelelést kiszámítják.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport jelentős mértékben támaszkodik a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedések alkalmazására oly módon, hogy helytelenül mutatja be a csoport tényleges szavatolótőke-megfelelési helyzetét, még akkor is, ha az átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül is megfelelne a csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, a csoportfelügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezik a megfelelő intézkedések meghozatalára, beleértve az ezen átmeneti intézkedések alkalmazásából eredő, a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehetőnek tekinthető szavatolótőke-összeg csökkentésének lehetőségét.”;

(95) A 308c. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után a felügyeleti hatóságok csak a következő esetekben hagyják jóvá a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe átmeneti kiigazítását:

a) a jóváhagyást megelőző 18 hónapos időszakban, amennyiben ezen irányelv szabályait először alkalmazzák a jóváhagyást kérelmező biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azután, hogy a 4. cikk értelmében mentesült ezen irányelv hatálya alól;

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapos időszakban, amennyiben a jóváhagyást kérelmező biztosító vagy viszontbiztosító a 39. cikk alapján engedélyt kapott szerződésállomány átvételére, ahol az átadó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az adott szerződésállomány tekintetében átmeneti kiigazítást alkalmazott a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére.”;

b) a (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozzák a következők mindegyikét:

i. azt a tényt, hogy az átmeneti kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák;

ii. annak a hatásnak a számszerűsítését, amelyet az átmeneti intézkedés nem alkalmazása gyakorolna a pénzügyi helyzetükre;

iii. amennyiben a vállalkozás ezen átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül is megfelelne a szavatolótőke-szükségletnek, ezen átmeneti intézkedés alkalmazásának indokai;

iv. a vállalkozás ezen átmeneti intézkedéstől való függőségének értékelése, és adott esetben a vállalkozás által a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében hozott vagy tervezett intézkedések leírása.”;

(96) A 308d. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után a felügyeleti hatóságok csak a következő esetekben hagyják jóvá a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást:

a) a jóváhagyást megelőző 18 hónapos időszakban, amennyiben ezen irányelv szabályait először alkalmazzák a jóváhagyást kérelmező biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azután, hogy a 4. cikk értelmében mentesült ezen irányelv hatálya alól;

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapos időszakban, amennyiben a jóváhagyást kérelmező biztosító vagy viszontbiztosító a 39. cikk alapján szerződésállományt vett át, ahol az átadó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az adott szerződésállomány tekintetében átmeneti kiigazítást alkalmazott a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére.”;

b) az (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozzák a következők mindegyikét:

i. azt a tényt, hogy a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást alkalmazzák;

ii. annak a hatásnak a számszerűsítését, amelyet az átmeneti levonás nem alkalmazása gyakorolna a pénzügyi helyzetükre;

iii. amennyiben a vállalkozás ezen átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül is megfelelné a szavatolótőke-szükségletnek, ezen átmeneti intézkedés alkalmazásának indokai;

iv. a vállalkozás ezen átmeneti intézkedéstől való függőségének értékelése, és adott esetben a vállalkozás által a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében hozott vagy tervezett intézkedések leírása.”;

(97) A 309. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdését el kell hagyni.

(98) A 311. cikk második bekezdését el kell hagyni.

(99) A III. melléklet az ezen irányelvhez csatolt melléklettel összhangban módosul.

1a. cikk

A 2013/34/EU irányelv módosítása

A 2013/34/EU irányelv 19a. cikkének (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) E cikk (2)–(4) bekezdésétől eltérve, valamint e cikk (9) és (10) bekezdésének sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésében említett kis- és középállalkozások, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott kis méretű és nem összetett intézmények, a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 13. cikkének 2. pontjában meghatározott zárt biztosítóintézetek, az említett irányelv 13.

cikkének 5. pontjában meghatározott zárt viszontbiztosító intézetek és az említett irányelv 10a. pontjában meghatározott alacsony kockázati profilú vállalkozások fenntarthatósági beszámolásukat a következő információkra korlátozhatják:

- a) a vállalkozás üzleti modelljének és stratégiájának rövid leírása;*
- b) a vállalkozás fenntarthatósági kérdésekkel kapcsolatos politikáinak ismertetése;*
- c) a vállalkozás főbb tényleges vagy lehetséges hátrányos hatásai a fenntarthatósági kérdések tekintetében, valamint az ezek azonosítása, nyomon követése, megelőzése, mérséklése vagy orvosolása érdekében hozott intézkedések;*
- d) a vállalkozást a fenntarthatósági kérdésekkel kapcsolatban érintő főbb kockázatok, valamint az, hogy a vállalkozás hogyan kezeli ezeket a kockázatokat;*
- e) az a)–d) pontban említett információk közzététele szempontjából szükséges kulcsfontosságú mutatók.*

Azoknak a kis- és középvállalkozásoknak, kis méretű és nem összetett intézményeknek, zárt biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, valamint alacsony kockázati profilú vállalkozásoknak, amelyek élnek az első albekezdésben említett eltéréssel, a 29c. cikkben említett, kis- és középvállalkozásokra vonatkozó fenntarthatósági beszámolási standardokkal összhangban kell beszámolniuk.”

2. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok **2025. június 30-ig** elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Az említett intézkedések **2026. január 1-jétől** alkalmazandók.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

A **2009/138/EK irányelv** III. melléklete a következőképpen módosul:

- (1) az A. szakaszban („Nem-életbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni;
- (2) a B. szakaszban („Életbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni;
- (3) a C. szakaszban („A viszontbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni.

ELJÁRÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

Cím	A 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciális intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, a csoport- és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosítása		
Hivatkozások	COM(2021)0581 – C9-0367/2021 – 2021/0295(COD)		
Az Európai Parlamentnek történő benyújtás dátuma	23.9.2021		
Illetékes bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	ECON 22.11.2021		
Véleménynyilvánításra felkért bizottságok A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	ENVI 22.11.2021	JURI 22.11.2021	
Nem nyilvánított véleményt A határozat dátuma	ENVI 27.10.2021	JURI 14.10.2021	
Előadók A kijelölés dátuma	Markus Ferber 25.10.2021		
Vizsgálat a bizottságban	20.4.2022	13.6.2022	31.8.2022
Az elfogadás dátuma	18.7.2023		
A zárószavazás eredménye	+: –: 0:	55 3 1	
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopoulou, Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Claude Gruffat, José Gusmão, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Aurore Lalucq, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Costas Mavrides, Siegfried Mureşan, Caroline Nagtegaal, Denis Nesci, Luděk Niedermayer, Dimitrios Papadimoulis, Lídia Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Eva Maria Poptcheva, Antonio Maria Rinaldi, Dorien Rookmaker, Alfred Sant, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli, Inese Vaidere, Stéphanie Yon-Courtin		
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Marc Angel, Herbert Dorfmann, Bas Eickhout, Gianna Gancia, Henrike Hahn, Chris MacManus, Ville Niinistö, Johan Nissinen, Erik Poulsen		
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Deirdre Clune, Christian Doleschal, Kinga Gál, Ska Keller, Liudas Mažylis, Maria Veronica Rossi, Günther Sidl, Stefania Zambelli, Roberts Zīle		
Benyújtás dátuma	27.7.2023		

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

55	+
ECR	Michiel Hoogeveen, Denis Nesci, Dorien Rookmaker, Roberts Zīle
ID	Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Gianna Gancia, Antonio Maria Rinaldi, Maria Veronica Rossi, Stefania Zambelli
NI	Kinga Gál
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Deirdre Clune, Christian Doleschal, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Aušra Maldeikienė, Liudas Mažylis, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Lídia Pereira, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Giuseppe Ferrandino, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Caroline Nagtegaal, Eva Maria Poptcheva, Erik Poulsen, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Marc Angel, Marek Belka, Jonás Fernández, Eero Heinäluoma, Aurore Lalucq, Pedro Marques, Costas Mavrides, Alfred Sant, Joachim Schuster, Günther Sidl, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli
Verts/ALE	Rasmus Andresen, Bas Eickhout, Claude Gruffat, Henrike Hahn, Ska Keller, Ville Niinistö, Kira Marie Peter-Hansen

3	-
The Left	José Gusmão, Chris MacManus, Dimitrios Papadimoulis

1	0
ECR	Johan Nissinen

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás